
EBA/GL/2014/13

19 december 2014

Riktlinjer

om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖuP)

Innehåll

Förteckning över figurer och tabeller.....	5
EBA:s riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen.....	6
Riktlinjernas status	6
Rapporteringskrav	6
Kapitel 1. Ämne, definitioner och tillämpningsnivå	7
1.1 Ämne	7
1.2 Definitioner	7
1.3 Tillämpningsnivå.....	9
Kapitel 2. Den gemensamma översyns- och utvärderingsprocessen	11
2.1 Översikt över det gemensamma ramverket för ÖuP	11
2.2 Betygsättning i översyns- och utvärderingsprocessen.....	16
2.3 Organisation	17
2.4 Proportionalitet och tillsynsengagemang	18
Kapitel 3. Övervakning av nyckelindikatorer	23
Kapitel 4. Affärsmodellanalys.....	25
4.1 Allmänna överväganden	25
4.2 Preliminär bedömning.....	26
4.3 Fastställande av fokusområden för affärsmodellanalysen	27
4.4 Bedömning av affärsklimatet	28
4.5 Analys av nuvarande affärsmodell.....	29
4.6 Analys av strategi och finansiella planer	30
4.7 Bedömning av affärsmodellens bärkraft.....	31
4.8 Bedömning av strategins hållbarhet	31
4.9 Identifiering av svagheter	32
4.10 Resultatsammanfattning och betygsättning.....	32
Kapitel 5. Bedömning av intern styrning och institutomfattande kontroller.....	36
5.1 Allmänna överväganden	36
5.2 Övergripande system för intern styrning	37

5.3 Företags- och riskkultur.....	37
5.4 Ledningsorganets organisation och funktion.....	38
5.5 Ersättningspolicy och ersättningspraxis.....	39
5.6 Ramverk för riskhantering.....	39
5.7 Ramverk för internkontroll.....	44
5.8 Informationssystem och kontinuitetsplanering.....	45
5.9 Återhämtningsplaner	46
5.10 Tillämpning på konsoliderad nivå och konsekvenser för enheter i gruppen	46
5.11 Resultatsammanfattning och betygsättning.....	47
Kapitel 6. Bedömning av kapitalrisker	51
6.1 Allmänna överväganden	51
6.2 Bedömning av kreditrisk och motpartsrisk	55
6.3 Bedömning av marknadsrisk	73
6.4 Bedömning av operativ risk.....	85
6.5 Bedömning av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.....	101
Kapitel 7. ÖuP-kapitalbedömning.....	113
7.1 Allmänna överväganden	113
7.2 Fastställande av extra kapitalbaskrav	114
7.3 Avstämning mellan kapitalbuffertkrav och makrotillsynskrav.....	117
7.4 Fastställande av det totala ÖuP-kapitalkravet.....	118
7.5 Formulering av kapitalbaskrav	118
7.6 Bedömning av risken för alltför låg bruttosoliditet.....	120
7.7 Uppfyllande av kraven under konjunkturcykeln	121
7.8 Resultatsammanfattning och betygsättning.....	125
Kapitel 8. Bedömning av likviditets- och finansieringsrisker	128
8.1 Allmänna överväganden	128
8.2 Bedömning av likviditetsrisk	130
8.3 Bedömning av inneboende finansieringsrisk	134
8.4 Bedömning av hantering av likviditets- och finansieringsrisker	137
Kapitel 9. ÖuP-likviditetsbedömning	151
9.1 Allmänna överväganden	151

9.2 Samlad likviditetsbedömning	151
9.3 Fastställande av behov av särskilda likviditetskrav	153
9.4 Fastställande av särskilda kvantitativa likviditetskrav	153
9.5 Beräkning av särskilda kvantitativa likviditetskrav.....	158
9.6 Resultatsammanfattning och betygsättning	159
Kapitel 10. Bedömning av ÖuP och tillämpning av tillsynsåtgärder	162
10.1 Allmänna överväganden	162
10.2 Bedömning av ÖuP	163
10.3 Tillämpning av kapitalåtgärder.....	165
10.4 Tillämpning av likviditetsåtgärder	166
10.5 Tillämpning av andra tillsynsåtgärder	166
10.6 Interaktion mellan tillsynsåtgärder och åtgärder för tidig ingripande	174
10.7 Interaktion mellan tillsynsåtgärder och makrotillsynsåtgärder	174
Kapitel 11. Tillämpa ÖuP på gränsöverskridande grupper	176
11.1 Tillämpning av ÖuP på gränsöverskridande grupper	176
11.2 ÖuP-kapitalbedömning och tillsynskrav för särskilda institut.....	178
11.3 ÖuP-likviditetsbedömning och tillsynskrav för särskilda institut.....	179
11.4 Tillämpning av andra tillsynsåtgärder	179
Kapitel 12. Slutbestämmelser och genomförande	180
Bilagor	181
Bilaga 1. Övervakning, exempel på samband mellan förluster och riskfaktorer	181
Bilaga 2. Valda hänvisningar och tillsynskrav för intern styrning och institutomfattande kontroller.....	182
Bilaga 3. Valda hänvisningar och tillsynskrav för kapitalrisker	183
Bilaga 4. Vissa hänvisningar och tillsynskrav för likviditets- och finansieringsrisker	185

Förteckning över figurer och tabeller

Figur 1. Översikt över det gemensamma ÖuP-ramverket	12
Figur 2. Arbetsflöde för bedömningen av kapitalrisker	53
Figur 3. Uppställningsordning för kapitalbaskrav	122
Figur 4. Exempel på förändringar av kapital (CET1) under konjunkturcykeln och överträdelser av det totala ÖuP-kapitalkravet	123
Figur 5. Exempel för att belysa förändringar av kapital (CET1) under konjunkturcykeln och vid överträdelse av målvärde.....	124
Figur 6. Led i bedömningen av likviditets- och finansieringsrisker	129
Figur 7. Exempel för att illustrera fastställandet av särskilda kvantitativa likviditetskrav.....	157
Figur 8. Exempel för att illustrera fastställandet av särskilda kvantitativa likviditetskrav.....	157
Tabell 1. Tillämpning av översyns- och utvärderingsprocessen på institut i olika kategorier	21
Tabell 2. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av affärsmodell och strategi.....	33
Tabell 3. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av intern styrning och institutomfattande kontroller.....	47
Tabell 4. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av kreditrisk och motpartsrisk.....	71
Tabell 5. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av marknadsrisk	83
Tabell 6. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av operativ risk.....	99
Tabell 7. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.....	111
Tabell 8. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av kapitaltäckning	125
Tabell 9. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av likviditetsrisk.....	148
Tabell 10. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av finansieringsrisk.....	149
Tabell 11. Exempel för att illustrera referensmättet för kvantifiering av likviditet	156
Tabell 12. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av likviditetstäckning.....	160
Tabell 13. Tillsynsöverväganden för det samlade ÖuP-betyget.....	164

EBA:s riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen

Riktlinjernas status

Detta dokument innehåller riktlinjer som utfärdats i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (nedan kallad *EBA-förordningen*). I enlighet med artikel 16.3 i EBA-förordningen ska de behöriga myndigheterna och finansinstituten försöka följa riktlinjerna med alla tillgängliga medel.

I riktlinjerna ger Europeiska bankmyndigheten (EBA) sin syn på vad som är lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn och på hur unionslagstiftningen bör tillämpas inom ett visst område. EBA förväntar sig därför att alla berörda behöriga myndigheter och finansinstitut följer riktlinjerna. De behöriga myndigheter som omfattas av riktlinjerna bör följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin tillsyn (t.ex. genom att ändra sitt rättsliga ramverk eller sina tillsynsrutiner). Detta gäller även när riktlinjerna främst riktar sig till institutioner.

Rapporteringskrav

Enligt artikel 16.3 i EBA-förordningen måste de behöriga myndigheterna meddela Europeiska bankmyndigheten om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det, senast den 20 februari 2015. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som finns längst bak i detta dokument till compliance@eba.europa.eu med hänvisningen "EBA/GL/2014/13". Anmälningar ska inges av personer som har befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar.

Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

Kapitel 1. Ämne, definitioner och tillämpningsnivå

1.1 Ämne

1. I dessa riktlinjer fastställs gemensamma förfaranden och metoder för den översyns- och utvärderingsprocess (ÖuP) som avses i artiklarna 97 och 107.1 a i direktiv 2013/36/EU, för den bedömning av organisation och riskhantering som avses i artiklarna 76–87 i detta direktiv samt för de processer och åtgärder som genomförs i enlighet med artiklarna 98, 100, 101, 102, 104, 105 och 107.1 b i samma direktiv.
2. Dessa riktlinjer riktar sig till de behöriga myndigheter som avses i artikel 4.2 i EBA-förordningen.

1.2 Definitioner

3. I dessa riktlinjer gäller följande definitioner:

kapitalbuffertkrav: det kapitalbaskrav som fastställs i kapitel VII kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU.

Uppföranderisk: aktuell eller framtida risk att ett institut drabbas av förluster till följd av ett olämpligt tillhandahållande av finansiella tjänster eller till följd av uppsåtligt eller försumligt agerande.

utjämningskapacitet: institutets förmåga att inneha eller ha tillgång till överskottslikviditet för att hantera stressscenarier på kort, medellång och lång sikt.

kreditspreadrisk: den risk som uppstår när marknadsvärdet på räntebärande värdepapper förändras till följd av fluktuationer i deras kreditspread.

finansieringsrisk: risken att institutet på medellång och lång sikt kommer att sakna stabila finansieringskällor och därför nu eller i framtiden inte kommer att kunna infria sina ekonomiska förpliktelser, t.ex. betalningar och behov av säkerheter, på medellång och lång sikt, antingen överhuvudtaget eller utan att finansieringskostnaderna ökar i oacceptabel utsträckning.

utlåning i utländsk valuta: utlåning till låntagare oavsett krediternas rättsliga form (om de t.ex. innefattar uppskjutna betalningar eller liknande förmånliga uppgörelser) i annan valuta än det lagliga betalningsmedlet i det land där låntagaren har sin hemvist.

risk till följd av utlåning i utländsk valuta: aktuell eller framtida risk för institutets intjäning och kapitalbas till följd av utlåning i utländsk valuta till ohedgade låntagare.

intern kapitalutvärdering (IKU): den process för att fastställa, beräkna, hantera och övervaka det interna kapitalet som institutet ska genomföra enligt artikel 73 i direktiv 2013/36/EU.

intern likviditetsutvärdering (ILU): den process för att fastställa, beräkna, hantera och övervaka den interna likviditeten som institutet ska genomföra enligt artikel 86 i direktiv 2013/36/EU.

institutkategori: en indikator på institutets systemvikt som fastställs utifrån institutets storlek och komplexitet samt verksamhetens omfattning.

ränterisk: aktuell eller framtida risk för institutets intjäning och kapitalbas till följd av en ogynnsam ränteutveckling.

intradagslikviditet: de medel som institutet har tillgängliga under en bankdag för att göra betalningar i realtid.

intradagslikviditetsrisk: aktuell eller framtida risk att institutet inte kan hantera sina behov av intradagslikviditet på ett effektivt sätt.

IKT-risk: aktuell eller framtida risk att det uppstår förluster därför att maskin- och programvara som ingår i den tekniska infrastrukturen är olämplig eller inte fungerar, vilket kan äventyra tillgängligheten, integriteten, åtkomligheten och säkerheten för infrastruktur och data.

makrotillsynskrav eller makrotillsynsåtgärd: ett krav eller en åtgärd som fastställs av en behörig eller särskilt utsedd myndighet för att hantera makrotillsynsrisker eller systemrisker.

väsentlig valuta: en valuta i vilken institutet har väsentliga positioner i och utanför balansräkningen.

samlad kapitalkrav (SKK): summan av det totala ÖuP-kapitalkravet (TSKK), kapitalbuffertkraven och makrotillsynskraven, uttryckt som kapitalbaskrav.

bedömning av ÖuP: aktuell bedömning av ett instituts generella överlevnadsförmåga som grundar sig på en bedömning av de delar som ingår i ÖuP.

samlad ÖuP-betyg: en numerisk indikator för den samlade risken för institutets överlevnadsförmåga på grundval av bedömningen av ÖuP.

ryktesrisk: aktuell eller framtida risk för institutets intjäning, kapitalbas eller likviditet till följd av att institutets anseende skadas.

riskaptit: den aggregerade risknivå och de risktyper som institutet är villigt att ta inom ramen för sin riskkapacitet, i enlighet med sin affärsmodell, för att uppnå sina strategiska mål.

kapitalrisker: särskilda risker som om de materialiseras får en betydande inverkan på institutets kapitalbas under de närmaste tolv månaderna. Omfattar, men är inte begränsat till, de risker som omfattas av artiklarna 79–87 i direktiv 2013/36/EU.

likviditets- och finansieringsrisker: särskilda risker som om de materialiseras får en betydande inverkan på institutets likviditet över olika tidshorisonter.

ÖuP-del: något av följande: affärsmodellanalys, bedömning av intern styrning och institutomfattande riskkontroller, bedömning av kapitalrisker, ÖuP-kapitalbedömning, bedömning av likviditets- och finansieringsrisker eller ÖuP-likviditetsbedömning.

strukturell valutarisk: den risk som uppstår till följd av att eget kapital investeras i utlandsbaserade filialer och dotterinstitut i en annan valuta än moderinstitutets rapporteringsvaluta.

Referensmått: riskspecifika kvantitativa redskap som tas fram av den behöriga myndigheten för att uppskatta vilken kapitalbas som krävs för att täcka risker eller riskelement som inte omfattas av förordning 2013/575/EU.

överlevnadsperiod: den period under vilken institutet kan fortsätta att bedriva sin verksamhet under stressade förhållanden och ändå infria sina betalningsskyldigheter.

totalt riskvägt exponeringsbelopp (TRE): totalt riskvägt exponeringsbelopp enligt definitionen i artikel 92 i förordning 2013/575/EU.

totalt ÖuP-kapitalkrav (TÖK): summan av kapitalbaskraven enligt artikel 92 i förordning (EU) 575/2013 och extra kapitalbaskrav som fastställts enligt kriterierna i dessa riktlinjer.

ohedgade låntagare: privatpersoner och små och medelstora företag som inte har någon naturlig eller finansiell hedge och som är exponerade för en valutaobalans mellan lånevalutan och hedgevalutan. Naturlig hedge är framför allt fall då låntagaren har inkomster i utländsk valuta (t.ex. penningförsändelser/exportintäkter), medan finansiell hedge normalt förutsätter att det finns ett avtal med ett finansiellt institut.

1.3 Tillämpningsnivå

4. De behöriga myndigheterna bör tillämpa dessa riktlinjer i enlighet med den tillämpningsnivå som fastställs i artikel 110 i direktiv 2013/36/EU och följa de krav och undantag som föreskrivs i artiklarna 108 och 109 i direktiv 2013/36/EU.
5. De behöriga myndigheterna bör i fråga om djup och detaljnivå anpassa sina bedömningar av moderinstitut och dotterinstitut som ingår i konsolideringen till den tillämpningsnivå som fastställs i kraven i del ett kapitel II i förordning (EU) nr 575/2013 och i synnerhet beakta de

undantag som föreskrivs i artiklarna 7, 10 och 15 i förordning (EU) nr 575/2013 och i artikel 21 i direktiv 2013/36/EU.

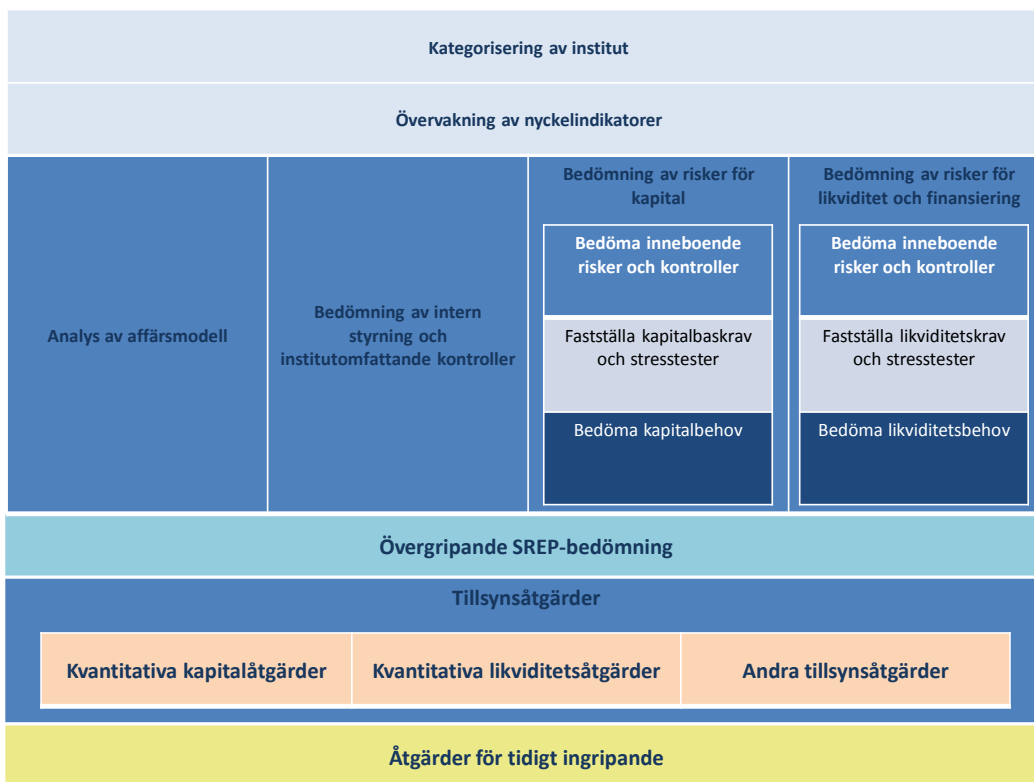
6. Om ett institut har ett dotterinstitut i samma medlemsstat men inga av undantagen i del ett i förordning (EU) nr 575/2013 har beviljats, kan en proportionell bedömning av kapital- och likviditetstäckning göras som tar hänsyn till hur kapital och likviditet är fördelat över de olika enheterna och till potentiella hinder för överföring av kapital eller likviditet inom gruppen.
7. När det gäller gränsöverskridande grupper ska procedurkrav tillämpas på ett samordnat sätt i de tillsynskollegier som inrättas enligt artikel 116 eller 51 i direktiv 2013/36/EU. Hur dessa riktlinjer ska tillämpas i fråga om gränsöverskridande grupper och deras enheter förklaras i kapitel 11.
8. När ett institut har skapat en likviditetsundergrupp enligt artikel 8 i förordning (EU) nr 575/2013 bör de behöriga myndigheterna göra sin bedömning av likviditets- och finansieringsrisker, samt tillämpa tillsynsåtgärder, avseende de enheter som ingår i undergruppen för likviditetsundergruppen som helhet.

Kapitel 2. Den gemensamma översyns- och utvärderingsprocessen

2.1 Översikt över det gemensamma ramverket för ÖuP

9. De behöriga myndigheterna bör se till att översyns- och utvärderingsprocessen för varje institut omfattar följande delar, vilka även sammanfattas i figur 1:
 - a. Kategorisering av institutet och regelbunden omprövning av denna kategorisering.
 - b. Övervakning av nyckelindikatorer.
 - c. Affärsmodellanalys.
 - d. Bedömning av intern styrning och institutomfattande riskkontroller.
 - e. Bedömning av kapitalrisker.
 - f. Bedömning av likviditetsrisker.
 - g. Bedömning av institutets kapitalbastäckning.
 - h. Bedömning av institutets likviditetstäckning.
 - i. Bedömning av ÖuP.
 - j. Tillsynsåtgärder (och vid behov åtgärder för tidigt ingripande).

Figur 1. Översikt över det gemensamma ÖuP-ramverket

2.1.1 Kategorisering av institut

10. De behöriga myndigheterna bör dela in alla institut som står under deras tillsyn i följande kategorier med utgångspunkt i deras storlek, struktur och interna organisation, samt verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet.

- ▶ Kategori 1 – institut som avses i artikel 131 i direktiv 2013/36/EU (globala systemviktiga institut och andra systemviktiga institut), samt, i förekommande fall, andra institut enligt behöriga myndigheters beslut efter en bedömning av deras storlek och interna organisation, samt verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet.
- ▶ Kategori 2 – andra medelstora och stora institut än de som ingår i kategori 1 med inhemska eller betydande gränsöverskridande verksamhet inom flera affärsområden, inbegripet annat än bankverksamhet, som erbjuder kreditprodukter och finansiella produkter till privatpersoner och företag. Icke-systemviktiga specialiserade institut med betydande marknadsandelar inom sina affärsområden, i betalningssystem eller på finansiella marknader.
- ▶ Kategori 3 – små och medelstora institut som inte uppfyller kraven för kategori 1 eller 2 med inhemska eller obetydliga gränsöverskridande verksamhet inom ett

begränsat antal affärsområden som i huvudsak erbjuder kreditprodukter till privatpersoner och företag och har ett begränsat utbud av finansiella produkter. Specialiserade institut med mindre betydande marknadsandelar inom sina affärsområden, i betalningssystem eller på finansiella marknader.

- ▶ Kategori 4 – alla andra icke-komplexa nationella institut som inte tillhör kategorierna 1–3 (t.ex. institut med begränsad verksamhet och obetydliga marknadsandelar inom sina affärsområden).

11. Kategoriseringen bör beakta den systemrisk som ett institut bedöms utgöra för det finansiella systemet. Den bör användas av de behöriga myndigheterna som utgångspunkt för tillämpningen av proportionalitetsprincipen, såsom beskrivs i avsnitt 2.4, och inte som ett sätt att avspegla ett instituts kvalitet.
12. De behöriga myndigheterna bör grunda kategoriseringen på uppgifter från tillsynsrapporteringen och på information från den preliminära affärsmodellanalysen (se avsnitt 4.2). Kategoriseringen bör ses över regelbundet eller i samband med viktiga företagshändelser, t.ex. stora avyttringar, förvärv eller andra viktiga strategiska åtgärder.

2.1.2 Fortlöpande bedömning av risker

13. De behöriga myndigheterna bör fortlöpande bedöma vilka risker institutet är eller kan bli exponerat för genom följande aktiviteter:
 - a. Övervakning av nyckelindikatorer enligt kapitel 3.
 - b. Affärsmodellanalys enligt kapitel 4.
 - c. Bedömning av intern styrning och institutomfattande riskkontroller enligt kapitel 5.
 - d. Bedömning av kapitalrisker enligt kapitel 6.
 - e. Bedömning av likviditets- och finansieringsrisker enligt kapitel 8.
14. Bedömningarna bör genomföras i överensstämmelse med proportionalitetskriterierna i avsnitt 2.4. Bedömningarna bör ses över om ny information blir tillgänglig.
15. De behöriga myndigheterna bör se till att resultaten av bedömningarna som anges ovan
 - a. tydligt dokumenteras i en resultatsammanfattning,
 - b. avspeglas i ett betyg som ges enligt de särskilda anvisningar som behandlas i den delspecifika kapitelen i dessa riktlinjer,

- c. bekräftar bedömningarna av andra delar eller föranleder en grundlig undersökning av bristande överensstämmelse mellan bedömningarna av dessa delar,
- d. bidrar till bedömningen av ÖuP och det samlade ÖuP-betyget, och
- e. i lämpliga fall leder till tillsynsåtgärder och beaktas i de beslut som fattas om sådana åtgärder.

2.1.3 Regelbunden bedömning av kapital- och likviditetstäckning

- 16. De behöriga myndigheterna bör regelbundet ompröva om institutets kapitalbas och likviditet är tillräckliga för att ge en fullgod täckning av de risker som institutet är eller kan bli exponerat för genom att göra följande bedömningar:
 - a. ÖuP-kapitalbedömning enligt kapitel 7.
 - b. ÖuP-likviditetsbedömning enligt kapitel 9.
- 17. De regelbundna bedömningarna bör göras mellan var tolfte månad och vart tredje år, samt med hänsyn till proportionalitetskriterierna i avsnitt 2.4. De behöriga myndigheterna kan behöva genomföra bedömningar oftare. De behöriga myndigheterna bör granska bedömningarna mot bakgrund av väsentliga nya resultat av ÖuP-riskbedömningen om de anser att resultaten kan ha väsentlig inverkan på institutets kapitalbas och/eller likviditetsresurser.
- 18. De behöriga myndigheterna bör se till att resultaten av bedömningarna
 - a. tydligt dokumenteras i en sammanfattning,
 - b. avspeglas i det betyg som tilldelas institutets kapital- och likviditetstäckning enligt anvisningarna i det delspecifika kapitlet,
 - c. bidrar till bedömningen av ÖuP och det samlade ÖuP-betyget, och
 - d. utgör grunden för tillsynskravet att institutet bör inneha en kapitalbas och/eller likviditetsresurser som överstiger kraven enligt förordning (EU) nr 575/2013, eller eventuellt för andra tillsynsåtgärder.

2.1.4 Bedömning av ÖuP

- 19. De behöriga myndigheterna bör fortlöpande bedöma institutets riskprofil och överlevnadsförmåga med hjälp av bedömningen av ÖuP enligt kapitel 10. Genom bedömningen av ÖuP bör de behöriga myndigheterna fastställa sannolikheten för att riskerna leder till att institutet fallerar med nuvarande kapitalbas, likviditetsresurser, styrning, kontroller och/eller affärsmodell eller affärsstrategi. Med utgångspunkt i detta bör

de behöriga myndigheterna även fastställa om det är nödvändigt att vidta åtgärder för tidigt ingripande och/eller fastställa om institutet håller på att falla eller sannolikt kommer att falla.

20. Bedömningen bör ses över fortlöpande mot bakgrund av resultaten av riskbedömningarna eller resultaten av ÖuP-bedömningarna av kapital och likviditet.
21. De behöriga myndigheterna bör se till att resultaten av bedömningen
 - a. avspeglas i betyget för institutets generella överlevnadsförmåga enligt anvisningarna i kapitel 10,
 - b. tydligt dokumenteras i en sammanfattning av bedömningen av ÖuP som omfattar ÖuP-betygen (det samlade ÖuP-betyget och betygen för enskilda delar) och eventuella upptäckter som har gjorts under de senaste 12 månaderna, och
 - c. ligger till grund för tillsynsbeslutet om huruvida institutet kan anses falla eller sannolikt komma att falla enligt artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

2.1.5 Dialog med institut, tillämpning av tillsynsåtgärder och meddelande av resultat

22. Enligt modellen för lägsta engagemangsnivå i avsnitt 2.4 bör de behöriga myndigheterna inleda en dialog med institut för att bedöma enskilda ÖuP-delar, i överensstämmelse med kapitlen som behandlar specifika delar.
23. Med utgångspunkt i bedömningen av ÖuP och grundat på bedömningar av enskilda ÖuP-delar bör de behöriga myndigheterna vidta tillsynsåtgärder enligt kapitel 10. I dessa riktlinjer delas tillsynsåtgärderna in i följande grupper:
 - a. Kapitalåtgärder.
 - b. Likviditetsåtgärder.
 - c. Andra tillsynsåtgärder (inbegripet åtgärder för tidigt ingripande).
24. Om resultaten av övervakningen av nyckelindikatorer, bedömningen av ÖuP-delar eller annan tillsynsverksamhet gör det nödvändigt att vidta tillsynsåtgärder för att hantera överhängande problem, bör de behöriga myndigheterna inte invänta bedömningen av samtliga ÖuP-delar och uppdateringen av bedömningen av ÖuP, utan besluta vilka åtgärder som krävs för att komma till rätta med situationen och därefter gå vidare med uppdateringen av bedömningen av ÖuP.
25. De behöriga myndigheterna bör även inleda en dialog med utgångspunkt i resultaten av bedömningen av ÖuP parallellt med tillhörande tillsynsåtgärder, och i slutet av processen underrätta institutet om vilka tillsynsåtgärder som det är skyldigt att rätta sig efter enligt avsnitt 2.4.

2.2 Betygsättning i översyns- och utvärderingsprocessen

26. I överensstämmelse med kriterierna i de delspecifika kapitlen bör de behöriga myndigheterna betygsätta institutets
- ▶ affärsmodell och strategi,
 - ▶ interna styrning och institutomfattande riskkontroller,
 - ▶ enskilda kapitalrisker,
 - ▶ kapitaltäckning,
 - ▶ enskilda likviditets- och finansieringsrisker,
 - ▶ likviditetstäckning, och
 - ▶ bedömning av ÖuP.
27. De behöriga myndigheterna bör se till att alla dessa betyg ses över regelbundet åtminstone i den frekvens som anges i avsnitt 2.4 och utan oberättigat dröjsmål till följd av väsentliga nya resultat eller ny utveckling.
28. Vid bedömningen av de enskilda ÖuP-delarna bör de behöriga myndigheterna använda en skala från 1 (ingen identifierbar risk) till 4 (hög risk) för att avspegla tillsynsmyndighetens syn på risk med utgångspunkt i relevanta betygstabeller som återfinns i varje delspecifik kapitel. De behöriga myndigheterna bör använda "övervägandena" i dessa tabeller till ledning för sina bedömningar (dvs. alla "överväganden" för exempelvis betyget 1 behöver inte gälla för institutet för att det ska få detta betyg) och/eller utveckla dem ytterligare eller lägga till andra överväganden. De behöriga myndigheterna bör sätta betyget 4 om resultatet av bedömningen är det sämsta tänkbara (detta betyg bör alltså sättas även om institutets position är sämre än den som beskrivs i "övervägandena" för betyget 4).
29. Vid genomförandet av riktlinjerna kan de behöriga myndigheterna införa aggregeringsmetoder och flera betygsnivåer för sina interna ändamål, t.ex. resursplanering, under förutsättning att det allmänna betygsramverket i dessa riktlinjer respekteras.
30. De behöriga myndigheterna bör genom betygsättningen av enskilda risker ge en indikation om riskernas potentiella inverkan på institutens stabilitet, varvid hänsyn ska tas till kvaliteten på de riskkontroller som tillämpas för att minska denna inverkan.
31. De behöriga myndigheterna bör genom betygsättningen av affärsmodell, intern styrning och institutomfattande kontroller, kapital- och likviditetstäckning

- ▶ ge en indikation om det hot de utvärderade ÖuP-delarna utgör för institutets överlevnadsförmåga, med hänsyn till de enskilda riskbedömningarna,
- ▶ ange sannolikheten för att tillsynsåtgärder kommer att vidtas för att hantera problem, och
- ▶ ange sannolikheten för att åtgärder för tidigt ingripande kommer att behöva vidtas och fungera som katalysator för sådana åtgärder.

32. De behöriga myndigheterna bör genom betygsättningen av bedömningen av ÖuP

- ▶ ge en indikation om institutets generella överlevnadsförmåga,
- ▶ ange sannolikheten för att åtgärder för tidigt ingripande kommer att behöva göras och fungera som katalysator för sådana åtgärder, och
- ▶ fastställa om institutet håller på att falla eller sannolikt kommer att falla, genom att bedöma institutets generella överlevnadsförmåga.

33. De behöriga myndigheterna bör sätta det samlade ÖuP-betyget på en skala från 1 till 4 för institutets generella överlevnadsförmåga. När resultatet av bedömningen av ÖuP tyder på att ett institut kan anses hålla på att falla eller sannolikt kommer att falla i den mening som avses i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU, bör de behöriga myndigheterna ge betyget F och inleda processen med resolutionsmyndigheter enligt artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

2.3 Organisation

34. De behöriga myndigheterna bör se till att deras organisation för att genomföra översyns- och utvärderingsprocessen åtminstone omfattar följande:

- a. En beskrivning av deras tillsynstjänstemäns roller och ansvarsområden när det gäller genomförandet av översyns- och utvärderingsprocessen (ÖuP), samt relevanta rapporteringsvägar under normala förhållanden och i krissituationer.
- b. Rutiner för dokumentering och registrering av resultat och tillsynsbedömningar.
- c. Arrangemang för godkännande av resultat och betyg, samt rutiner för hur ärenden ska hänskjutas till organisatoriskt nästa nivå om det finns skiljaktiga uppfattningar inom den behöriga myndigheten, under normala förhållanden och i krissituationer.
- d. Arrangemang för att organisera en dialog med institutet enligt modellen för lägsta engagemangsnivå som föreskrivs i kapitel 2.4, i syfte att bedöma enskilda ÖuP-delar.

- e. Arrangemang för att underrätta institutet om resultaten av översyns- och utvärderingsprocessen som även beaktar samspelet inom tillsynskollegier för gränsöverskridande grupper och deras enheter. Dessa arrangemang bör särskilt omfatta bestämmelser om samråd med ett institut innan resultaten av översyns- och utvärderingsprocessen godkänns genom gemensamma beslut om kapital och likviditet i enlighet med kraven i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014 av den 23 juni 2014 om fastställande av tekniska genomförandestandarder för villkoren för att tillämpa processer för gemensamma beslut om tillsynskrav för särskilda institut enligt direktiv 2013/36/EU.

35. Vid fastställandet av arrangemang för dialogen med institut bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till formen och detaljnivån för uppgifterna i resultaten av översyns- och utvärderingsprocessen, bland annat om information kan lämnas om det samlade ÖuP-betyget och betygen för enskilda ÖuP-delar. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang även ta hänsyn till konsekvenserna av att institut informeras om sina betyg med tanke på de krav på offentliggörande som instituten måste uppfylla enligt förordning (EU) nr 596/2014 och direktiven 2014/57/EU och 2004/109/EG.

2.4 Proportionalitet och tillsynsengagemang

36. De behöriga myndigheterna bör tillämpa proportionalitetsprincipen när det gäller tillsynsengagemangets och dialogens omfattning, frekvens och intensitet, och när det gäller förväntningarna på de standarder som institutet ska uppfylla mot bakgrund av den kategori det tillhör.
37. När det gäller tillsynsengagemangets frekvens och intensitet ur proportionalitetssynpunkt bör de behöriga myndigheterna vid planeringen av ÖuP-aktiviteterna använda sig av en modell med en lägsta engagemangsnivå enligt följande (och som beskrivs i tabell 1):

Institut i kategori 1

- ▶ De behöriga myndigheterna bör kontrollera nyckelindikatorer på kvartalsbasis.
- ▶ De behöriga myndigheterna bör utarbeta en dokumenterad sammanfattning av bedömningen av ÖuP minst en gång per år.
- ▶ De behöriga myndigheterna bör uppdatera bedömningarna av alla enskilda ÖuP-delar minst en gång per år. Bedömningen av kapitalrisker och likviditets- och finansieringsrisker bör åtminstone omfatta de mest väsentliga enskilda riskerna.
- ▶ De behöriga myndigheterna bör minst en gång om året informera institutet om resultatet av bedömningen av ÖuP och i synnerhet fastställa

- den kapitalbas (storlek och sammansättning) som institutet är skyldigt att inneha utöver kraven enligt kapitel 4, avdelning VII i direktiv 2013/36/EU och i förordning (EU) nr 575/2013 om riskelement och risker som inte omfattas av artikel 1 i den förordningen,
 - institutets likviditet och eventuellt särskilda likviditetskrav som fastställs av den behöriga myndigheten, och
 - andra tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande, som den behöriga myndigheten har för avsikt att vidta.
- ▶ De behöriga myndigheternas engagemang och dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning bör vara fortlöpande så att de kan bedöma varje enskild ÖuP-del.

Institut i kategori 2

- ▶ De behöriga myndigheterna bör kontrollera nyckelindikatorer på kvartalsbasis.
- ▶ De behöriga myndigheterna bör utarbeta en dokumenterad sammanfattning av bedömningen av ÖuP minst en gång per år.
- ▶ De behöriga myndigheterna bör uppdatera bedömningarna av alla enskilda ÖuP-delar minst vartannat år. Bedömningen av kapitalrisker och likviditets- och finansieringsrisker bör åtminstone omfatta de mest väsentliga enskilda riskerna.
- ▶ De behöriga myndigheterna bör underrätta institutet om resultatet av bedömningen av ÖuP minst vartannat år, och framför allt fastställa
- den kapitalbas (storlek och sammansättning) som institutet är skyldigt att inneha utöver kraven enligt kapitel 4, avdelning VII i direktiv 2013/36/EU och i förordning (EU) nr 575/2013 om riskelement och risker som inte omfattas av artikel 1 i den förordningen,
 - institutets likviditet och eventuellt särskilda likviditetskrav som fastställs av den behöriga myndigheten, och
 - andra tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande, som den behöriga myndigheten har för avsikt att vidta.
- ▶ De behöriga myndigheternas engagemang och dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning bör vara fortlöpande så att de kan bedöma varje enskild ÖuP-del.

Institut i kategori 3

- ▶ De behöriga myndigheterna bör kontrollera nyckelindikatorer på kvartalsbasis.

- ▶ De behöriga myndigheterna bör utarbeta en dokumenterad sammanfattning av bedömningen av ÖuP minst en gång per år.
- ▶ De behöriga myndigheterna bör uppdatera bedömningarna av alla enskilda ÖuP-delar minst vart tredje år, eller tidigare om väsentlig ny information om den risken som föreligger. Bedömningen av kapitalrisker och likviditets- och finansieringsrisker bör åtminstone omfatta de mest väsentliga enskilda riskerna.
- ▶ De behöriga myndigheterna bör underrätta institutet om resultatet av bedömningen av ÖuP minst vart tredje år, och framför allt fastställa
 - den kapitalbas (storlek och sammansättning) som institutet är skyldigt att inneha utöver kraven enligt kapitel 4, avdelning VII i direktiv 2013/36/EU och i förordning (EU) nr 575/2013 om riskelement och risker som inte omfattas av artikel 1 i den förordningen,
 - institutets likviditet och eventuellt särskilda likviditetskrav som fastställs av den behöriga myndigheten, och
 - andra tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande, som den behöriga myndigheten har för avsikt att vidta.
- ▶ De behöriga myndigheterna bör (vid behov) upprätthålla ett riskbaserat engagemang och en dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning för att bedöma väsentliga riskelement.

Institut i kategori 4

- ▶ De behöriga myndigheterna bör kontrollera nyckelindikatorer på kvartalsbasis.
- ▶ De behöriga myndigheterna bör utarbeta en dokumenterad sammanfattning av bedömningen av ÖuP minst en gång per år.
- ▶ De behöriga myndigheterna bör uppdatera bedömningarna av alla enskilda ÖuP-delar minst vart tredje år, eller tidigare om väsentlig ny information tillkommer om den risk som föreligger. Bedömningen av kapitalrisker och likviditets- och finansieringsrisker bör åtminstone omfatta de mest väsentliga enskilda riskerna.
- ▶ De behöriga myndigheterna bör underrätta institutet om resultatet av bedömningen av ÖuP minst vart tredje år, och framför allt fastställa
 - den kapitalbas (storlek och sammansättning) som institutet är skyldigt att hålla utöver kraven enligt kapitel 4, avdelning VII i direktiv 2013/36/EU och i förordning (EU) nr 575/2013 om riskelement och risker som inte omfattas av artikel 1 i den förordningen,
 - institutets likviditet och eventuellt särskilda likviditetskrav som fastställs av den behöriga myndigheten, och

- andra tillsynsåtgärder, inbegripet åtgärder för tidigt ingripande, som den behöriga myndigheten har för avsikt att vidta.
- De behöriga myndigheterna bör upprätthålla engagemang och dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning minst vart tredje år.

Tabell 1. Tillämpning av översyns- och utvärderingsprocessen på institut i olika kategorier

Kategori	Övervakning av nyckel-indikatorer	Bedömning av alla ÖuP-delar (minst)	Sammanfattning av bedömningen av ÖuP	Lägsta engagemangsnivå/dialog
1	kvartalsvis	varje år	varje år	Fortlöpande engagemang och dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning, engagemang med institut för bedömning av varje del.
2	kvartalsvis	vartannat år	varje år	Fortlöpande engagemang och dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning, engagemang med institut för bedömning av varje del.
3	kvartalsvis	vart tredje år	varje år	Riskbaserat engagemang och dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning, engagemang med institut för bedömning av väsentliga riskelement.
4	kvartalsvis	vart tredje år	varje år	Engagemang med institutets ledningsorgan och verkställande ledning minst vart tredje år.

38. I de fall behöriga myndigheter fastställer att institut har liknande riskprofiler kan de genomföra tematiska ÖuP-bedömningar av flera institut genom en enda bedömning (en affärsmodellanalys kan t.ex. göras för alla små hypoteksinstitut eftersom frågeställningarna när det gäller överlevnadsförmågan hos denna typ av institut sannolikt är gemensamma för dem alla).

39. För institut med ett lågt samlat ÖuP-betyg bör de behöriga myndigheterna (åtminstone tillfälligt) fastställa en extra engagemangsnivå som kräver mer omfattande tillsynsresurser och en högre intensitet, oavsett vilken kategori institutet tillhör. Detta bör göras med utgångspunkt i resultaten av tidigare bedömningar av ÖuP-delar.

40. När det gäller institut som omfattas av programmet för tillsynsgranskning enligt artikel 99 i direktiv 2013/36/EU bör de behöriga myndigheterna se till att engagemangsnivån och översyns- och utvärderingsprocessen utgår från detta program eftersom det har företräde framför ovanstående krav.
41. Vid planeringen av ÖuP-aktiviteterna bör de behöriga myndigheterna ägna särskild uppmärksamhet åt samordningsaktiviteter med andra parter som är direkt eller indirekt delaktiga i bedömningen, framför allt när det krävs bidrag från institutet och/eller andra behöriga myndigheter som är delaktiga i tillsynen av gränsöverskridande grupper enligt kapitel 11.
42. När det gäller proportionalitet bör de behöriga myndigheterna vid genomförandet av översyns- och utvärderingsprocessen enligt dessa riktlinjer ta hänsyn till att de olika delar, metoduspekter och bedömningskriterier som föreskrivs i kapitlen 4, 5, 6 och 8 inte har samma relevans för alla institut. De behöriga myndigheterna bör eventuellt tillämpa olika detaljnivåer vid bedömningen beroende på vilken kategori institutet tillhör och i lämplig omfattning beroende på institutets storlek, karaktär, affärsmodell och komplexitet.

Kapitel 3. Övervakning av nyckelindikatorer

44. De behöriga myndigheterna bör regelbundet övervaka finansiella och icke-finansiella nyckelindikatorer för att följa upp förändringar av institutens ekonomiska förhållanden och riskprofiler. De behöriga myndigheterna bör även använda denna övervakning för att fastställa om bedömningen av olika ÖuP-delar måste uppdateras vid sidan av den planerade tillsynsaktiviteter, med tanke på väsentlig ny information som har blivit tillgänglig. Om det under övervakningen framkommer att institutets riskprofil har ändrats väsentligt eller att det finns avvikelser i indikatorerna, bör de behöriga myndigheterna utreda orsakerna till detta och eventuellt se över bedömningen av relevanta ÖuP-delar mot bakgrund av den nya informationen.
45. Enligt modellen för lägsta engagemangsnivå som behandlas i kapitel 2 bör de behöriga myndigheterna övervaka finansiella och icke-finansiella nyckelindikatorer åtminstone på kvartalsbasis för alla institut. Beroende på institutets eller situationens särskilda karaktär kan de behöriga myndigheterna emellertid besluta att övervakningen ska ske oftare med hänsyn till att underliggande information (t.ex. marknadsinformation) finns tillgänglig.
46. De behöriga myndigheterna bör upprätta system och mönster för övervakning som gör det möjligt att identifiera väsentliga förändringar och avvikelser i indikatorerna samt eventuellt införa tröskelvärden. De behöriga myndigheterna bör även införa rutiner för hänskjutande av ärenden till organisatoriskt nästa nivå avseende alla relevanta indikatorer (eller kombinationer av indikatorer) som omfattas av övervakningen för att se till att avvikelser och väsentliga förändringar undersöks.
47. De behöriga myndigheterna bör anpassa uppsättningen av indikatorer och deras tröskelvärden i förhållande till enskilda instituts särskilda karaktär eller grupper av institut med liknande egenskaper (jämförelsegrupper). Ramverket av indikatorer, övervakningsmönster och tröskelvärden bör ta hänsyn till institutets storlek, komplexitet, affärsmodell och riskprofil samt omfatta geografiska områden, sektorer och marknader där institutet bedriver verksamhet.
48. De behöriga myndigheterna bör fastställa vilka indikatorer som ska kontrolleras genom regelbunden övervakning, framför allt genom en regelbunden tillsynsrapportering och med hjälp av definitioner från gemensamma redovisningsstandarder. Eventuellt kan EBA-instrument eller indikatorer som övervakas av EBA användas som informationskälla vid övervakningen av enskilda institut.
49. De fastställda indikatorerna och resultaten av övervakningen av nyckelindikatorer bör även användas vid bedömningen av kapitalrisker och likviditets- och finansieringsrisker i förhållande till respektive ÖuP-delar.

50. Övervakningsindikatorerna bör omfatta åtminstone följande institutspecifika indikatorer:
- a. Finansiella indikatorer och riskindikatorer för samtliga riskkategorier som omfattas av dessa riktlinjer (se kapitel 6 och 8).
 - b. Alla kapitalkrav som är en följd av tillämpningen av förordning (EU) nr 575/2013 och nationell lagstiftning som införlivar direktiv 2013/36/EU för att beräkna minimitillsynskrav (t.ex. kärnkapital (CT1), likviditetstäckningsgrad, stabil nettofinansieringskvot).
 - c. Minimikrav på kapitalbas och kvalificerade skulder fastställda i direktiv 2014/59/EU.
 - d. Relevanta marknadsbaserade indikatorer (t.ex. aktiekurs, kreditwappspread, avkastningsdifferens mellan obligationer).
 - e. Återhämtningsindikatorer, om sådana finns tillgängliga i institutets egna återhämtningsplaner.
51. De behöriga myndigheterna bör låta institutspecifika indikatorer åtföljas av relevanta makroekonomiska indikatorer, om sådana finns tillgängliga, för geografiska områden, sektorer och marknader där institutet bedriver verksamhet.
52. Identifiering av väsentliga förändringar eller avvikelser i indikatorer, framför allt när dessa förändringar utgör extremvärden i förhållande till jämförelsegruppen, bör av de behöriga myndigheterna anses motivera ytterligare undersökningar. De behöriga myndigheterna bör framför allt
- a. fastställa orsaken och bedöma hur väsentlig den potentiella inverkan på institutets stabilitet kan bli,
 - b. dokumentera orsaken och resultatet av bedömningen, och
 - c. se över riskbedömningen och eventuellt ÖuP-betyget mot bakgrund av det nya resultatet.
53. De behöriga myndigheterna bör även överväga att utöka den regelbundna kontrollen av finansiella och icke-finansiella nyckelindikatorer till att omfatta en granskning av oberoende marknadsundersökningar och analyser, om sådana finns, eftersom dessa kan vara en användbar källa för alternativa synpunkter.

Kapitel 4. Affärsmodellanalys

4.1 Allmänna överväganden

54. I detta kapitel anges kriterierna för bedömningen av institutets affärsmodell och strategi. De behöriga myndigheterna bör göra bedömningen av ett institut på samma nivå som bedömningen av ÖuP, men den kan även göras på affärsområdes- eller produktnivå, eller tematiskt.
55. Utan att undergräva ledningsorganets ansvar för att driva och organisera verksamheten, eller ge företräde åt en särskild affärsmodell, bör den behöriga myndigheten regelbundet genomföra en affärsmodellanalys för att bedöma verksamhetsrisker och strategiska risker samt fastställa
- ▶ om institutets nuvarande affärsmodell är bärkraftig på grundval av dess förmåga att generera en godtagbar avkastning under de följande 12 månaderna, och
 - ▶ om institutets strategi är hållbar på grundval av dess förmåga att generera en godtagbar avkastning på längre sikt (minst tre år), baserat på dess strategiska planer och finansiella prognoser.
56. De behöriga myndigheterna bör använda resultatet av affärsmodellanalysen som underlag vid bedömningen av alla andra ÖuP-delar. De behöriga myndigheterna kan utvärdera särskilda aspekter av affärsmodellanalysen, framför allt den kvantitativa bedömningen av affärsmodellen, som en del av bedömningen av andra ÖuP-delar (t.ex. förstå att finansieringsstrukturen kan utgöra en risk för likviditetsbedömningen).
57. De behöriga myndigheterna bör även använda affärsmodellanalysen för att underlätta identifieringen av institutets svagheter, som mest sannolikt kommer att ha väsentlig inverkan på institutet eller leda till fallissemang i framtiden.
58. De behöriga myndigheterna bör bland annat vidta följande åtgärder inom ramen för affärsmodellanalysen:
- a. En preliminär bedömning.
 - b. Fastställande av fokusområden.
 - c. Bedömning av affärsklimatet.
 - d. Kvantitativ analys av den nuvarande affärsmodellen.
 - e. Kvalitativ analys av den nuvarande affärsmodellen.

- f. Analys av strategi och finansiella planer på längre sikt (inbegripet planerade förändringar av affärsmodellen).
 - g. Bedömning av affärsmodellens bärkraft.
 - h. Bedömning av strategins hållbarhet.
 - i. Identifiering av svagheter som institutet är eller kan bli exponerat för på grund av sin affärsmodell och strategi.
 - j. Sammanfattning av slutsatser och betygsättning.
59. De behöriga myndigheterna bör åtminstone använda följande källor till kvantitativ och kvalitativ information när de gör affärsmodellanalyser:
- a. Institutets strategiska plan(er) med prognoser för innevarande och följande år, samt underliggande ekonomiska antaganden.
 - b. Finansiell rapportering (t.ex. resultaträkning, balansräkning).
 - c. Lagstadgad rapportering (gemensam rapportering (COREP), finansiell rapportering (FINREP) och kreditregister, om sådana finns).
 - d. Internrapportering (ledningsinformation, kapitalplanering, likviditetsrapportering, interna riskrapporter).
 - e. Återhämtnings- och resolutionsplaner.
 - f. Rapporter från utomstående parter (t.ex. revisionsrapporter, rapporter från kapital-/kreditanalytiker).
 - g. Andra relevanta studier/undersökningar (t.ex. från Internationella valutafonden (IMF), myndigheter och institutioner för makrotillsyn och EU-institutionerna).

4.2 Preliminär bedömning

60. De behöriga myndigheterna bör analysera institutets huvudsakliga verksamhet, geografiska områden och marknadsposition för att på den högsta konsolideringsnivån i jurisdiktionen fastställa institutets
- a. viktigaste geografiska områden,
 - b. viktigaste dotterinstitut/filialer,
 - c. viktigaste affärsområden, och
 - d. viktigaste produkter.

61. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang ta hänsyn till en rad relevanta mått och förändringar över tiden. Dessa mått bör omfatta
- bidrag till totala intäkter/kostnader,
 - andel av tillgångar,
 - andel av totalt riskvägt exponeringsbelopp, och
 - marknadsposition.
62. De behöriga myndigheterna bör använda denna preliminära bedömning för att göra följande:
- Fastställa affärsområdets väsentlighet: De behöriga myndigheterna bör avgöra vilka geografiska områden, dotterinstitut/filialer samt affärs- och produktområden som är de mest väsentliga baserat på bidrag till resultatet (dvs. baserat på resultaträkningen), risk (dvs. baserat på det totala riskvägda exponeringsbeloppet eller andra riskmått) och/eller organisatoriska/lagstadgade prioriteringar (dvs. särskilda skyldigheter för banker i den offentliga sektorn att erbjuda särskilda produkter). De behöriga myndigheterna bör utgå från dessa uppgifter för att fastställa vad affärsmodellanalysen bör fokusera på (se vidare i avsnitt 4.3).
 - Identifiera jämförelsegrupper: De behöriga myndigheterna bör fastställa en relevant jämförelsegrupp för institutet. Den behöriga myndigheten bör i samband med affärsmodellanalysen utgå från konkurrerande produkt-/affärsområden som är inriktade på samma vinstkällor/kunder (t.ex. sådan kreditkortsverksamhet från instituten som riktar sig till kreditkortsanvändare i landet "X") i syfte att fastställa jämförelsegruppen.
 - Främja tillämpningen av proportionalitetsprincipen: De behöriga myndigheterna kan använda slutsatserna från den preliminära bedömningen för att dela in institut i proportionalitetskategorier utifrån deras komplexitet (se avsnitt 2.1.1).

4.3 Fastställande av fokusområden för affärsmodellanalysen

63. De behöriga myndigheterna bör fastställa inriktning för affärsmodellanalysen. De bör fokusera på de affärsområden som är viktigast för den nuvarande affärsmodellens bärkraft eller framtida hållbarhet och/eller som mest sannolikt kommer att öka institutets exponering mot befintliga eller nya sårbara punkter. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till
- affärsområdenas väsentlighet – om vissa affärsområden är viktigare än andra när det gäller att generera vinster (eller förluster),
 - tidigare resultat av tillsyn – om resultaten av andra ÖuP-delar kan ge indikatorer om vilka affärsområden som behöver undersökas närmare,

- c. resultat och iakttagelser från interna eller externa revisionsrapporter – om revisionsfunktionen har fastställt särskilda problem för vissa affärsområdens hållbarhet eller bärkraft,
- d. betydelsen av strategiska planer – om det finns affärsområden som institutet vill öka avsevärt eller minska,
- e. resultat av tematiska översyner – om en sektorsövergripande analys har avslöjat gemensamma underliggande problem som föranleder ytterligare institutspecifik analys,
- f. observerade förändringar av affärsmodellen – om faktiska förändringar av affärsmodellen har uppmärksammats utan att institutet har tillkännagett planerade förändringar eller utarbetat nya strategiska planer, och
- g. jämförelser – om ett affärsområdes resultat avviker i förhållande till jämförelsegruppens resultat (extremvärden).

4.4 Bedömning av affärsklimatet

64. För att få en uppfattning om institutets strategiska antaganden är rimliga bör de behöriga myndigheterna genomföra en affärsklimatanalys. Analysen bör ta hänsyn till under vilka nuvarande och framtida affärsförhållanden institutet bedriver verksamhet eller sannolikt kommer att driva sin verksamhet baserat på dess huvudsakliga eller väsentliga geografiska exponering och verksamhetsexponering. Under denna bedömning bör de behöriga myndigheterna få en uppfattning om inriktningen av makroekonomiska trender och marknadstrender och om jämförelsegruppens strategiska avsikter.
65. De behöriga myndigheterna bör använda denna analys för att få en uppfattning om följande:
- a. De viktigaste makroekonomiska variablerna under vilka den berörda enheten, produkten eller segmentet bedriver verksamhet eller kommer att driva sin verksamhet i de huvudsakliga geografiska områdena. Viktiga variabler kan t.ex. omfatta bruttonationalprodukt (BNP), arbetslöshet, räntor och prisindex för fastigheter.
 - b. Konkurrensläget och hur det sannolikt kommer att utvecklas med hänsyn till jämförelsegruppens aktiviteter. Områden för granskning kan t.ex. omfatta förväntad tillväxt på målmarknaden (t.ex. hypoteksmarknaden) och viktiga konkurrenters aktiviteter och planer på målmarknaden.
 - c. Övergripande trender på marknaden som kan påverka institutets resultat och lönsamhet. Detta bör som minst omfatta regleringstrender (t.ex. förändringar av lagstiftningen om distribution av bankprodukter till privatpersoner), tekniska trender (t.ex. överföring till elektroniska plattformar för vissa typer av handel)

samt samhällstrender och demografiska trender (t.ex. större efterfrågan på islamiska banktjänster).

4.5 Analys av nuvarande affärsmodell

66. För att förstå de medel och metoder som ett institut använder i sin verksamhet och för att skapa vinster bör de behöriga myndigheterna göra kvantitativa och kvalitativa analyser.

4.5.1 Kvantitativ analys

67. De behöriga myndigheterna bör göra en analys av kvantitativa inslag i institutets nuvarande affärsmodell för att förstå institutets ekonomiska resultat och i vilken omfattning resultatet styrs av en riskaptit som är högre eller lägre än i jämförbara institut.

68. Följande områden bör omfattas av de behöriga myndigheternas analys:

- a. Resultaträkningen, inbegripet trender. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets underliggande lönsamhet (t.ex. efter extraordinära poster och engångsposter), uppdelning av inkomstflöden, uppdelning av kostnader, nedskrivningar och nyckeltal (t.ex. räntemarginal, K/I-tal, nedskrivningar av lån). De behöriga myndigheterna bör beakta hur posterna ovan har utvecklats under de senaste åren och identifiera underliggande trender.
- b. Balansräkningen, inbegripet trender. De behöriga myndigheterna bör bedöma förhållandet mellan tillgångar och skulder, finansieringsstrukturen, förändringen i totalt riskvägt exponeringsbelopp och i kapitalbasen, samt nyckeltal (t.ex. avkastning på eget kapital, CT1, likviditetssvacka). De behöriga myndigheterna bör beakta hur posterna ovan har utvecklats under de senaste åren och identifiera underliggande trender.
- c. Koncentration, inbegripet trender. De behöriga myndigheterna bör bedöma koncentration i resultaträkningen och balansräkningen i relation till kunder, sektorer och geografiska områden. De behöriga myndigheterna bör beakta hur posterna ovan har utvecklats under de senaste åren och identifiera underliggande trender.
- d. Riskaptit. De behöriga myndigheterna bör bedöma de formella limiter som institutet har infört för varje risktyp (kreditrisk, finansieringsrisk etc.) och efterlevnaden av dem för att förstå vilka risker institutet är berett att ta för att främja sitt ekonomiska resultat.

4.5.2 Kvalitativ analys

69. De behöriga myndigheterna bör göra en analys av kvalitativa inslag i institutets nuvarande affärsmodell för att förstå framgångsfaktorer och centrala beroendeförhållanden.

70. Följande områden bör omfattas av de behöriga myndigheternas analys:

- a. Externa centrala beroendeförhållanden. De behöriga myndigheterna bör fastställa vilka huvudsakliga yttre faktorer som påverkar affärsmodellens framgång, bland annat utomstående långgivare, mellanhänder och särskilda regleringsfaktorer.
- b. Interna centrala beroendeförhållanden. De behöriga myndigheterna bör fastställa vilka huvudsakliga yttre faktorer som påverkar affärsmodellens framgång, bland annat it-plattformens kvalitet samt operativ kapacitet och resurskapacitet.
- c. Lojalitet. De behöriga myndigheterna bör fastställa hur starka relationer institutet har till sina kunder, leverantörer och partner, bland annat institutets tillit till sitt anseende, filialernas effektivitet, kundernas lojalitet och partnerskapens ändamålsenlighet.
- d. Områden med konkurrensfördel. De behöriga myndigheterna bör fastställa på vilka områden institutet har en konkurrensfördel i förhållande till jämförelsegrupper, t.ex. it-plattformens kvalitet eller andra faktorer såsom institutets globala nätverk och verksamhetens och produktutbudets omfattning.

4.6 Analys av strategi och finansiella planer

71. De behöriga myndigheterna bör göra en kvantitativ och kvalitativ långsiktig analys av institutets ekonomiska prognoser och strategiska plan för att förstå antagandena för, rimligheten i och riskerna med dess affärsstrategi.

72. Följande områden bör omfattas av de behöriga myndigheternas analys:

- a. Övergripande strategi. De behöriga myndigheterna bör beakta de huvudsakliga kvantitativa och kvalitativa förvaltningsmålen.
- b. Ekonomisk resultatprognos. De behöriga myndigheterna bör beakta ekonomiska resultatprognoser, inbegripet samma eller liknande mått som i den kvantitativa analysen av den nuvarande affärsmodellen.
- c. Framgångsfaktorer för strategin och den finansiella planen. De behöriga myndigheterna bör fastställa vilka huvudsakliga förändringar av den nuvarande affärsmodellen som föreslås för att uppfylla målen.
- d. Antaganden. De behöriga myndigheterna bör fastställa om de antaganden som institutet gör i sin strategi och sina prognoser är rimliga och konsekventa. Det kan gälla antaganden på områden som makroekonomiska mått, marknadsdynamik, volym och marginaltillväxt för viktiga produkter, segment och geografiska områden etc.

- e. Verkställighetskapacitet. De behöriga myndigheterna bör fastställa institutets verkställighetskapacitet med utgångspunkt i hur ledningen tidigare har följt strategier och prognoser, och strategiernas komplexitet och ambition jämfört med den nuvarande affärsmodellen.

73. De behöriga myndigheterna bör göra delar av denna analys samtidigt som den kvalitativa och kvantitativa analysen av den nuvarande affärsmodellen, framför allt analysen av den ekonomiska resultatprognosen och framgångsfaktorerna för strategin.

4.7 Bedömning av affärsmodellens bärkraft

74. Efter att ha genomfört analyserna som beskrivs i avsnitten 4.4 och 4.5 bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning eller uppdatera sin uppfattning om bärkraften för institutets nuvarande affärsmodell i förhållande till dess förmåga att generera en godtagbar avkastning under de följande 12 månaderna, mot bakgrund av kvantitativa resultat, centrala framgångsfaktorer och beroendeförhållanden samt affärsklimat.

75. De behöriga myndigheterna bör bedöma i vilken grad avkastningen är godtagbar. Denna bedömning bör göras utifrån följande kriterier:

- a. Avkastning på eget kapital (ROE) jämfört med kostnaden för eget kapital (COE) eller liknande mått. De behöriga myndigheterna bör överväga om affärsmodellen genererar en avkastning som överstiger kostnaderna (med undantag av engångsposter) på basis av ROE jämfört med COE. Även andra mått som t.ex. avkastning på tillgångar eller riskjusterad avkastning på kapital, samt beaktandet av förändringar av dessa mått över en cykel, kan bidra till bedömningen.
- b. Finansieringsstruktur. De behöriga myndigheterna bör överväga om finansieringsmixen är lämplig för affärsmodellen och för strategin. Volatilitet eller bristande överensstämmelse i finansieringsmixen kan innebära att en affärsmodell eller strategi, även om avkastningen överstiger kostnaderna, inte är hållbar mot bakgrund av nuvarande eller framtida affärsklimat.
- c. Riskaptit. De behöriga myndigheterna bör överväga om institutets affärsmodell eller strategi utgår från en riskaptit när det gäller enskilda risker (t.ex. kreditrisk, marknadsrisk) eller mer allmänt att dess riskaptit anses vara hög eller extrem från jämförelsegruppen för att generera tillräcklig avkastning.

4.8 Bedömning av strategins hållbarhet

76. Efter att ha genomfört analyserna som beskrivs i avsnitten 4.4 till 4.6 bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning eller uppdatera sin uppfattning om huruvida institutets strategi är hållbar i förhållande till dess förmåga att generera en godtagbar avkastning, enligt beskrivningen ovan, på längre sikt (minst tre år) baserat på dess strategiska

planer och finansiella prognoser samt mot bakgrund av tillsynsmyndighetens bedömning av affärsklimatet.

77. De behöriga myndigheterna bör framför allt bedöma hållbarheten för institutets strategi i förhållande till
- a. hur sannolika institutets antaganden och ekonomiska resultatprognos är, jämfört med tillsynsmyndighetens uppfattning om det nuvarande och framtida affärsklimatet,
 - b. hur tillsynsmyndighetens uppfattning om affärsklimatet påverkar den ekonomiska resultatprognosen (om denna skiljer sig från institutets antaganden), och
 - c. strategins risknivå (dvs. strategins komplexitet och ambition jämfört med den nuvarande affärsmodellen) och sannolikheten för framgång baserat på institutets sannolika verkställighetskapacitet (utifrån hur framgångsrikt institutet har verkställt tidigare strategier av liknande omfattning eller resultatet hittills jämfört med den strategiska planen).

4.9 Identifiering av svagheter

78. Efter att ha gjort en affärsmodellanalys bör de behöriga myndigheterna bedöma svagheter som institutet är eller kan bli exponerat för på grund av sin affärsmodell och strategi, med hänsyn till
- a. förväntade dåliga ekonomiska resultat,
 - b. en orealistisk strategi,
 - c. alltför stor koncentration eller volatilitet (t.ex. för intäkter),
 - d. ett alltför stort risktagande,
 - e. en problematisk finansieringsstruktur, och/eller
 - f. betydande omvärldsproblem (t.ex. hot om regleringar, såsom att affärsenheter ska hållas åtskilda).
79. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om affärsmodellens bärkraft och strategins hållbarhet samt om eventuella åtgärder för att hantera problem och farhågor.

4.10 Resultatsammanfattning och betygsättning

80. Med utgångspunkt i bedömningen av affärsmodellens bärkraft och hållbarhet bör de behöriga myndigheterna ha fått en övergripande uppfattning om affärsmodellens bärkraft

och strategins hållbarhet, samt om eventuella risker för ett instituts överlevnadsförmåga till följd av denna bedömning. Denna uppfattning bör sammanställas i en resultatsammanfattning och avspeglas i ett betyg baserat på övervägandena enligt tabell 2.

Tabell 2. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av affärsmodell och strategi

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	Affärsmodellen och strategin utgör ingen identifierbar risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets avkastning är stadig och stabil. Den är godtagbar med hänsyn till institutets riskaptit och finansieringsstruktur. • Det finns ingen väsentlig koncentration av tillgångar eller ohållbara koncentrerade inkomstkällor. • Institutet har en stark konkurrensposition på valda marknader och en strategi som sannolikt kommer att stärka dess position. • Institutet har finansiella prognoser som utgår från rimliga antaganden om det framtida affärsklimatet. • De strategiska planerna är rimliga mot bakgrund av den nuvarande affärsmodellen och ledningens verkställighetskapacitet.
2	Affärsmodellen och strategin utgör en låg risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets avkastning är genomsnittlig i förhållande till jämförbara institut och/eller historiska resultat. Den är allmänt godtagbar med hänsyn till institutets riskaptit och finansieringsstruktur. • Det föreligger en viss koncentration av tillgångar eller koncentrerade inkomstkällor. • Institutets produkter/tjänster utsätts för konkurrenstryck på en eller flera viktiga marknader. Dess strategi för att hantera situationen kan till viss del ifrågasättas. • Institutets finansiella prognoser utgår från optimistiska antaganden om det framtida affärsklimatet. • De strategiska planerna är rimliga mot bakgrund av den nuvarande affärsmodellen och ledningens verkställighetskapacitet,

		men inte riskfria.
3	Affärsmodellen och strategin utgör en medelhög risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets avkastning är ofta svag eller instabil och förutsätter en riskaptit eller finansieringsstruktur för att generera rimlig avkastning som är oroande ur tillsynssynpunkt. • Det föreligger en avsevärd koncentration av tillgångar eller koncentrerade inkomstkällor. • Konkurrenspositionen för institutets produkter/tjänster är svag på valda marknader. Det kan finnas några affärsområden med goda framtidsutsikter. Institutets marknadsandel kan vara markant sjunkande. Dess strategi för att hantera situationen kan ifrågasättas. • Institutets finansiella prognoser utgår från alltför optimistiska antaganden om det framtida affärsklimatet. • De strategiska planerna är eventuellt inte rimliga mot bakgrund av den nuvarande affärsmodellen och ledningens verkställighetskapacitet.
4	Affärsmodellen och strategin utgör en hög risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets avkastning är mycket svag och instabil och förutsätter en riskaptit eller finansieringsstruktur för att generera en rimlig avkastning som är oacceptabel. • Institutet har en extrem koncentration av tillgångar eller ohållbara koncentrerade inkomstkällor. • Konkurrenspositionen för institutets produkter/tjänster är mycket svag på valda marknader. Det finns affärsområden med mycket dåliga framtidsutsikter. Det är mycket osannolikt att situationen ska kunna bemästras med de befintliga strategiska planerna. • Institutets finansiella prognoser utgår från orealistiska antaganden om det framtida affärsklimatet. • De strategiska planerna är orimliga mot

		bakgrund av den nuvarande affärsmodellen och ledningens verkställighetskapacitet.
--	--	---

Kapitel 5. Bedömning av intern styrning och institutomfattande kontroller

5.1 Allmänna överväganden

81. De behöriga myndigheterna bör i sin bedömning av intern styrning och institutomfattande kontroller inrikta sig på att kontrollera om de är tillräckliga för institutets riskprofil, affärsmodell, storlek och komplexitet, samt på att fastställa i vilken grad institutet uppfyller kraven och standarderna för god intern styrning och riskkontroller enligt gällande EU-riktlinjer och internationella riktlinjer på detta område. I samband med denna bedömning bör de behöriga myndigheterna utvärdera risken att undermåliga styrnings- och kontrollarrangemang i betydande grad inverkar på institutets stabilitet eller på dess överlevnadsförmåga.
82. I översyns- och utvärderingsprocessen (ÖuP) ska bedömningen av intern styrning och institutomfattande kontroller omfatta följande områden:
- a. Övergripande system för intern styrning.
 - b. Företags- och riskkultur.
 - c. Ledningsorganets organisation och funktion.
 - d. Ersättningspolicy och ersättningspraxis.
 - e. Ramverk för riskhantering, inbegripet IKU och ILU.
 - f. Ramverk för internkontroll, inbegripet en internrevisionsfunktion.
 - g. Informationssystem och kontinuitetsplanering.
 - h. Återhämtningsplaner.
83. I detta kapitel behandlas inte frågor om styrning och riskhantering/riskkontroller som specifikt rör enskilda risktyper (dvs. som inte är institutomfattande) eftersom kriterierna för bedömning av dessa risker beaktas i kapitlen 6 och 8.
84. Bedömningen av intern styrning och institutomfattande kontroller ska tjäna som underlag för bedömningen av riskhanterings- och kontrollfunktioner enligt kapitlen 6 och 8, samt för de interna bedömningarna av kapitalbehov och likviditetsrisk i ÖuP-kapitalbedömningen (kapitel 7) och ÖuP-likviditetsbedömningen (kapitel 9). På samma sätt bör analysen av varje enskild risk i IKU-beräkningen/kapitaluppskattningarna enligt kapitel 7, och eventuella brister som

identifieras där, tjäna som underlag vid bedömningen av det övergripande IKU-systemet som bedöms enligt det kapitlet.

5.2 Övergripande system för intern styrning

85. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig och transparent bolagsstruktur som är effektiv och om institutet har infört lämpliga styrningsarrangemang. I linje med *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för intern styrning*¹ bör denna utvärdering innehålla en bedömning av om institutet åtminstone har
- en stabil och transparent organisationsstruktur med en tydlig ansvarsfördelning, bland annat för ledningsorganet och dess kommittéer,
 - ett ledningsorgan som är insatt i och förstår institutets operativa struktur (dvs. olika enheter och beroendena och relationerna mellan dem, bolag som bildats för särskilda ändamål eller därmed förknippade bolag) och de särskilda risker den medför (kunskap om strukturen),
 - riskpolicy och riktlinjer för att identifiera och undvika intressekonflikter,
 - en policy om uppdragsavtal och en strategi som beaktar hur uppdragsavtal påverkar institutets verksamhet och de risker det är exponerat för, samt en policy om uppdragsavtal som uppfyller kraven i *Europeiska banktillsynskommitténs riktlinjer om uppdragsavtal*², och
 - ett system för institutets interna styrning som är transparent för intressenter.

5.3 Företags- och riskkultur

86. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en sund företags- och riskkultur som är lämplig för verksamhetens omfattning, komplexitet och karaktär, och om den baseras på sunda värderingar som uttrycks klart och tar hänsyn till institutets riskaptit.
87. I linje med *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för intern styrning* bör de behöriga myndigheterna bedöma om
- ledningsorganet bär huvudansvaret för institutet och fastställer dess strategi,
 - ledningsorganet fastställer styrningsprinciper, värderingar och lämpliga standarder, inbegripet processer och rutiner för uppgiftslämning,

¹ Riktlinjer, 44 av den 27.9.2011.

² 14.12.2006.

- c. institutets etiska företags- och riskkultur skapar en miljö som är öppen för ifrågasättande och där beslutsprocesser beaktar olika synsätt (t.ex. genom att inkludera oberoende ledamöter i ledningsorganets kommittéer), och
- d. det finns en klar och tydlig kommunikation om strategier och policy till alla berörda medarbetare och riskkulturen tillämpas på alla nivåer i institutet.

5.4 Ledningsorganets organisation och funktion

88. I linje med *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för intern styrning och riktlinjer för lämplighetsbedömningar av ledamöter i ledningsorgan och ledande befattningshavare*³, bör de behöriga myndigheterna bedöma

- a. ledningsorganets införande, granskning och regelbundna utvärdering av systemet för intern styrning och dess huvudsakliga beståndsdelar, och
- b. om samspelet mellan ledningen och ledningsorganets tillsynsfunktioner är effektivt.

89. Enligt artikel 91.12 i direktiv 2013/36/EU och *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för intern styrning och riktlinjer för lämplighetsbedömningar av ledamöter i ledningsorgan och ledande befattningshavare*, ska de behöriga myndigheterna granska ledningsorganets och dess kommittéers sammansättning och funktion genom att bedöma om

- a. antalet ledamöter i ledningsorganet är tillräckligt och sammansättningen är lämplig,
- b. ledamöterna är tillräckligt engagerade och självständiga,
- c. en lämplighetsbedömning av ledamöter görs vid tillsättningen och på kontinuerlig basis,
- d. ledningsorganets effektivitet granskas,
- e. lämpliga metoder och rutiner för intern styrning har införts för ledningsorganet och dess eventuella kommittéer, och
- f. ledningsorganets ledamöter lägger ner tillräckligt med tid på riskproblem och har lämplig tillgång till uppgifter om institutets risksituation.

³ EBA/GL/2012/06 av den 22.11.2012.

5.5 Ersättningspolicy och ersättningspraxis

90. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en ersättningspolicy enligt artiklarna 92 till 96 i direktiv 2013/36/EU och en lämplig ersättningspolicy för alla anställda. I linje med *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för intern styrning och riktlinjer för ersättningspolicy och ersättningspraxis*⁴ bör de behöriga myndigheterna bedöma om
- a. ersättningspolicyn överensstämmer med institutets riskprofil och upprätthålls, godkänns och övervakas av ledningsorganet,
 - b. ersättningssystemen som har införts understöder institutets värderingar och är anpassade till dess riskaptit, affärsstrategi och intressen på lång sikt,
 - c. medarbetare som har ett väsentligt inflytande på institutets riskprofil har identifierats på lämpligt sätt och förordning (EU) nr 604/2014 tillämpas på rätt sätt och framför allt när det gäller
 - i. tillämpningen av kvalitativa och kvantitativa kriterier för identifieringen av medarbetare, och
 - ii. bestämmelserna om undantag för medarbetare som endast identifieras enligt de kvantitativa kriterierna enligt artikel 4 i förordning (EU) nr 604/2014,
 - d. ersättningspolicyn uppmuntrar till ett allt för stort risktagande, och
 - e. kombinationen av rörlig och fast ersättning är lämplig och bestämmelserna om begränsningen av den rörliga ersättningskomponenten – upp till 100 procent av den fasta ersättningskomponenten (200 procent med aktieägarnas samtycke) – efterlevs och rörlig ersättning inte betalas genom instrument eller metoder som gör det enklare att kringgå kraven i direktiv 2013/36/EU eller förordning (EU) nr 575/2013.

5.6 Ramverk för riskhantering

91. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets ledningsorgan har utarbetat ett lämpligt ramverk för riskhantering och riskhanteringsprocesser. Denna bedömning bör åtminstone omfatta en granskning av
- a. systemet för riskaptit och strategi,
 - b. IKU- och ILU-systemen, och

⁴ 10.12.2010.

- c. resultat av stresstester.

5.6.1 Ramverk för riskaptit och riskstrategi

92. I sin granskning av systemet för riskaptit och riskstrategin bör de behöriga myndigheterna bedöma om

- a. systemet för riskaptit beaktar alla väsentliga risker som institutet är exponerat för samt innehåller risklimit, toleranser och tröskelvärden,
- b. riskaptiten och riskstrategin är förenliga och att båda har genomförts på ett konsekvent sätt,
- c. systemet för riskaptit är långsiktigt och i linje med den strategiska planeringshorisonten, samt ses över regelbundet,
- d. ledningsorganets ansvar är tydligt definierat i förhållande till systemet för riskaptit, och utövas i praktiken,
- e. riskstrategin på lämpligt sätt tar hänsyn till institutets finansiella medel (dvs. riskaptiten bör vara förenlig med kapitalbaskrav och likviditetskrav och andra tillsynsfaktorer), och
- f. förklaringen om riskaptit är skriftligt dokumenterad och det finns belägg för att institutets medarbetare har underrättats om den.

93. Vid utvärderingen av systemet för riskhantering bör de behöriga myndigheterna beakta i vilken utsträckning den ingår i och påverkar institutets övergripande strategi. De behöriga myndigheterna bör framför allt utvärdera sambandet mellan den strategiska planen och systemen för riskhantering, kapital- och likviditetsstyrning.

5.6.2 IKU- och ILU-system

94. De behöriga myndigheterna bör regelbundet granska institutets IKU och ILU för att fastställa om de är 1) välgrundade, 2) effektiva och 3) tillräckligt omfattande enligt kriterierna i detta avsnitt. De behöriga myndigheterna bör även utvärdera hur IKU och ILU är integrerade i den övergripande riskhanteringen och strategiska verksamhetsledningen, inbegripet kapital- och likviditetsplanering.

95. Dessa bedömningar bör bidra till beräkningen av extra kapitalbaskrav och den ÖuP-kapitalbedömning som beskrivs i kapitel 7, samt till den ÖuP-likviditetsbedömning som beskrivs i kapitel 9.

Välgrundade IKU och ILU

96. För att bedöma om IKU och ILU är välgrundade bör de behöriga myndigheterna beakta om den policy, de processer, de bidrag och de modeller som ingår i IKU och ILU är proportionerliga i förhållande till institutets karaktär, omfattning och komplexitet. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang bedöma om IKU och ILU är lämpliga för att bedöma och upprätthålla en intern kapital- och likviditetsnivå som är tillräcklig för att täcka de risker som institutet är eller kan bli exponerat för och för att fatta affärsbeslut (t.ex. för allokering av kapital enligt affärsplanen), även under stressade förhållanden i linje med *Europeiska banktillsynskommitténs riktlinjer för stresstester*⁵.
97. I sin bedömning av om IKU och ILU är välgrundade bör de behöriga myndigheterna i relevanta fall beakta om
- de metoder och antaganden som används av institutet är lämpliga och förenliga med de olika riskerna, baseras på säkra empiriska uppgifter och väl kalibrerade parametrar samt tillämpas i lika hög grad på mätning av risk som på kapital- och likviditetsförvaltning,
 - tillförlitlighetsgraden överensstämmer med riskkapiten och om interna diversifieringsantaganden tar hänsyn till affärsmodellen och riskstrategierna,
 - definitionen och sammansättningen av tillgängligt internt kapital eller likviditetsresurser som beaktas av institutet i samband med IKU och ILU är förenliga med riskerna som institutet mäter och godtagbara för beräkningen av kapitalbas- och likviditetsbuffertar, och
 - fördelningen/allokeringen av tillgängligt internt kapital och likviditetsresurser mellan affärsområden eller juridiska enheter på rätt sätt beaktar risken som var och en av resurserna är eller kan bli exponerad för, och på rätt sätt tar hänsyn till eventuella rättsliga eller operativa restriktioner för dessa resursers överförbarhet.

Effektiva IKU och ILU

98. I sin bedömning av om IKU och ILU är effektiva bör de behöriga myndigheterna granska hur de används i besluts- och verksamhetsledningsprocessen på institutets alla nivåer (t.ex. fastställande av limiter och mätning av resultat). De behöriga myndigheterna bör bedöma hur institutet använder IKU och ILU i sin risk-, kapital- och likviditetsförvaltning (användningstest). Bedömningen bör beakta inbördes kopplingar och funktioner mellan IKU/ILU och riskkapitetsystem, riskhantering, likviditets- och kapitalförvaltning, inbegripet långsiktiga finansieringsstrategier, samt om de är lämpliga för affärsmodellen och institutets komplexitet.

⁵ Riktlinjer, 32 av den 26.8.2010.

99. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna bedöma om institutet har policyer, rutiner och verktyg för att underlätta
- a. en tydlig identifiering av funktioner och/eller styrkommittéernas ansvar för olika IKU- och ILU-delar (t.ex. modellering och kvantifiering, internrevision och validering, övervakning och rapportering, hänskjutande av ärenden till organisatoriskt nästa nivå),
 - b. kapital- och likviditetsplanering. Långsiktig beräkning av kapital och likviditetsresurser (inbegripet i de stressscenarier som man utgått från) i samband med den övergripande strategin eller betydande transaktioner,
 - c. allokering och övervakning av kapital och likviditetsresurser för olika affärsområden och risktyper (t.ex. att risklimiten som fastställs för affärsområden, enheter eller enskilda risker är förenliga med målet att se till att institutets interna kapital och likviditetsresurser är tillräckliga),
 - d. regelbunden och omedelbar rapportering av kapital- och likviditetstäckning till verkställande ledning och ledningsorgan. Framför allt bör rapporteringsfrekvensen vara tillräcklig – med hänsyn till risker och utveckling av affärsvolym, nuvarande interna buffertar och den interna beslutsprocessen – för att institutets ledning ska kunna vidta korrigerande åtgärder innan kapital- och likviditetstäckningen äventyras, och
 - e. den verkställande ledningens eller ledningsorganets uppmärksamhet på och åtgärder om affärsstrategin och/eller betydande enskilda transaktioner eventuellt är oförenliga med IKU och tillgängligt internt kapital (t.ex. den verkställande ledningens godkännande av en betydande transaktion som sannolikt kan få en väsentlig inverkan på det tillgängliga interna kapitalet) och ILU.
100. De behöriga myndigheterna bör fastställa om ledningsorganet är tillräckligt engagerat i och har lämplig kunskap om IKU och ILU, och resultaten av dessa. Framför allt bör de fastställa om ledningsorganet godkänner systemen för och resultaten av IKU och ILU, samt eventuellt resultaten av den interna valideringen av dessa processer.
101. De behöriga myndigheterna bör bedöma i vilken utsträckning IKU och ILU är långsiktiga. De bör göra detta genom att bedöma om IKU och ILU överensstämmer med kapitalplaner, likviditetsplaner och strategiska planer.

IKU:s och ILU:s omfattning

102. De behöriga myndigheterna bör bedöma vilka affärsområden, juridiska personer och risker som institutet är eller kan bli exponerat för som ingår i IKU och ILU, samt om IKU och ILU uppfyller rättsliga krav. De bör särskilt bedöma

- a. om IKU och ILU genomförs på ett enhetligt och proportionellt sätt avseende institutets alla relevanta affärsområden och juridiska personer vad gäller riskidentifiering och riskbedömning,
- b. om IKU och ILU omfattar alla väsentliga risker, oavsett om risken uppstår i enheter som inte är föremål för konsolidering (specialföretag, s.k. SPE eller SPV), och
- c. de fall där en enhet har andra strukturer eller processer för intern styrning än övriga enheter i gruppen, om dessa avvikelser är motiverade (dvs. om avancerade modeller har antagits endast för vissa delar av gruppen kan detta bero på att det saknas tillräckliga uppgifter för att bedöma parametrar för några affärsområden eller juridiska personer, under förutsättning att dessa affärsområden eller juridiska personer inte utgör en källa till riskkoncentration för resten av portföljen).

5.6.3 Stresstester

103. I linje med *Europeiska banktillsynskommitténs riktlinjer för stresstester* bör de behöriga myndigheterna utvärdera institutets program för stresstester, inbegripet lämpligheten i valet av relevanta scenarier och underliggande antaganden, metoder och infrastruktur, samt användningen av resultat av stresstester. Detta bör åtminstone omfatta en granskning av

- a. i vilken utsträckning stresstester ingår i ett instituts ramverk för riskhantering,
- b. institutets förmåga och infrastruktur, inbegripet data, för att genomföra stresstestprogrammet på enskilda affärsområden och enheter, och eventuellt i hela gruppen,
- c. den verkställande ledningens och ledningsorganets inblandning i stresstestprogrammen, och
- d. integreringen av stresstester, och resultaten av dessa, i beslutsfattandet inom hela institutet.

5.7 Ramverk för internkontroll

104. I linje med *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för intern styrning* bör de behöriga myndigheterna bedöma om institutet har ett lämpligt ramverk för internkontroll. Denna bedömning bör åtminstone beakta

- a. i vilken utsträckning institutet har ett ramverk för internkontroll med oberoende kontrollfunktioner som verkar i en tydlig beslutsprocess med en tydlig ansvarsfördelning för att tillämpa systemet och dess beståndsdelar,
- b. om ramverket för internkontroll har tillämpats på institutets alla områden, och om det först och främst är affärsenheter och stödenheter som ansvarar för att fastställa och upprätthålla en lämplig policy och rutiner för internkontroll,
- c. om institutet har infört en policy och rutiner för att identifiera, mäta, övervaka, reducera och rapportera risker och tillhörande riskkoncentration samt om dessa har godkänts av ledningsorganet,
- d. om institutet har inrättat en oberoende riskkontrollfunktion som deltar aktivt i utarbetandet av institutets riskstrategi och alla väsentliga beslut som rör riskhantering, samt som tillhandahåller relevanta uppgifter om risker till ledningsorganet och den verkställande ledningen,
- e. om den oberoende riskkontrollfunktionen ser till att institutets processer för mätning, bedömning och övervakning av risker är lämpliga,
- f. om institutet har en riskchef med tillräckliga befogenheter och ett tillräckligt oberoende i förhållande till risktagande, och som är ensam ansvarig för riskkontrollfunktionen och övervakningen av ramverket för riskhantering,
- g. om institutet har en policy för efterlevnad och en permanent och effektiv efterlevnadsfunktion som rapporterar till ledningsorganet,
- h. om institutet har en policy och en process för godkännande av nya produkter med en tydligt fastställd roll för den oberoende riskkontrollfunktionen, som har godkänts av ledningsorganet, och
- i. om institutet har förmågan att sammanställa riskrapporter och använder dem för förvaltningsändamål och om dessa riskrapporter är (i) riktiga, fullständiga, tydliga och användbara, samt (ii) sammanställs och kommuniceras till relevanta parter i en lämplig frekvens.

5.7.1 Internrevisionsfunktion

105. I linje med *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för intern styrning* bör de behöriga myndigheterna bedöma om institutet har upprättat en effektiv och oberoende internrevisionsfunktion

- a. som är upprättad enligt nationella och internationella yrkesmässiga standarder,
- b. vars syfte, befogenheter och ansvar har fastställs i en stadga som erkänner de yrkesmässiga standarderna och som har godkänts av ledningsorganet,
- c. som är organisatoriskt oberoende och vars internrevisorers objektivitet skyddas genom direkt rapportering till ledningsorganet,
- d. som har tillräckliga resurser för att utföra sina arbetsuppgifter,
- e. som på ett tillfredsställande sätt täcker alla nödvändiga områden i den riskbaserade revisionsplanen, inbegripet områdena för riskhantering, internkontroller, IKU och ILU, och
- f. som på ett effektivt sätt fastställer om de interna policyerna, EU-lagstiftningen och den nationella genomförandelagstiftningen efterlevs, och vidtar åtgärder vid avvikelser.

5.8 Informationssystem och kontinuitetsplanering

106. I linje med *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för intern styrning* bör de behöriga myndigheterna utvärdera om institutet har effektiva och tillförlitliga informations- och kommunikationssystem och om dessa system har full kapacitet för aggregering av riskdata i normala fall och vid stress. De behöriga myndigheterna bör i synnerhet bedöma om institutet åtminstone

- a. kan generera exakta och tillförlitliga riskdata,
- b. kan få in och aggregera alla väsentliga riskdata inom institutet,
- c. snabbt kan generera aggregerade och uppdaterade riskdata, och
- d. snabbt kan generera riskdata inom en rad olika områden som kan efterfrågas av ledningsorganet eller de behöriga myndigheterna.

107. De behöriga myndigheterna bör även bedöma om institutet har en effektiv kontinuitetsplanering som omfattar beprövade beredskaps- och kontinuitetsplaner samt återhämtningsplaner för alla kritiska funktioner och resurser.

5.9 Återhämtningsplaner

108. För att utvärdera intern styrning och institutomfattande kontroller bör de behöriga myndigheterna beakta resultat och avvikelser från bedömningen av återhämtningsplaner som genomförts enligt artiklarna 6 och 8 i direktiv 2014/59/EU.

109. På samma sätt bör resultatet av bedömningen av ÖuP-delarna, inbegripet åtgärder för intern styrning och institutomfattande kontroller, genomsyra bedömningen av återhämtningsplaner.

5.10 Tillämpning på konsoliderad nivå och konsekvenser för enheter i gruppen

110. På konsoliderad nivå bör de behöriga myndigheterna, utöver de delar som omnämns i avsnitten ovan, bedöma om

- a. ledningsorganet för institutets moderinstitut är insatt i både gruppens organisation och de olika enheternas roller, samt beroendena och relationerna mellan dem,
- b. gruppens organisationsstruktur, och eventuellt dess juridiska form, är tydlig och transparent och lämpar sig för bolagets och verksamhetens storlek och komplexitet,
- c. institutet upprättat ett effektivt gruppomfattande ledningsinformations- och rapporteringssystem för alla väsentliga affärsområden och juridiska personer, och om ledningsorganet för institutets moderinstitut har tillgång till detta i god tid,
- d. ledningsorganet för institutets moderinstitut har infört överensstämmande gruppomfattande strategier, inbegripet ett ramverk för riskaptit,
- e. gruppens riskhantering täcker alla väsentliga risker utan hänsyn till om risken uppstår i enheter som inte är föremål för konsolidering (specialföretag, s.k. SPE eller SPV),
- f. institutet genomför regelbundna stresstester som omfattar alla väsentliga risker och enheter enligt *Europeiska banktillsynskommitténs riktlinjer för stresstester*, och
- g. gruppens internrevisionsfunktion är åtskild från alla andra funktioner, har en gruppomfattande riskbaserad revisionsplan, är tillräckligt bemannad och rapporterar direkt till moderinstitutets ledningsorgan.

111. När de behöriga myndigheterna genomför bedömningen av intern styrning och institutomfattande kontroller på dotterinstitutnivå bör de utöver de delar som finns

förtecknade i detta kapitel utvärdera hur gruppomfattande åtgärder, policyer och rutiner har genomförts på dotterinstitutnivå.

5.11 Resultatsammanfattning och betygsättning

112. Efter bedömningen ovan bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om huruvida institutets interna styrningsarrangemang och institutomfattande kontroller är tillräckliga. Denna uppfattning bör sammanställas i en resultatsammanfattning och avspeglas i ett betyg baserat på övervägandena enligt tabell 3.

Tabell 3. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av intern styrning och institutomfattande kontroller

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	Brister i intern styrning och institutomfattande kontroll utgör ingen identifierbar risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet har en stabil och transparent organisationsstruktur med en tydlig ansvarsfördelning och åtskillnad mellan risktagande samt riskhanterings- och kontrollfunktioner. • Företagskulturen är sund. • Ledningsorganet har en lämplig sammansättning och funktion. • Ersättningspolicyn är i linje med riskstrategin och långsiktiga intressen. • Institutet har ett lämpligt system och lämpliga processer för riskhantering. Detta gäller även IKU, ILU, systemet för stresstester, kapitalplanering och likviditetsplanering. • Institutet har ett lämpligt internkontrollsystem och lämpliga internkontroller. • Internrevisionsfunktionen är oberoende och fungerar effektivt enligt etablerade internationella standarder och krav. • Institutet har ett lämpligt informationssystem och en lämplig kontinuitetsplanering. • Återhämtningsplanen är fullständig och trovärdig och åtgärderna för att genomföra återhämtningsplanen är

		lämpliga.
2	Brister i intern styrning och institutombfattande kontroll utgör en låg risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet har en i stort sett stabil och transparent organisationsstruktur med en tydlig ansvarsfördelning och åtskillnad mellan risktagande samt riskhanterings- och kontrollfunktioner. • Företagskulturen är i stort sett sund. • Ledningsorganet har en i stort sett lämplig sammansättning och funktion. • Ersättningspolicyn är i stort sett i linje med riskstrategin och långsiktiga intressen. • Institutet har ett till stor del lämpligt ramverk för riskhantering och tämligen lämpliga processer för riskhantering. Detta gäller även IKU, ILU, systemet för stresstester, kapitalplanering och likviditetsplanering. • Institutets system för internkontroll och internkontrollerna är i stort sätt lämpliga. • Internrevisionsfunktionen är oberoende och verksamheten är tämligen effektiv. • Informationssystem och kontinuitetsplanering är i stort sett lämpliga. • Återhämtningsplanen är i stort sett fullständig och trovärdig. Åtgärderna för att genomföra återhämtningsplanen är i stort sett lämpliga.
3	Brister i intern styrning och institutombfattande kontroll utgör en medelhög risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets organisationsstruktur och ansvarsfördelning är inte helt transparenta och risktagandet är inte helt skilt från riskhanterings- och kontrollfunktionerna. • Företagskulturens lämplighet kan ifrågasättas. • Det kan ifrågasättas om ledningsorganet är sammansatt och fungerar på ett lämpligt sätt. • Det finns farhågor för att

		<p>ersättningspolicyn kan vara oförenlig med riskstrategin och långsiktiga intressen.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Institutets ramverk för riskhantering och processer för riskhantering kan ifrågasättas. Detta gäller även IKU, ILU, systemet för stresstester, kapitalplanering och likviditetsplanering. • Institutets ramverk för internkontroll och dess internkontroller kan ifrågasättas. • Det kan ifrågasättas om internrevisionsfunktionen är oberoende och fungerar effektivt. • Lämpligheten hos institutets informationssystem och kontinuitetsplanering kan ifrågasättas. • Återhämtningsplanen är ofullständig och dess trovärdighet kan till viss del ifrågasättas. Det kan ifrågasättas om åtgärderna för återhämtningsplanen är lämpliga.
4	Brister i intern styrning och institutomfattande kontroll utgör en hög risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets organisationsstruktur och ansvarsfördelning är inte transparenta och risktagandet är inte skilt från riskhanterings- och kontrollfunktionerna. • Företagskulturen är olämplig. • Ledningsorganet har en olämplig sammansättning och funktion. • Ersättningspolicyn är oförenlig med riskstrategin och långsiktiga intressen. • Riskhanteringssystemet och riskhanteringsprocesserna – inbegripet IKU, ILU, ramverket för stresstester, kapitalplanering och likviditetsplanering – är olämpliga. • Internrevisionsfunktionen är inte oberoende och/eller fungerar inte enligt etablerade internationella standarder och krav. Funktionen är ineffektiv. • Institutet har ett olämpligt system för

		<p>internkontroll och olämpliga internkontroller.</p> <ul style="list-style-type: none">• Institutet har olämpliga informationssystem och en olämplig kontinuitetsplanering.• Återhämtningsplanen är ofullständig och otillförlitlig. Åtgärderna för att genomföra återhämtningsplanen är olämpliga.
--	--	---

Kapitel 6. Bedömning av kapitalrisker

6.1 Allmänna överväganden

113. De behöriga myndigheterna bör bedöma och betygsätta riskerna för kapital som identifieras som väsentliga för institutet.

114. Syftet med detta kapitel är att fastställa en gemensam metod för bedömning av enskilda risker och riskhanterings- och kontrollfunktioner. Den gör inte anspråk på att vara uttömmande och ger de behöriga myndigheterna möjlighet att ta hänsyn till andra kriterier som de baserat sin erfarenhet på och institutets särskilda kännetecken som anses kan vara relevanta.

115. I detta kapitel får de behöriga myndigheterna riktlinjer för bedömningen och betygsättningen av följande kapitalrisker:

- a. Kreditrisk och motpartsrisk.
- b. Marknadsrisk.
- c. Övervakning.
- d. Ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.

116. I kapitlet identifieras även en uppsättning underkategorier för varje riskkategori som måste beaktas vid bedömningen av kapitalrisker. Beroende på hur väsentliga dessa underkategorier är för ett visst institut kan de eventuellt bedömas och betygsättas individuellt.

117. Det är tillsynsmyndigheten som fattar beslut om väsentlighet. Enligt *Europeiska systemrisknämndens rekommendation om utlåning i utländsk valuta* bör väsentligheten när det gäller risk till följd av utlåning i utländsk valuta⁶ emellertid fastställas med hänsyn till följande tröskelvärden:

Lån i utländsk valuta till ohedgade låntagare utgör minst 10 procent av ett instituts sammanlagda låneportfölj (total utlåning till icke-finansiella företag och hushåll), om denna sammanlagda låneportfölj utgör minst 25 procent av institutets totala tillgångar.

118. Vid tillämpning av dessa riktlinjer bör de behöriga myndigheterna när de identifierar underkategorierna för en risk beakta riskexponeringens karaktär snarare än om de definieras som delar av kreditrisk, marknadsrisk eller övervakning i förordning (EU) nr 575/2013 (t.ex.

⁶ ESRB/2011/1, EUT C 342, 22.11.2011, s. 1.

kan aktieexponeringar i bankboken beaktas i bedömningen av marknadsrisken trots att de betraktas som en del av kreditrisk i förordning (EU) nr 575/2013).

119. De behöriga myndigheterna kan även välja att göra andra uppdelningar än den som presenteras i dessa riktlinjer, under förutsättning att alla väsentliga risker bedöms och att en överenskommelse om detta i förekommande fall ingås i tillsynskollegiet.

120. De behöriga myndigheterna bör även bedöma andra risker som identifierats som väsentliga för ett visst institut men som inte räknas upp ovan (t.ex. pensionsrisk, försäkringsrisk eller strukturell valutarisk). Följande faktorer kan användas i identifieringsprocessen:

- a. Faktorer som påverkar det totala riskvägda exponeringsbeloppet.
- b. De risker som identifierats i institutets IKU.
- c. Risker till följd av institutets affärsmodell (inbegripet de som identifieras av andra institut som har en liknande affärsmodell).
- d. Information från övervakningen av nyckelindikatorer.
- e. Resultat och iakttagelser från interna eller externa revisionsrapporter.
- f. Europeiska bankmyndighetens rekommendationer och riktlinjer samt varningar och rekommendationer som utfärdats av makrotillsynsmyndigheter eller Europeiska systemrisknämnden.

121. De behöriga myndigheterna bör även ta hänsyn till ovannämnda faktorer när de planerar tillsynsintensiteten i samband med bedömningen av en bestämd risk.

122. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att institutet uppfyller minimikraven i EU-lagstiftning och i nationell genomförandelagstiftning när det gäller kreditrisk, marknadsrisk och övervakning. I dessa riktlinjer utvidgas emellertid bedömningen till att omfatta mer än dessa minimikrav för att behöriga myndigheter ska kunna få en mer heltäckande uppfattning om kapitalriskerna.

123. I sin bedömning av kapitalrisker bör de behöriga myndigheterna även beakta konsekvenserna av finansieringskostnadsrisken med hjälp av metoden i kapitel 8 och de kan besluta om det är nödvändigt att vidta åtgärder för att reducera denna risk.

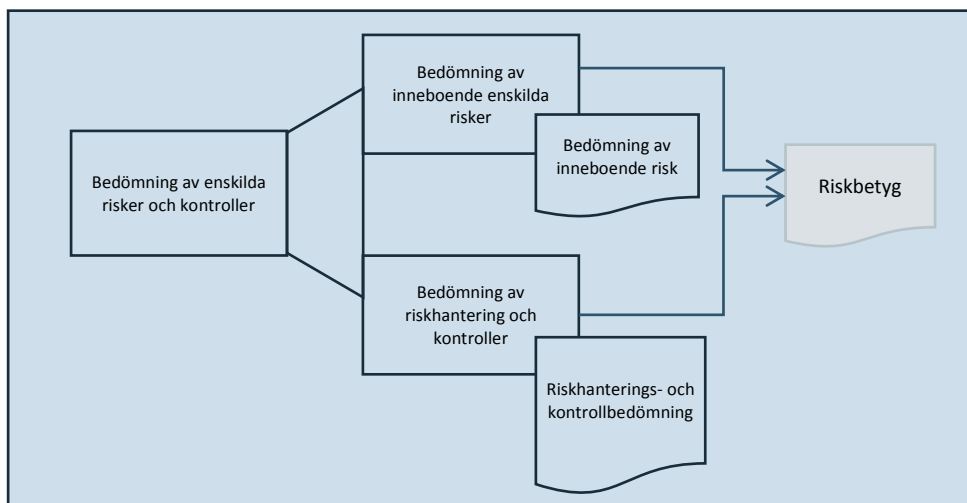
124. Vid tillämpningen av de metoder som fastställs i detta kapitel bör de behöriga myndigheterna identifiera relevanta kvantitativa indikatorer och andra mått, som även kan användas vid övervakningen av nyckelindikatorer enligt kapitel 3.

125. För varje väsentlig risk bör följande bedömas av de behöriga myndigheterna och avspeglas i riskbetyget:

- a. Inneboende risk (riskexponeringar).
- b. Riskhanterings- och kontrollfunktionernas kvalitet och effektivitet.

126. Arbetsflödet för denna bedömningsprocess visas i figur 2 nedan.

Figur 2. Arbetsflöde för bedömningen av kapitalrisker

127. För att göra dessa bedömningar bör de behöriga myndigheterna använda alla tillgängliga informationskällor, däribland lagstadgad rapportering, ad hoc-rapportering enligt överenskommelse med institutet, institutets interna mått och rapporter (t.ex. internrevisionsrapporter, riskhanteringsrapporter, information från IKU), rapporter från inspektioner på plats och externa rapporter (t.ex. institutets meddelanden till investerare, ratinginstitut). Även om bedömningen ska vara institutspecifik bör jämförelser med jämförelsegrupper övervägas för att identifiera potentiell exponering mot kapitalrisker. Jämförelsegrupper bör därför fastställas för varje enskild risk, vilka kan skilja sig från de jämförelsegrupper som identifieras för affärsmodellanalysen eller andra analyser.

128. Vid bedömningen av kapitalrisker bör de behöriga myndigheterna även bedöma hur exakt och försiktig beräkningen av kapitalbaskravet är för att upptäcka situationer där beräkningen av kapitalbaskravet eventuellt underskattar den faktiska risknivån. Denna bedömning används som underlag vid fastställandet av extra kapitalbaskrav enligt avsnitt 7.2.3.

129. Resultatet av bedömningen av varje väsentlig risk bör sammanställas i en resultatsammanfattning som beskriver de viktigaste riskfaktorerna och avspeglas i ett betyg.

130. De behöriga myndigheterna bör framför allt basera sitt betyg på bedömningen av den inneboende risken, men de bör även ta hänsyn till riskhanterings- och kontrollfunktioner, t.ex. att riskhanterings- och kontrollfunktionernas lämplighet kan öka eller – i undantagsfall – minska risken för en betydande inverkan på institutets stabilitet (dvs. hänsyn som rör den inneboende risken kan under- eller överskatta risknivån beroende på riskhanterings- och

kontrollfunktionernas lämplighet). Riskhanterings- och kontrollfunktionernas lämplighet bör stämmas av mot punkterna i tabellerna 4–7.

131. När dessa riktlinjer tillämpas på nationell nivå kan de behöriga myndigheterna använda olika metoder för att sätta individuella riskbetyg. I vissa fall kan inneboende risknivåer och riskhanterings- och kontrollfunktionernas kvalitet betygsättas separat så att det sätts ett mellanbetyg och ett slutligt betyg, men i andra fall kan det hända attbedömningsprocessen inte resulterar i några mellanbetyg.

6.2 Bedömning av kreditrisk och motpartsrisk

6.2.1 Allmänna överväganden

132. De behöriga myndigheterna bör bedöma den kreditrisk som uppstår till följd av alla exponeringar i bankboken (inbegripet poster utanför balansräkningen). De bör även bedöma motpartens kreditrisk samt avvecklingsrisken.

133. Vid bedömningen av kreditrisk bör de behöriga myndigheterna beakta alla komponenter som avgör potentiella kreditförluster, och i synnerhet sannolikheten för en kredithändelse (dvs. fallissemang) eller sammanhängande kredithändelser som huvudsakligen berör låntagarna och deras förmåga att infria berörda åtaganden, storleken på exponeringen som är föremål för kreditrisk och kreditexponeringens återvinningsgrad i händelse av att låntagarna inte betalar. För alla dessa komponenter bör de behöriga myndigheterna beakta möjligheten att de kan förvärras över tiden och försämrats jämfört med förväntade resultat.

6.2.2 Bedömning av inneboende kreditrisk

134. De behöriga myndigheterna bör med hjälp av bedömningen av inneboende kreditrisk fastställa de viktigaste faktorerna bakom institutets kreditriskexponering och utvärdera om denna risk kan få en betydande inverkan på institutets stabilitet. Bedömningen av inneboende kreditrisk bör därför bestå av följande huvudsakliga steg:

- a. En preliminär bedömning.
- b. Bedömning av kreditportföljens karaktär och sammansättning.
- c. Bedömning av kreditportföljens kvalitet.
- d. Bedömning av de kreditriskreducerande åtgärdernas nivå och kvalitet.
- e. Bedömning av nivån för avsättningar och för kreditvärdejusteringar.

135. De behöriga myndigheterna bör bedöma både aktuell och framtida kreditrisk. De bör kombinera analysen av den aktuella portföljens kreditrisk med bedömningen av institutets kreditriskstrategi (eventuellt som en del av en mer omfattande bedömning inom ramen för affärsmodellanalysen) och överväga hur den förväntade makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen vid stress skulle kunna påverka dessa delar och slutligen institutets intjäning och kapitalbas.

136. De behöriga myndigheterna bör i första hand göra bedömningen på både portfölj- och tillgångsklassnivå. De bör vid behov även göra en mer detaljerad bedömning, eventuellt för enstaka låntagare eller transaktioner. De behöriga myndigheterna bör även göra stickprov för att bedöma portföljrisken.

137. De behöriga myndigheterna bör göra vertikala bedömningar (dvs. beakta berörda underportföljer ur alla aspekter) eller horisontella bedömningar (dvs. beakta den samlade portföljen ur en aspekt, t.ex. kreditkvalitet).

Preliminär bedömning

138. För att fastställa bedömningens omfattning bör de behöriga myndigheterna först identifiera källor till kreditrisk som institutet är eller kan bli exponerat för. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang utnyttja informationen från bedömningen av andra ÖuP-delar, från jämförelsen mellan institutet och jämförelsegruppen och från alla andra tillsynsaktiviteter.

139. De behöriga myndigheterna bör åtminstone beakta följande:

- a. Strategi för kreditrisk och riskaptit.
- b. Kapitalbaskravet för kreditrisken jämfört med det totala kapitalbaskravet, och vid eventuellt det interna kapital som allokerats för kreditrisk jämfört med totalt internt kapital, inbegripet historiska förändringar av denna siffra och prognoser, om sådana finns.
- c. Karaktären, storleken och sammansättningen på institutets kreditrelaterade poster i och utanför balansräkningen.
- d. Nivån och förändringar över tiden för nedskrivningar och avskrivningar samt fallissemangsfrekvenser i kreditportföljen.
- e. Kreditportföljens riskjusterade resultat.

140. De behöriga myndigheterna bör göra en preliminär analys med hänsyn till förändringen över tiden för att få en uppfattning om institutets huvudsakliga kreditriskfaktorer.

141. De behöriga myndigheterna bör fokusera på att bedöma de faktorer och portföljer som anses vara mest väsentliga.

Kreditportföljens karaktär och sammansättning

142. De behöriga myndigheterna bör bedöma kreditexponeringens karaktär (dvs. typ av låntagare och exponeringar) för att identifiera underliggande riskfaktorer och de bör analysera kreditriskportföljens sammansättning.

143. Under denna bedömning bör de behöriga myndigheterna även beakta hur kreditriskexponeringens karaktär kan påverka exponeringens omfattning (t.ex. kreditgränser/outnyttjade kreditmöjligheter som utnyttjas av låntagare, denominering i utländsk valuta), med hänsyn till institutets rättskapacitet att ensidigt annullera outnyttjade belopp för beviljade kreditfaciliteter.

144. Vid bedömningen av kreditriskens karaktär bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till åtminstone följande underkategorier för kreditrisk:

- a. Kreditkoncentrationsrisk.
- b. Motpartsrisk och avvecklingsrisk.
- c. Landrisk.
- d. Kreditrisk i samband med värdepapperisering.
- e. Risk till följd av utlåning i utländsk valuta.
- f. Specialutlåning.

Kreditkoncentrationsrisk

145. De behöriga myndigheterna bör få en uppfattning om i vilken grad institutet är exponerat för kreditkoncentrationsrisk enligt artikel 81 i direktiv 2013/36/EU. Mer konkret innebär detta att de behöriga myndigheterna bör bedöma risken att institutet ådrar sig betydande kreditförluster som härrör från en koncentration av en liten grupp låntagare, av en uppsättning låntagare med liknande fallissemangsbeteende eller i hög grad korrelerade finansiella tillgångar.

146. De behöriga myndigheterna bör göra denna bedömning med hänsyn till olika kategorier av kreditkoncentrationsrisker, bland annat

- a. koncentration i ett enda namn (inbegripet en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning enligt definitionen för stora exponeringar),
- b. sektoriell koncentration,
- c. geografisk koncentration,
- d. produktkoncentration, och
- e. koncentration av säkerhet och garantier.

147. För att identifiera kreditkoncentrationer bör de behöriga myndigheterna beakta vanliga kreditriskfaktorer för exponeringarna och fokusera på de exponeringar som tenderar att uppvisa ett likartat beteende (dvs. har hög korrelation).

148. De behöriga myndigheterna bör särskilt uppmärksamma dolda källor till kreditkoncentrationsrisk som kan materialiseras under stressade förhållanden, när graden av kreditriskkorrelation kan öka jämfört med under normala förhållanden och när ytterligare kreditexponering kan uppstå ur poster utanför balansräkningen.

149. För grupper bör de behöriga myndigheterna beakta den kreditkoncentrationsrisk som kan uppstå vid konsolidering, vilket kan vara besvärligt på individuell nivå.

150. Vid bedömningar av kreditkoncentrationer bör de behöriga myndigheterna beakta möjliga överlappningar (en hög koncentration av ett visst statspapper kan t.ex. troligen leda till en landskoncentration och en koncentration i ett enda namn) och bör därför undvika att göra en enkel aggregering av olika typer av kreditkoncentrationer och istället beakta underliggande faktorer.

151. För att bedöma koncentrationsnivån kan de behöriga myndigheterna använda olika mått och indikatorer, t.ex. Hirschmann-Herfindahls index (HHI) och Ginikoefficienter, som sedan kan ingå i mer eller mindre komplexa metoder för att bedöma ytterligare kreditriskeffekter.

Motpartsrisk och avvecklingsrisk

152. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutens motparts- och avvecklingsrisker till följd av exponering mot derivat och transaktioner med finansiella instrument.

153. Följande aspekter bör beaktas för denna bedömning:

- a. Motparternas kvalitet och relevant kreditvärderingsjustering.
- b. Komplexiteten i de finansiella instrument som ligger till grund för de berörda transaktionerna.
- c. Korrelationsrisken som uppstår till följd av positiv korrelation mellan motpartsrisken och kreditriskexponeringen.
- d. Exponeringen för motparts- och avvecklingsrisker uttryckt både i aktuella marknadsvärden och nominella belopp, jämfört med samlad kreditexponering och kapitalbas.
- e. Andelen transaktioner som utförs via finansmarknadsinfrastrukturer och som betalas mot ett lösenpris.
- f. Andelen relevanta transaktioner till centrala motparter och hur effektiv förlustskyddsmekanismen är för dessa.
- g. Förekomsten och betydelsen av nettningsöverenskommelser, samt deras ändamålsenlighet och verkställbarhet.

Landrisk

154. De behöriga myndigheterna bör utvärdera

- a. koncentrationsgraden inom alla typer av exponeringar mot landrisk, inbegripet exponering i statspapper, i förhållande till hela institutets kreditportfölj (per gäldenär och belopp),
- b. den ekonomiska styrkan och stabiliteten i låntagarens land och registrerade uppgifter vad gäller punktlig betalning och fallissemang för landet i fråga,
- c. risken för andra former av statliga ingripanden som väsentligen kan försämra låntagarnas kreditvärdighet (t.ex. frysta tillgångar, expropriering eller straffbeskattning), och
- d. den risk som uppstår till följd av att en möjlig händelse kan inträffa (t.ex. en naturkatastrof eller en social eller politisk händelse) som påverkar hela landet och kan leda till att en stor grupp låntagare ställer in sina betalningar (kollektiv gäldenärsrisk).

De behöriga myndigheterna bör även bedöma transfereringsrisken till följd av utlåning i utländsk valuta över gränserna vid väsentlig utlåning över gränserna och exponering för utländska valutor.

Kreditrisk i samband med värdepapperisering

155. De behöriga myndigheterna bör bedöma kreditrisken i samband med värdepapperisering där institut agerar som originator, investerare, sponsor eller tillhandahållare av kreditförstärkning.

156. För att uppskatta de relevanta exponeringarnas karaktär och möjliga utveckling bör de behöriga myndigheterna

- a. förstå institutets strategi och riskaptit när det gäller värdepapperisering samt motivationen bakom affärer med värdepapperisering, och
- b. analysera värdepapperiseringsexponeringar med hänsyn till både vilken roll trancher spelar och senioriteten för de trancher som instituten förfogar över, samt typen av värdepapperisering (t.ex. traditionell kontra syntetisk eller värdepapperisering kontra återvärdepapperisering).

157. För att uppskatta den kreditrisk som uppstår till följd av värdepapperiseringsexponeringar bör de behöriga myndigheterna åtminstone bedöma

- a. lämpligheten i att allokera värdepapperiseringsexponeringar till bankbok och handelslager samt överensställningen med institutets värdepapperiseringsstrategi,

- b. om den tillämpliga regleringen tillämpas på värdepapperisering,
- c. kreditbetyget och resultaten för de värdepapperiseringstrancher som institutet förfogar över, samt de underliggande tillgångarnas karaktär, sammansättning och kvalitet,
- d. kapitallättnadens överensstämmelse med den verkliga risköverföringen för genomförda värdepapperiseringar. De behöriga myndigheterna bör även kontrollera om institutet tillhandahåller någon form av implicit (utomobligatoriskt) stöd till transaktionerna och kreditriskens potentiella inverkan på kapitalbasen
- e. om man gör en tydlig åtskillnad mellan utnyttjade och outnyttjade belopp för likviditetsfaciliteter som tillhandahålls specialföretaget för värdepapperiseringar, och
- f. förekomsten av beredskapsplaner för tillgångsbaserade bankcertifikat som hanteras av institutet för den händelse att det inte är möjligt att utfärda bankcertifikat på grund av likviditetsförhållanden, och effekten på institutets sammanlagda kreditriskexponering.

Risk till följd av utlåning i utländsk valuta

158. De behöriga myndigheterna bör utvärdera förekomsten och väsentligheten när det gäller ytterligare kreditrisk till följd av utlåning i utländsk valuta till ohedgade låntagare och i synnerhet eventuellt icke-linjärt förhållande mellan marknadsrisk och kreditrisk där valutakurser (marknadsrisk) kan ha en oproportionerlig inverkan på kreditrisken för ett instituts utlåningsportfölj i utländsk valuta. De behöriga myndigheterna kan dock där så är relevant utöka området för denna bedömning till att omfatta andra typer av kunder (dvs. andra kunder än privatpersoner och små och medelstora företag) som saknar säkerheter. De behöriga myndigheterna bör framför allt göra en bedömning av den högre kreditrisken som uppstår till följd av

- a. en ökning av både det utestående skuldvärdet och betalningsflödet för att betala skulden, och
- b. en ökning av det utestående skuldvärdet jämfört med säkerhetstillgångar i inhemsk valuta.

159. Vid utvärderingen av risk till följd av utlåning i utländsk valuta bör de behöriga myndigheterna beakta

- a. typen av växelkurssystem och hur den kan påverka fluktuationen i valutakursen mellan inhemsk och utländsk valuta,

- b. institutets riskhantering för utlåning i utländsk valuta, mättnings- och kontrollsystem, policy och rutiner, inbegripet i vilken utsträckning de täcker icke-linjära förhållanden mellan marknadsrisk och kreditrisk. Framför allt bör de behöriga myndigheterna bedöma om
 - i. institutet uttryckligen identifierar riskaptit för utlåning i utländsk valuta och bedriver verksamhet inom angivna tröskelvärden,
 - ii. hänsyn tas till risken till följd av utlåning i utländsk valuta när låntagare bedöms och lån i utländsk valuta skrivs på,
 - iii. risken till följd av utlåning i utländsk valuta, inbegripet riskkoncentration i en eller fler valutor, hanteras på rätt sätt i IKU,
 - iv. institutet regelbundet ser över risksäkringsstatusen för låntagare,
 - v. hänsyn tas till fluktuationers inverkan i valutakurserna vid beräkningen av sannolikheten för fallissemang,
- c. fluktuationer i valutakurserna påverkar känsligheten för låntagares kreditbetyg/"credit scoring" och skuldbetalningsförmåga, och
- d. det föreligger en möjlig koncentration av utlåning i en enda utländsk valuta eller i ett begränsat antal i hög grad korrelerade utländska valutor.

Specialutlåning

160. De behöriga myndigheterna bör göra en bedömning av specialutlåning separerat från annan utlåningsverksamhet eftersom risken för sådan exponering beror på lönsamheten för den tillgång eller det projekt som finansieras (t.ex. kommersiella fastigheter, kraftverk, sjöfart, råvaror) snarare än låntagaren (som i regel är ett specialföretag).
161. I allmänhet tenderar dessa exponeringar att vara av betydande storlek i förhållande till portföljen och utgöra en källa till kreditkoncentration med lång löptid, vilket gör det svårt att göra tillförlitliga lönsamhetsprognoser.
162. Vid utvärderingen av den relevanta risken bör de behöriga myndigheterna beakta
- a. projektens lönsamhet och hur försiktiga de underliggande antagandena i affärsplanerna är (inbegripet kreditrisken för de viktigaste kunderna),
 - b. lagstiftningsändringars inverkan på framtida kassaflöden, i synnerhet i subventionerade sektorer,
 - c. inverkan av ändrad efterfrågan på marknaden, där det är relevant, och om det finns en marknad för en framtida försäljning av objektet som finansieras,

- d. förekomsten av ett finanskonsortium eller andra långivare som delar kreditrisken, och
- e. om någon form av garanti utlovas av sponsorerna.

Bedömning av portföljens kreditkvalitet

163. För att bedöma inneboende kreditrisk bör den behöriga myndigheten beakta kreditportföljens kvalitet genom att göra en inledande analys och dela upp krediterna i presterande exponeringar, nödlidande exponeringar och anståndsexponeringar.
164. De behöriga myndigheterna bör utvärdera den övergripande kreditkvaliteten på portföljnivå och de olika kvalitetsgrupperna inom var och en av de ovannämnda kategorierna för att fastställa institutets samlade kreditrisk. De behöriga myndigheterna bör även överväga om den faktiska kreditkvaliteten är förenlig med riskaptiten och fastställa vad eventuella avvikelser beror på.
165. För att bedöma en portföljs kreditkvalitet bör de behöriga myndigheterna särskilt utvärdera hur lämplig klassificeringen av kreditexponeringen är och konsekvenserna av en möjlig felklassificering som leder till försenad avsättning för och erkännande av förluster. För denna bedömning kan de behöriga myndigheterna använda jämförelsegrupper och referensportföljer, om sådana finns. De behöriga myndigheterna bör även göra stickprov för att bedöma kreditkvaliteten.

Presterande exponeringar

166. Vid utvärderingen av kreditkvaliteten för presterande exponeringar bör de behöriga myndigheterna beakta förändringar av portföljens sammansättning, storlek och kreditvärdighet, dess lönsamhet och risken för försämring i framtiden, genom att åtminstone analysera följande inslag, om sådana finns:
- a. Fördelningen av låntagare per kreditvärdighet (t.ex. genom intern och/eller extern kreditvärdering eller annan lämplig information för att bedöma kreditvärdighet, såsom bruttosoliditet, andel av inkomsten som används för avbetalningar etc.).
 - b. Tillväxttakt per typ av låntagare, sektor och produkt samt överensstämmelsen med kreditriskstrategier.
 - c. Känsligheten för konjunktursvängningar när det gäller låntagares kreditvärdighet, eller mer allmänt när det gäller låntagares återbetalningsförmåga.
 - d. Historisk migration mellan olika kreditvärdigheter, misskötsel och fallissemang för olika tidshorisonter.

- e. Lönsamhet (t.ex. creditspread kontra kreditförluster).

167. När de behöriga myndigheterna gör dessa analyser bör de beakta både antalet gäldenärer och berörda belopp samt ta hänsyn till portföljens grad av koncentration.

Anståndsexponeringar

168. De behöriga myndigheterna bör beakta låneanståndens omfattning och de möjliga förluster som de kan orsaka. Detta bör åtminstone omfatta

- a. anståndsfrekvens per portfölj och förändringar över tiden, även i förhållande till jämförelsegrupper,
- b. säkerhetsnivån för anståndsexponeringar, och
- c. migrationsfrekvensen för anståndsexponeringar till presterande och nödlidande exponeringar, även i förhållande till jämförelsegrupper.

Nödlidande exponeringar

169. De behöriga myndigheterna bör beakta väsentligheten för nödlidande lån per portfölj och de möjliga förluster som de kan orsaka. Detta bör åtminstone omfatta

- a. andel nödlidande lån per portfölj, industri, geografiskt område och förändringar över tiden,
- b. en uppdelning av exponeringar i nödlidande tillgångsklasser (förfallna, osäkra etc.),
- c. typer av och nivå på resterande säkerheter,
- d. migrationsfrekvensen från nödlidande klasser till presterande exponeringar och anståndsexponeringar samt mellan klasser för nödlidande tillgångar,
- e. förfallna tillgångar och förändringar över tiden,
- f. historisk återhämtningsgrad per portfölj, bransch, geografiskt område eller typ av säkerhet och återhämtningsprocessens längd, och
- g. den nödlidande låneportföljens årgång.

170. När de behöriga myndigheterna gör analysen ovan bör de behöriga myndigheterna använda jämförelsegrupper och referensportföljer (dvs. portföljer med låntagare som är gemensamma för grupper av institut), om sådana finns och det är möjligt.

Bedömning av de kreditriskreduceringens omfattning och kvalitet

171. För att göra en bedömning av kreditriskens potentiella inverkan på institutet bör de behöriga myndigheterna även beakta garantiers (inbegripet kreditderivat) och tillgängliga säkerhetsnivå och kvalitet, vilka skulle reducera kreditförlusterna i händelse av kredithändelser, inbegripet dem som inte godtas som lämpliga kreditriskreducerande tekniker vid beräkningen av kapitalbas.

172. De behöriga myndigheterna bör beakta

- a. säkerhets och garantiers täckning per portfölj, typ av låntagare, kreditvärdering, industri och andra relevanta aspekter,
- b. historisk återvinningsgrad per typ av och belopp för säkerheter och garantier, och
- c. hur väsentlig utspädningsrisken är (se artikel 4 i förordning (EU) 575/2013) för förvärvade fordringar.

173. De behöriga myndigheterna bör även bedöma hur väsentlig den resterande risken är (se artikel 80 i direktiv 2013/36/EU) och framför allt

- a. säkerheternas och garantiernas tillräcklighet och verkställbarhet,
- b. val av tidpunkt för och förmågan att realisera säkerheter och verkställa garantier enligt nationella regelverk,
- c. likviditeten och volatiliteten för säkerhetens tillgångsvärden,
- d. säkerhetens återvinningsbara värde vid kreditindrivning (t.ex. utmätningsförfaranden), och
- e. garantens kreditvärdighet.

174. De behöriga myndigheterna bör även göra en bedömning av koncentrationen av garantier och säkerheter, samt korrelationen med låntagares kreditvärdighet (dvs. korrelationsrisk) och den möjliga effekten beroende på skyddets ändamålsenlighet.

Bedömning av avsättningsnivå för förlustreserver och kreditvärdejusteringar

175. De behöriga myndigheterna bör bedöma om avsättningsnivån för förlustreserv och kreditvärdejusteringar är lämplig för exponeringens kvalitet och eventuellt säkerhetsnivå. De behöriga myndigheterna bör bedöma om

- a. avsättningsnivån för förlustreserv är förenlig med risknivån för de olika portföljerna, både över tiden och i förhållande till för institutet relevanta jämförelsegrupper,

- b. justeringarna av kreditvärdet mot derivatens marknadsvärden tar hänsyn till relevanta motparters kreditvärdighet,
- c. redovisningen av avsättningar till förlustreserv är i linje med tillämpliga redovisningsprinciper och bedöms som tillräckliga för att täcka förväntade förluster,
- d. nödlidande lån, låneanstånd och förfallna lån har varit föremål för tillräckliga avsättningar till förlustreserv, med hänsyn till nivån för befintliga säkerheter och exponeringarnas årgång,
- e. avsättningarna till förlustreserven är förenliga med historiska förluster och relevant makroekonomisk utveckling och beaktar relevanta lagstiftningsändringar (t.ex. utmätning, återtagande, skydd av fordringsägare).

176. När det anses nödvändigt bör de behöriga myndigheterna göra inspektioner på plats eller tillgripa andra lämpliga tillsynsåtgärder för att bedöma om avsättningen till förlustreserv och risktäckningen är tillräckliga, t.ex. genom att utvärdera ett urval lån.

177. De behöriga myndigheterna bör även ta hänsyn till slutsatser från interna och externa revisorer, om sådana finns.

Stresstester

178. När de behöriga myndigheterna utvärderar ett instituts inneboende kreditrisk ska de ta hänsyn till resultat av stresstester som genomförts av institutet för att identifiera tidigare oidentifierade källor till kreditrisk, t.ex. i samband med ändrad kreditkvalitet, kreditkoncentrationer, säkerhetsvärde och kreditexponering under en stressperiod.

6.2.3 Bedömning av hantering och kontroll av kreditrisk

179. För att få en heltäckande uppfattning om institutets kreditriskprofil bör de behöriga myndigheterna även granska systemet för styrning och riskhantering som ligger till grund för institutets kreditverksamhet. De behöriga myndigheterna bör i det sammanhanget utvärdera

- a. strategin för kreditrisk och riskkapit,
- b. organisation,
- c. policy och rutiner,
- d. identifiering, mätning, hantering, övervakning och rapportering av risker, och
- e. ramverket för internkontroll.

Strategi för kreditrisk och riskaptit

180. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en sund, tydligt formulerad och dokumenterad strategi för kreditrisk, som har godkänts av ledningsorganet. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna överväga om

- a. ledningsorganet har en tydligt formulerad strategi för kreditrisk och riskaptit, samt en process för översyn av dessa,
- b. den verkställande ledningen har genomfört och övervakar kreditriskstrategin som har godkänts av ledningsorganet, för att se till att institutets verksamhet är förenlig med den etablerade strategin, att skriftliga rutiner har utarbetats och införts, samt att ansvaret är fördelat på ett tydligt och lämpligt sätt,
- c. institutets kreditrisk och motpartsrisk beaktar institutets benägenhet att ta kreditrisker och om den är förenlig med den samlade riskaptiten,
- d. institutets kreditriskstrategi är lämplig för institutet med tanke på dess
 - affärsmodell,
 - samlade riskbenägenhet,
 - marknadsmiljö och roll i det finansiella systemet, och
 - ekonomiska förhållanden, finansieringskapacitet och kapitalbastäckning,
- e. institutets kreditriskstrategi täcker dess utlåningsverksamhet och hantering av säkerheter, samt hanteringen av nödlidande lån, och om dess strategi stöder ett riskbaserat beslutsfattande, beaktar aspekter som bland annat kan omfatta exponeringstyp (kommersiell, kund, fastighet, statspapper), ekonomisk sektor, geografiskt område, valuta och löptid, inbegripet koncentrationstoleranser,
- f. institutets kreditriskstrategi i stora drag täcker institutets alla verksamheter som innebär en betydande kreditrisk,
- g. institutets kreditriskstrategi tar hänsyn till ekonomiska cykler, även under stressade förhållanden, och de förändringar av kreditriskportföljens sammansättning som de leder till,
- h. institutet har ett lämpligt system för att se till att berörda medarbetare verkligen informeras om strategin för kreditrisk.

Organisation

181. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig organisation för en effektiv hantering, mätning och kontroll av kreditrisken, och förfogar över tillräckliga (både

kvalitativt och kvantitativt) mänskliga och tekniska resurser för att utföra de uppgifter som krävs. De bör ta hänsyn till om

- a. det finns en tydlig ansvarsfördelning för att anta, mäta, övervaka, hantera och rapportera kreditrisk,
- b. kreditriskkontrollen och övervakningssystemen är föremål för oberoende granskning och det finns en tydlig avgränsning mellan risktagare och riskhanterare,
- c. funktionerna för hantering, mätning och kontroll av risker täcker kreditrisken för hela institutet, och
- d. medarbetare som deltar i utlåningsverksamheten (såväl inom olika affärsområden som inom lednings- och kontrollfunktioner) har lämplig kunskap och erfarenhet.

Policy och rutiner

182. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig policy för att identifiera, hantera, mäta och kontrollera kreditrisk. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna överväga om

- a. ledningsorganet godkänner policyerna för identifiering, hantering, mätning och kontroll av kreditrisk samt diskuterar och granskar dessa regelbundet, i överensstämmelse med riskstrategierna,
- b. den verkställande ledningen ansvarar för att utarbeta och genomföra policyer och rutiner för att identifiera, hantera, mäta och kontrollera kreditrisk, som fastställs av ledningsorganet,
- c. policyn och rutinerna är sunda och förenliga med kreditriskstrategin, samt täcker alla huvudsakliga verksamheter och relevanta processer för att hantera, mäta och kontrollera kreditrisk, i synnerhet
 - beviljande och prissättning av krediter, t.ex. låntagarnas, garanternas och säkerheternas lämplighet, val av finansmarknadsinfrastrukturer, centrala motparter och korrespondentbanker, typer av tillgängliga kreditfaciliteter, villkor (inbegripet krav på säkerheter och nettningöverenskommelser),
 - mätning och kontroll av kreditrisk, t.ex. kriterier för att identifiera grupper av motparter med inbördes anknytning, kriterier för att bedöma låntagarnas kreditvärdighet och säkerhetsvärdering, samt hur ofta de ses över, och kriterier för kvantifiering av nedskrivningar, kreditvärdighetsjusteringar och avsättningar, och

- kredithantering, t.ex. kriterier för att se över produkter och villkor, kriterier för att tillämpa anståndspraxis eller omstrukturering samt kriterier för klassificering av lån och hantering av nödlidande lån,
- d. denna policy följer relevanta bestämmelser och är lämplig för verksamhetens karaktär och komplexitet, samt ger en tydlig uppfattning om kreditrisken som är inneboende i de olika produkterna och verksamheterna inom institutets område,
- e. denna policy är tydligt formaliserad och kommuniceras och tillämpas konsekvent inom hela institutet,
- f. denna policy tillämpas konsekvent i bankgrupper och möjliggör egen hantering av delade låntagare och motparter.

Identifiering, mätning, hantering, övervakning och rapportering av risker

183. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets system för att identifiera, förstå, mäta, övervaka och rapportera kreditrisk är lämplig med hänsyn till institutets storlek och komplexitet, och att detta system uppfyller kraven i relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning.

184. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang överväga om uppgifterna, informationssystemen och analysteknikerna är lämpliga för att institutet ska kunna uppfylla kraven på tillsynsrapportering, samt upptäcka, mäta och regelbundet övervaka den kreditrisk som är inneboende i alla poster i och utanför balansräkningen (eventuellt på gruppnivå), framför allt med hänsyn till

- a. låntagarens, motpartens eller transaktionens kreditrisk och lämplighet,
- b. kreditexponeringar (oavsett karaktär) för låntagare och eventuellt för grupper av låntagare med inbördes anknytning,
- c. säkerheternas täckning (inbegripet nettningöverenskommelser) och täckningens lämplighet,
- d. den fortlöpande efterlevnaden av avtalsvillkoren och överenskommelserna (villkorsklausuler),
- e. otillåtna övertrasseringar och villkor för omklassning av kreditexponering, och
- f. relevanta källor till kreditkoncentrationsrisk.

185. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en tydlig uppfattning om den kreditrisk som uppstår till följd av olika typer av låntagare, transaktioner och utlåning.

186. De bör även utvärdera om institutet har lämpliga kunskaper, system och metoder för att mäta denna på låntagar-/transaktions- och portföljnivå, i överensstämmelse med

kreditriskverksamhetens storlek, karaktär, sammansättning och komplexitet. Framför allt bör de behöriga myndigheterna se till att dessa system och metoder

- a. gör att institutet kan skilja mellan olika nivåer för låntagar- och transaktionsrisk,
- b. ger en sund och försiktig skattning av kreditrisknivån och av nivån på säkerhetens värde,
- c. identifierar och mäter kreditkoncentrationsrisk (namnkonzentration, sektoriell, geografisk etc.),
- d. gör att institutet kan göra kreditriskskattningar för planeringsändamål och stresstester,
- e. gör att institutet kan fastställa vilka avsättningar och kreditvärderingsjusteringar som krävs för att täcka förväntade och inträffade förluster, och
- f. när de är väsentliga, syftar till att fånga upp de riskelement som inte helt eller delvis täcks av kraven i förordning (EU) nr 575/2013.

187. Vid tillämpning av artikel 101 i direktiv 2013/36/EU bör de behöriga myndigheterna, om institutet har rätt att använda interna metoder för att fastställa kapitalbaskravet för kreditrisk, kontrollera att institutet fortsätter att uppfylla det minimikrav som fastställs i relevant EU-lagstiftning och i nationell genomförandelagstiftning och att sådana interna metoder inte leder till en väsentlig underskattning av risk.

188. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets ledningsorgan och verkställande ledning förstår de antaganden som ligger till grund för systemet för kreditmätning och om de är medvetna om graden av relevant modellrisk.

189. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har genomfört stresstester för att förstå hur ogynnsamma händelser inverkar på dess kreditriskexponering och på behovet av att göra avsättning för kreditrisk. De bör ta hänsyn till

- a. hur ofta stresstester genomförs,
- b. identifierade relevanta riskfaktorer,
- c. antaganden som ligger till grund för stressscenariet, och
- d. den interna användningen av resultat av stresstester för kapitalplanering och kreditriskstrategier.

190. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har definierat och genomfört kontinuerlig och effektiv övervakning av kreditriskexponeringar (inbegripet

kreditkoncentration) för hela institutet, bland annat med hjälp av särskilda indikatorer samt en relevant och effektiv mekanism för tidig varning.

191. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har infört en regelbunden rapportering av kreditriskexponeringar, inbegripet resultatet av stresstester, till ledningsorganet, den verkställande ledningen och relevanta kreditriskhanterare.

Internkontrollsystem

192. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett starkt och heltäckande kontrollsystem och lämpliga skyddsåtgärder för att reducera kreditrisken i enlighet med dess strategi och riskaptit när det gäller kreditrisk. De behöriga myndigheterna bör särskilt beakta följande:

- a. Om institutets kontrollfunktioner omfattar alla konsoliderade enheter, alla geografiska områden och alla kreditverksamheter.
- b. Om det finns interna kontroller, operativa limiter och andra metoder som syftar till att hålla kreditriskexponeringen på för institutet acceptabla nivåer i överensstämmelse med de parametrar som har fastställts av ledningsorganet och den verkställande ledningen och med institutets riskaptit.
- c. Om institutet har lämpliga interna kontroller och metoder för att se till att överträdelser av och undantag för policyer, rutiner och limiter snabbt rapporteras till lämplig ledningsnivå för vidtagande av åtgärder.

193. De behöriga myndigheterna bör bl.a. bedöma följande med avseende på limitsystemet:

- a. Om limitsystemet är lämpligt med tanke på organisationens och kreditverksamhetens komplexitet, samt dess kapacitet att mäta och hantera kreditrisk.
- b. Om de limiter som fastställs är ovillkorliga eller om de kan överskridas. I det senare fallet bör institutets policyer tydligt beskriva under vilken tidsperiod och under vilka särskilda omständigheter sådana överskridanden av limiter är möjliga.
- c. Om institutet har rutiner för att hålla kredithandläggarna uppdaterade om dessa limiter.
- d. Om institutet har lämpliga rutiner för att regelbundet uppdatera sina limiter (t.ex. i förhållande till strategiska förändringar).

194. De behöriga myndigheterna bör även bedöma hur internrevisionsfunktionen fungerar. För det ändamålet bör de fastställa om

- a. institutet genomför en regelbunden internrevision av systemet för kreditriskhantering,
- b. internrevisionen täcker de huvudsakliga inslagen för hantering, mätning och kontroller av kreditrisk för hela institutet,
- c. internrevisionsfunktionen på ett effektivt sätt fastställer om de interna policyerna samt relevanta externa bestämmelser efterlevs, och vidtar åtgärder vid avvikelser.

195. När det gäller institut som antar en intern metod för att fastställa kapitalbaskravet för kreditrisk bör de behöriga myndigheterna även bedöma om den interna valideringsprocessen är bra och effektiv när det gäller att pröva modellantaganden och upptäcka potentiella brister i samband med kreditriskmodellering, kreditriskkvantifiering och kreditriskhanteringssystem, samt och i samband med andra relevanta minimikrav enligt relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning.

6.2.4 Resultatsammanfattning och betygsättning

196. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om institutets kreditrisk och motpartsrisk. Denna uppfattning bör sammanställas i en resultatsammanfattning och avspeglas i ett betyg baserat på övervägandena enligt tabell 4. Om vissa underkategorier omfattar väsentliga risker kan de behöriga myndigheterna välja att bedöma och betygsätta dessa individuellt, och man bör i så fall så långt som möjligt tillämpa vägledningen i denna tabell analogt.

Tabell 4. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av kreditrisk och motpartsrisk

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden för inneboende risk	Överväganden för lämplig hantering och lämpliga kontroller
1	Det finns ingen identifierbar risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditriskexponeringens karaktär och sammansättning innebär ingen väsentlig risk. Exponeringen för komplexa produkter och transaktioner är inte väsentlig. • Kreditkoncentrationsrisken är inte väsentlig. • Anståndsexponeringar och nödlidande exponeringar är inte väsentliga. Kreditrisken för presterande exponeringar är inte väsentlig. • Avsättningarnas och kreditvärdejusteringarnas täckning är mycket hög. 	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets kreditriskpolicy och -strategi är förenliga med den övergripande strategin och riskkaptiten. • Organisationen för kreditrisk är stabil. Ansvarsfördelningen är tydlig och det finns en tydlig avgränsning mellan risktagning och riskhanterings- och kontrollfunktioner. • Mätning-, övervaknings- och rapporteringssystemen för kreditrisk är lämpliga.

		<ul style="list-style-type: none"> • Säkerheternas och garantiernas täckning och kvalitet är mycket höga. 	<ul style="list-style-type: none"> • De interna limiterna och kontrollsystemet för kreditrisk är sunda.
2	Det finns en låg risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditriskexponeringens karaktär och sammansättning innebär en låg risk. Exponeringen för komplexa produkter och transaktioner är låg. • Kreditkoncentrationsrisken är låg. • Nivån för anståndsexponeringar och nödlidande exponeringar är låg. Kreditrisken för presterande exponeringar är låg. • Avsättningarnas och kreditvärdejusteringarnas täckning är hög. • Säkerheternas och garantiernas täckning och kvalitet är höga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Limiterna gör att kreditrisken reduceras eller begränsas i linje med institutets strategi för kreditrisk och riskaptit.
3	Det finns en medelhög risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditriskexponeringens karaktär och sammansättning innebär en medelhög risk. Exponeringen för komplexa produkter och transaktioner är medelhög. • Kreditkoncentrationsrisken är medelhög. • Nivån för anståndsexponeringar och nödlidande exponeringar är medelhög. Kreditrisken från presterande exponeringar är medelhög och riskerar att försämrats ytterligare under stressade förhållanden. • Avsättningarnas och kreditvärdejusteringarnas täckning är medelhög. • Säkerheternas och garantiernas täckning och kvalitet är medelhöga. 	
4	Det finns en hög betydande risk för väsentlig inverkan på institutets stabilitet med tanke på inneboende risknivå och riskhanterings- och	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditriskexponeringens karaktär och sammansättning innebär en hög risk. Exponeringen för komplexa produkter och transaktioner är hög. • Kreditkoncentrationsrisken är hög. 	

	kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Nivån för anståndsexponeringar och nödlidande exponeringar är hög. Kreditrisken för presterande exponeringar är hög. • Avsättningarnas och kreditvärdejusteringarnas täckning är låg. • Säkerheternas och garantiernas täckning och kvalitet är låga. 	
--	---------------------	---	--

6.3 Bedömning av marknadsrisk

6.3.1 Allmänna överväganden

197. Bedömningen av marknadsrisk berör de poster i och utanför balansräkningen som missgynnas av fluktuationer i marknadspriserna. De behöriga myndigheterna bör åtminstone beakta följande underkategorier vid bedömningen av marknadsrisk:

- a. Positionsrisk, kan specificeras ytterligare som en allmän och särskild risk.
- b. Valutarisk.
- c. Råvarurisk.
- d. Risk i samband med kreditvärderingsjustering.

198. Bedömningen ska åtminstone täcka risker som uppstår för ränterelaterade instrument, aktieinstrument och aktierelaterade instrument i det lagstadgade handelslagret, samt positioner i utländsk valuta och råvarurisker i både handelslager och bankbok.

199. Dessutom bör bedömningen omfatta följande underkategorier av marknadsrisk när det gäller bankboken:

- a. Kreditspreadrisk som uppstår i positioner som värderas till verkligt värde.
- b. Risk till följd av aktieexponeringar.

200. Ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret behandlas inte i bedömningen av marknadsrisk, utan i avsnitt 6.5.

6.3.2 Bedömning av inneboende marknadsrisk

201. De behöriga myndigheterna bör med hjälp av bedömningen av inneboende marknadsrisk fastställa de viktigaste faktorerna för institutets exponering mot marknadsrisk och utvärdera

om denna risk kan få en betydande inverkan på institutets stabilitet. Bedömningen av inneboende marknadsrisk bör därför bestå av följande huvudsakliga steg:

- a. En preliminär bedömning.
- b. Bedömning av karaktären och sammansättningen för institutets positioner som innebär en marknadsrisk.
- c. Lönsamhetsbedömning.
- d. Bedömning av marknads koncentrationsrisk.
- e. Resultat av stresstester.

Preliminär bedömning

202. För att fastställa bedömningens omfattning bör de behöriga myndigheterna först identifiera källor till marknadsrisk som institutet är eller kan bli exponerat för. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang utnyttja informationen från bedömningen av andra ÖuP-delar, från jämförelsen mellan institutet och jämförelsegruppen och från alla andra tillsynsaktiviteter.

203. De behöriga myndigheterna bör åtminstone beakta

- a. institutets verksamhet på marknaden, affärsområden och produkter,
- b. den huvudsakliga strategin för portföljens marknadsrisk och verksamhetens riskaptit på marknaden,
- c. marknadsriskpositionernas relativa vikt uttryckt i totala tillgångar, förändringar över tiden och eventuellt institutets strategi för dessa positioner,
- d. nettovinstens relativa vikt i marknadspositioner i förhållande till totalt rörelseresultat, och
- e. kapitalbaskravet för marknadsrisken jämfört med det totala kapitalbaskravet, och eventuellt det interna kapitalet som allokerats för marknadsrisk jämfört med totalt internt kapital, inbegripet historiska förändringar av denna siffra och prognoser, om sådana finns.

204. De behöriga myndigheterna bör i sina inledande bedömningar även beakta väsentliga förändringar av institutets verksamhet på marknaden med fokus på möjliga förändringar av den totala exponeringen för marknadsrisk. De bör åtminstone göra en bedömning av

- a. betydande förändringar av strategi, policyer och limiter för marknadsrisk,
- b. institutets riskprofils potentiella inverkan på dessa förändringar, och

- c. viktiga trender på finansmarknaderna.

Institutets marknadsriskaktiviteters karaktär och sammansättning

205. De behöriga myndigheterna bör utvärdera karaktären hos institutets marknadsriskexponeringar (handelslager och bankbok) för att identifiera särskilda riskexponeringar och relaterade marknadsriskfaktorer/drivkrafter (t.ex. växelkurser, räntor eller kreditspread) för vidare ingående bedömning.
206. De behöriga myndigheterna bör analysera marknadsriskexponeringar per tillgångsklass och/eller finansiella instrument i förhållande till deras storlek, komplexitet och risknivå. Tillsynsmyndigheterna bör bedöma relaterade riskfaktorer och drivkrafter för de mest relevanta exponeringarna.
207. Vid analysen av verksamheter som innebär marknadsrisk bör de behöriga myndigheterna även bedöma komplexiteten för relevanta finansiella produkter (t.ex. OTC-produkter eller produkter som värderats med modellvärderingstekniker) och för särskilda marknadstransaktioner (t.ex. högfrekvenshandel). Följande punkter bör beaktas:
- a. Om institutet innehar derivatpositioner bör de behöriga myndigheterna utvärdera både marknadsvärdet och det teoretiska beloppet.
 - b. Om institutet innehar OTC-derivat bör de behöriga myndigheterna utvärdera vikten av dessa transaktioner i förhållande till den totala derivatportföljen och uppdelningen av OTC-portföljen per typ av kontrakt (swapp, forward etc.), underliggande finansiella instrument etc. (motpartsrisken i samband med dessa produkter behandlas under kreditriskmetoden).
208. De behöriga myndigheterna bör när så är lämpligt bedöma kritiska och/eller illikvida positioner (t.ex. "ärvda portföljer", dvs. portföljer med illikvida tillgångar som avser avbruten bankpraxis/-verksamheter som ska avvecklas) och utvärdera deras inverkan på institutets lönsamhet.
209. För de institut som använder interna metoder för att beräkna sina lagstadgade kapitalbaskrav bör de behöriga myndigheterna även beakta följande indikatorer för att identifiera särskilda riskområden och relaterade riskfaktorer:
- a. Uppdelningen av kapitalbaskrav för marknadsrisk mellan value at risk-värde (VaR), stressjusterat VaR-värde, kapitalkrav för ökad risk och för korrelationshandelsportfölj.
 - b. VaR-värdet fördelat per riskfaktor.
 - c. Förändring av VaR-värdet och av stressjusterat VaR-värde (möjliga indikatorer: daglig/veckovis förändring, kvartalsgenomsnitt och resultat av utfallstest).

d. Multipliseringsfaktor tillämpad på VaR-värdet och på stressjusterat VaR-värde.

210. De behöriga myndigheterna bör när så är lämpligt även bedöma institutens interna riskmått. Dessa skulle kunna inbegripa det interna VaR-värdet som inte används vid beräkningen av kapitalbaskrav eller marknadsriskens känslighet för olika riskfaktorer och möjliga förluster.

211. När det gäller analysen av inneboende marknadsrisk bör de behöriga myndigheterna beakta "point-in-time"-uppgifter och trender, både på aggregerad nivå och per portfölj. Denna analys bör när det är möjligt kompletteras med en jämförelse av institutets uppgifter i förhållande till jämförelsegrupper och relevanta makroekonomiska indikatorer.

Lönsamhetsanalys

212. De behöriga myndigheterna bör analysera den historiska lönsamheten, inbegripet fluktuationer av resultat och av verksamheter på marknaden för att få en bättre uppfattning om institutets marknadsriskprofil. Denna analys kan göras per portfölj eller delas upp per affärsområde eller tillgångsklass (möjligen som en del av en mer omfattande bedömning inom ramen för affärsmodellanalysen).

213. De behöriga myndigheterna bör när de bedömer lönsamheten särskilt uppmärksamma de huvudsakliga riskområdena som identifierats vid granskningen av verksamheter som innebär marknadsrisk. De behöriga myndigheterna bör skilja mellan, å ena sidan, handelsinkomster och icke-handelsinkomster (t.ex. provisioner, kundavgifter) och, å andra sidan, realiserade och orealiserade vinster och förluster.

214. När det gäller tillgångsklasser och/eller exponeringar som ger upphov till onormala vinster eller förluster bör de behöriga myndigheterna bedöma lönsamheten jämfört med den risknivå som antas av institutet (t.ex. VaR-värde/nettovinster på finansiella tillgångar och skulder som innehas för handel) för att identifiera och analysera möjliga bristande överensstämmelser. De behöriga myndigheterna bör när det är möjligt jämföra institutets siffror mot historiska resultat och jämförelsegrupper.

Marknadskoncentrationsrisk

215. De behöriga myndigheterna bör få en uppfattning om i vilken grad institutet är exponerat för marknadskoncentrationsrisk, antingen i samband med exponeringar mot en enda riskfaktor eller exponeringar mot multipla sammanhängande riskfaktorer.

216. När de behöriga myndigheterna utvärderar en möjlig koncentration bör de särskilt uppmärksamma koncentration av komplexa produkter (t.ex. strukturerade medel), illikvida produkter (t.ex. CDO) eller produkter som värderats med modellvärderingstekniker.

Stresstester

217. När de behöriga myndigheterna utvärderar ett instituts inneboende marknadsrisk bör de ta hänsyn till resultat av stresstester som genomförts av institutet, för att identifiera tidigare

oidentifierade källor till marknadsrisk. Detta är särskilt viktigt för svansriskhändelser som kan vara underrepresenterade eller saknas helt i historiska data på grund av den låga förekomstfrekvensen. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till att plötsliga förändringar av prissättningsparametrar, t.ex. ändringar av vissa priser eller råvaruprisbubblor, kan vara en annan källa till dolda sårbara punkter.

6.3.3 Bedömning av hantering och kontroll av marknadsrisk

218. För att få en heltäckande uppfattning om institutets marknadsriskprofil bör de behöriga myndigheterna även granska systemet för styrning och riskhantering som ligger till grund för institutets marknadsaktiviteter. De behöriga myndigheterna bör i det sammanhanget utvärdera följande delar:

- a. Strategin för marknadsrisk och riskaptit.
- b. Organisation.
- c. Policyer och rutiner.
- d. Identifiering, mätning, hantering, övervakning och rapportering av risker.
- e. Ramverk för internkontroll.

Strategi för marknadsrisk och riskaptit

219. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en sund, tydligt formulerad och dokumenterad strategi för marknadsrisk, som har godkänts av ledningsorganet. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna framför allt överväga om

- a. ledningsorganet har en tydligt formulerad strategi för marknadsrisk och riskaptit, samt en process för översyn av denna (t.ex. inom ramen för övergripande översyn av riskstrategin, eller problem med lönsamhet och/eller kapitaltäckning),
- b. den verkställande ledningen på rätt sätt genomför marknadsriskstrategin som har godkänts av ledningsorganet, för att se till att institutets verksamheter är förenliga med den etablerade strategin, att skriftliga rutiner har utarbetats och har införts samt att ansvarsområdena är tydliga och har fördelats på rätt sätt,
- c. institutets marknadsriskstrategi på rätt sätt beaktar institutets benägenhet att ta risker på marknaden och är förenlig med den övergripande riskaptiten,
- d. institutets marknadsriskstrategi är lämplig för institutet med tanke på
 - affärsmodellen,
 - den övergripande strategin för marknadsrisk och riskaptit,

- marknadsmiljö och roll i det finansiella systemet, och
 - ekonomiska förhållanden, finansieringskapacitet och kapitaltäckning,
- e. institutets marknadsriskstrategi ger vägledning om hanteringen av de olika instrument och/eller portföljer som innebär marknadsrisk och främjar ett riskbaserat beslutsfattande,
- f. institutets marknadsriskstrategi i stora drag täcker institutets alla verksamheter som innebär en betydande marknadsrisk,
- g. institutets marknadsriskstrategi tar hänsyn till ekonomiska cykler, även under stress, och de förändringar av marknadsriskportföljens sammansättning som de leder till, och
- h. institutet har ett lämpligt system för att se till att berörda medarbetare verkligen informeras om strategin för marknadsrisk.

Organisation

220. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig organisation för en effektiv hantering, mätning, övervakning och kontroll av marknadsrisk, och om det förfogar över tillräckliga (både kvalitativt och kvantitativt) mänskliga och tekniska resurser. De bör ta hänsyn till om

- a. det finns en tydlig ansvarsfördelning för att anta, övervaka, kontrollera och rapportera marknadsrisk,
- b. det finns en tydlig avgränsning inom affärsområdet mellan front office (tar positioner) och back office (ansvarar för att allokeras, registreras och göra upp transaktioner),
- c. systemet för kontroll och övervakning av marknadsrisk är tydligt identifierat i organisationen, och är funktionellt och hierarkiskt oberoende inom affärsområdet, samt om det är föremål för oberoende granskning,
- d. funktionerna för hantering, mätning, övervakning och kontroll av risk täcker all marknadsrisk för hela institutet (inbegripet dotterinstitut och filialer), i synnerhet alla områden där marknadsrisk kan tas, dämpas eller övervakas,
- e. medarbetare som deltar i marknadsaktiviteter (såväl inom olika affärsområden som inom riskhanterings- och kontrollfunktioner) har lämplig kunskap och erfarenhet.

Policy och rutiner

221. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en tydligt definierad policy och rutiner för att identifiera, hantera, mäta och kontrollera marknadsrisk. De bör ta hänsyn till

- a. om ledningsorganet godkänner policyerna för identifiering, hantering, mätning och kontroller av marknadsrisk samt diskuterar och granskar dessa regelbundet, i överensstämmelse med riskstrategier,
- b. om den verkställande ledningen ansvarar för att utveckla dem och se till att ledningsorganets beslut genomförs,
- c. om marknadspolicyerna följer relevanta regelverk och är lämpliga för verksamhetens karaktär och komplexitet och ger en tydlig förståelse för kreditrisken som är inneboende i de olika produkterna och verksamheterna inom institutets område, samt om policyerna är tydligt formaliserade samt kommuniceras och tillämpas konsekvent inom hela institutet, och
- d. om policyerna tillämpas konsekvent inom hela gruppen och möjliggör egen hantering av risken.

222. De behöriga myndigheterna bör bedöma om policyn och rutinerna är sunda och förenliga med marknadsriskstrategin, samt täcker alla huvudsakliga verksamheter och relevanta processer för att hantera, mäta och kontrollera marknadsrisk. Bedömningen bör i synnerhet täcka

- a. karaktären hos transaktioner, finansiella instrument och marknader där institutet kan bedriva sin verksamhet,
- b. positionerna som för tillsynsändamål ska tas med i, och undantas från, handelslager,
- c. policyer om intern risksäkring,
- d. eventuellt definitionen, strukturen och ansvarsområdena för institutets handlarbord,
- e. krav som avser handels- och avvecklingsprocesser,
- f. rutiner för att begränsa och kontrollera marknadsrisk,
- g. systemet för att se till att alla positioner värderas till verkligt värde är föremål för försiktiga värderingsjusteringar i enlighet med relevant lagstiftning, i synnerhet kommissionens delegerade förordning (EU) nr 526/2014 om tekniska standarder för tillsyn för att fastställa skattning av spreaden och ett begränsat antal mindre

portföljer för kreditvärdighetsjusteringsrisk⁷. Detta system bör omfatta krav för komplexa positioner, illikvida produkter och produkter som värderats med hjälp av modeller,

- h. kriterierna som tillämpas av institutet för att undvika samröre med individer/grupper som är inblandade i bedrägerier och andra brott, och
- i. rutiner för nya marknadsaktiviteter och/eller produkter, större risksäkrings- eller riskhanteringsinitiativ som bör godkännas av ledningsorganet eller en lämplig delegerad kommitté. De behöriga myndigheterna bör se till att
 - lämpliga rutiner och kontroller genomförs innan nya marknadsaktiviteter genomförs och/eller produkter införs,
 - institutet har analyserat deras potentiella inverkan på dess övergripande riskprofil.

Identifiering, mätning, övervakning och rapportering av risker

223. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets system för att identifiera, förstå och mäta marknadsrisk är lämplig med hänsyn till institutets storlek och komplexitet, och att detta system uppfyller relevanta minimikrav i EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning. De bör överväga om

- a. data, informationssystem och mättekniker gör att ledningen kan mäta den inneboende marknadsrisken i alla väsentliga poster i och utanför balansräkningen (eventuellt på gruppnivå), inbegripet portföljer för handelslager och för övrig verksamhet, samt kraven på tillsynsrapportering,
- b. instituten har lämpliga medarbetare och metoder för att mäta den marknadsrisk som är inneboende i dess portföljer för handelslager och för övrig verksamhet, med hänsyn till institutets storlek och komplexitet samt verksamhetens riskprofil,
- c. institutets system för riskmätning tar hänsyn till alla väsentliga riskfaktorer som härrör från dess marknadsriskexponeringar (inbegripet basisrisk, kreditspread i företagsobligationer eller kreditderivat, samt vega- och gammarisker i optioner). Om vissa instrument och/eller faktorer undantas från systemet för riskmätning bör de behöriga myndigheterna bedöma undantagens väsentlighet och avgöra om dessa undantag är motiverade,
- d. institutets system för riskmätning kan identifiera en möjlig koncentration av marknadsrisk som härrör från en enda riskfaktor eller från exponeringar för multipla sammanhängande riskfaktorer,

⁷Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 526/2014 av den 12 mars 2014, EUT L 148, 20.5.2014, s. 17.

- e. riskhanterarna och institutets verkställande ledning förstår de antaganden som ligger till grund för systemen för mätning, framför allt när det gäller mer sofistikerade riskhanteringstekniker,
- f. riskhanterarna och institutets verkställande ledning är medvetna om graden av modellrisk i institutets prissättningsmodeller och riskmätningstekniker samt om de regelbundet kontrollerar de olika marknadsriskmodellernas giltighet och kvalitet.

224. De behöriga myndigheterna bör fastställa om ett institut har genomfört lämpliga stresstester som komplement till sitt system för riskmätning. För det ändamålet bör de ta hänsyn till

- a. hur ofta stresstester genomförs,
- b. om relevanta riskfaktorer identifieras (t.ex. illikviditet/prisgap, koncentrerade positioner, enkelriktade marknader),
- c. antaganden som ligger till grund för stressscenariet, och
- d. intern användning av resultat av stresstester för kapitalplanering och marknadsriskstrategier.

225. Vid tillämpning av artikel 101 i direktiv 2013/36/EU bör de behöriga myndigheterna, om institutet har rätt att använda interna modeller för att fastställa kapitalbaskravet för kreditrisk, kontrollera att institutet fortsätter att uppfylla det minimikrav som fastställs i relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning och att sådana interna modeller inte leder till en underskattning av väsentliga risker.

226. De behöriga myndigheterna bör bedöma om instituten har infört ett lämpligt ramverk för övervakning och rapportering av marknadsrisk som ser till att snabba åtgärder om nödvändigt vidtas på lämplig nivå i institutet av verkställande ledning eller ledningsorgan. Övervakningssystemet bör omfatta särskilda indikatorer samt en relevant och effektiv mekanism för tidig varning. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till om

- a. institutet har effektiva informationssystem för exakt identifiering, aggregering, övervakning och snabb rapportering av marknadsrisk, och
- b. riskhanterings- och kontrollfunktionen regelbundet rapporterar om åtminstone aktuella marknadsexponeringar, resultat och riskmått (t.ex. VaR-värde) i förhållande till limiter, till ledningsorganet och den verkställande ledningen.

Internkontrollsystem

227. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett starkt och heltäckande kontrollsystem och lämpliga skyddsåtgärder för att reducera marknadsrisken i enlighet med dess strategi och riskaptit när det gäller marknadsrisk. De bör särskilt beakta följande:

- a. Om institutets kontrollfunktioner omfattar alla konsoliderade enheter, alla geografiska områden och alla finansiella verksamheter.
- b. Om det finns internkontroller, operativa limiter och andra metoder som syftar till att se till att marknadsriskexponeringen inte överstiger för institutet acceptabla nivåer i överensstämmelse med de parametrar som har fastställts av ledningsorganet och den verkställande ledningen och med institutets riskpolit.
- c. Om institutet har lämpliga interna kontroller och metoder för att se till att överträdelser av och undantag för policy, rutiner och limiter snabbt rapporteras till lämplig ledningsnivå för vidtagande av åtgärder. De bör ta hänsyn till om institutets interna kontroller och metoder
 - kan identifiera överskridanden av enskilda limiter som fastställs per produkt eller affärsenhet, samt överskridanden av den samlade limiten för marknadsaktiviteterna, och
 - gör det möjligt att dagligen identifiera och övervaka överskridanden av limiter och/eller undantag.

228. De behöriga myndigheterna bör bl.a. bedöma följande med avseende på limitsystemet:

- a. Om de limiter som fastställs är ovillkorliga eller om de kan överskridas. I det senare fallet bör institutets policy tydligt beskriva under vilken tidsperiod och under vilka särskilda omständigheter sådana överskridanden av limiterna är möjliga.
- b. Om limitsystemet innehåller en samlad limit för marknadsaktiviteter och särskilda limiter för de viktigaste underkategorierna av risk. Systemet bör om lämpligt göra det möjligt att allokera limiter per portfölj, produkt, affärsenhet eller typ av instrument. Detaljnivån bör avspegla de utmärkande egenskaperna för institutets marknadsaktiviteter.
- c. Om de limiter (limiter baserade på riskmått, teoretiska limiter, limiter för förlustkontroll etc.) som fastställs av institutet är passande med tanke på dess marknadsaktiviteters omfattning och komplexitet.
- d. Om institutet har rutiner för att hålla handlarna uppdaterade om limiterna.
- e. Om institutet har lämpliga rutiner för att regelbundet uppdatera sina limiter.

229. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur internrevisionsfunktionen fungerar. De bör bedöma om

- a. institutet genomför regelbundna internrevisioner av ramverket för marknadsriskhantering,

- b. internrevisionsfunktionen täcker de huvudsakliga inslagen för hantering, mätning och kontroller av marknadsrisk för hela institutet, och om
- c. internrevisionsfunktionen på ett effektivt sätt fastställer om de interna policyerna samt eventuella externa regleringar efterlevs, och vidtar åtgärder vid avvikelser.

230. När det gäller institut som använder interna modeller för att fastställa minimikrav för marknadsriskens kapitalbas bör de behöriga myndigheterna bedöma om den interna valideringsprocessen är bra och effektiv när det gäller att pröva modellantaganden och upptäcka potentiella brister i samband med marknadsriskmodellering, marknadsriskkvantifiering och marknadsriskhanteringssystem och i samband med andra relevanta minimikrav enligt relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning.

6.3.4 Resultatsammanfattning och betygsättning

231. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om institutets marknadsrisk. Denna uppfattning bör sammanställas i en resultatsammanfattning och avspeglas i ett betyg baserat på övervägandena enligt tabell 5. Om vissa underkategorier omfattar väsentliga risker kan de behöriga myndigheterna välja att bedöma och betygsätta dessa individuellt, och man bör i så fall så långt som möjligt tillämpa vägledningen i denna tabell analogt.

232. Eftersom faktorer som komplexitet, koncentrationsnivå och intäktsvolatilitet för marknadsexponeringar inte var för sig är perfekta indikatorer på marknadsriskens nivå, bör de behöriga myndigheterna vid bedömningen och betygsättningen av inneboende marknadsrisk beakta alla dessa faktorer parallellt och inte isolerat från varandra, samt få en uppfattning om faktorerna bakom volatilitetstrenderna.

Tabell 5. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av marknadsrisk

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden för inneboende risk	Överväganden för lämplig hantering och lämpliga kontroller
1	Det finns ingen identifierbar risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Exponeringarnas karaktär och sammansättning tyder på att marknadsrisken inte är väsentlig. • Institutets exponeringar mot marknadsrisk är inte komplexa. • Marknadsriskkoncentrationen är inte väsentlig. • Institutets marknadsriskexponeringar genererar icke-volatila intäkter. 	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets marknadsriskpolicy och -strategi är förenliga med den övergripande strategin och riskkaptiten. • Organisationen för marknadsrisk är stabil. Ansvarsfördelningen är tydlig och det finns en tydlig avgränsning mellan risktagare och riskhanterings- och kontrollfunktioner.
2	Det finns en låg risk för en betydande	<ul style="list-style-type: none"> • Marknadsriskexponeringarnas karaktär och sammansättning 	

	inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<p>innebär en låg risk.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Institutets marknadsrisksexponeringar har låg komplexitet. • Marknadsriskkoncentrationen är låg. • Institutets exponeringar mot marknadsrisk genererar intäkter med låg volatilitet. 	<ul style="list-style-type: none"> • Mättnings-, övervaknings- och rapporteringssystemen för marknadsrisk är lämpliga. • Interna limiter och kontrollramverket för marknadsrisk är sunda och i linje med institutets riskhanteringsstrategi och riskaptit.
3	Det finns en medelhög risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhantering och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Marknadsriskexponeringarnas karaktär och sammansättning innebär en medelhög risk. • Komplexiteten för institutets marknadsriskexponeringar är medelhög. • Marknadsriskkoncentrationen är medelhög. • Institutets exponeringar mot marknadsrisk genererar intäkter med medelhög volatilitet. 	
4	Det finns en hög betydande risk för väsentlig inverkan på institutets stabilitet med tanke på inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Marknadsriskexponeringarnas karaktär och sammansättning innebär en väsentlig risk. • Institutets exponeringar mot marknadsrisk har en hög komplexitet. • Marknadsriskkoncentrationen är hög. • Institutets exponeringar mot marknadsrisk genererar intäkter med hög volatilitet. 	

6.4 Bedömning av operativ risk

6.4.1 Allmänna överväganden

233. De behöriga myndigheterna bör utvärdera den operativa risken på alla affärsområden och för institutets hela verksamhet, med hänsyn till resultat av bedömningen av interna styrningsarrangemang och institutomfattande kontroller enligt kapitel 5. När de gör bedömningen bör de fastställa hur den operativa risken kan materialiseras (ekonomisk förlust, nära misstag, förlorad framtida intjäning, vinst) och även beakta möjlig inverkan från andra relaterade risker (t.ex. kreditrelaterad operativ risk, marknadsrelaterad operativ risk, gränsfall).

234. De behöriga myndigheterna bör bedöma väsentligheten hos operativ risk till följd av utkontraktering av tjänster och verksamheter, och om dessa kan påverka institutets förmåga att behandla transaktioner och/eller tillhandahålla tjänster, eller orsaka rättsligt skadeståndsansvar gentemot tredje man (t.ex. kunder och andra intressenter).

235. Vid utvärderingen av den operativa risken bör de behöriga myndigheterna även beakta följande risker:

- a. Ryktesrisk: Ryktesrisk är en del av den operativa risken eftersom det finns en stark koppling mellan de två riskerna (de flesta operativa riskhändelser inverkar t.ex. kraftigt på institutets anseende). Resultatet av bedömningen av ryktesrisk bör dock inte återges i betygsättningen av operativ risk utan eventuellt betraktas som en del av affärsmodellanalysen och/eller bedömningen av likviditetsrisk, eftersom den huvudsakligen leder till minskad intjäning och förlorat förtroende, eller att investerare, insättare eller aktörer på interbankmarknaden blir avogt inställda till institutet.
- b. Modellrisk: Modellrisken delas in i två olika former av risk:
 - i. Risk som uppstår vid underskattning av kapitalbaskrav enligt godkända tillsynsmodeller (t.ex. internmetoder för kreditrisk).
 - ii. Risk för förluster som uppstår om institutet utvecklar, genomför eller felaktigt använder andra modeller för att fatta beslut (t.ex. om prissättning av produkter, utvärdering av finansiella instrument, övervakning av limiter).

När det gäller (i) bör de behöriga myndigheterna beakta modellrisken som en del av bedömningen av särskilda kapitalrisker (brister i internmodell beaktas t.ex. i bedömningen av kreditrisk) och för bedömningen av kapitaltäckning. När det gäller (ii) bör de behöriga myndigheterna låta risken ingå i bedömningen av operativ risk.

236. Vid bedömningen av operativ risk kan de behöriga myndigheterna använda klassificeringen av händelsetyper enligt den avancerade mätmetoden som föreskrivs i artikel 324 i förordning (EU) nr 575/2013 och som specificeras i kommissionens delegerade förordning som utfärdades i enlighet med artikel 312.4 i förordning (EU) nr 575/2013, för att få en tydligare uppfattning om spektrat av operativa risker och nå en överensstämmelsegrad genom att analysera dessa risker för flera institut, oavsett vilken metod som används för att fastställa kapitalbaskravet för operativ risk.

6.4.2 Bedömning av operativ risk

237. De behöriga myndigheterna bör göra en bedömning av karaktären och omfattningen för den operativa risken som institutet är eller kan bli exponerat för. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang utveckla en ingående förståelse för institutets affärsmodell, verksamhet, riskkultur och av miljön där institutet utövar sin verksamhet, eftersom alla dessa faktorer bestämmer institutets exponering för operativ risk.

238. Bedömningen av inneboende operativ risk omfattar de två följande stegen som beskrivs mer detaljerat i detta avsnitt:

- a. En preliminär bedömning.
- b. Bedömning av karaktären och betydelsen av institutets exponeringar för operativ risk.

Preliminär bedömning

239. För att fastställa bedömningens omfattning bör de behöriga myndigheterna först identifiera källor till operativ risk som institutet är eller kan bli exponerat för. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang även utnyttja kunskapen från bedömningen av andra ÖUP-delar, från jämförelsen mellan institutet och jämförelsegruppen (inbegripet relevanta externa data om sådana finns) och från alla andra tillsynsaktiviteter.

240. De behöriga myndigheterna bör åtminstone beakta

- a. den huvudsakliga strategin och toleransen för operativ risk och ,
- b. affärsklimatet och den externa miljön (inbegripet geografiskt område) som institutet bedriver verksamhet i,
- c. kapitalbaskravet för operativ risk (som lyfts fram med basmetoden, schablonmetoden och den avancerade mätmetoden) jämfört med det totala kapitalbaskravet, och eventuellt det interna kapitalet för operativ risk jämfört med det totala interna kapitalet, inbegripet historiska trender och prognoser, om sådana finns,

- d. nivån på och förändring av bruttoresultat, tillgångar och operativa riskförluster under de senaste fem åren,
- e. viktiga företagshändelser som inträffat nyligen (såsom fusioner, förvärv, avyttringar och omstruktureringar), som kan leda till en förändring i institutets operativa riskprofil på kort sikt eller medellång till lång sikt (dvs. eftersom system, processer och rutiner inte är fullständigt anpassade till moderinstitutets policy för riskhantering på kort sikt),
- f. ändringar av viktiga delar av it-system och/eller processer som kan leda till en förändrad profil för operativ risk (eftersom ett nytt eller ändrat it-system inte har provats på rätt sätt eller eftersom otillräcklig utbildning i de nya systemen/processerna och rutinerna kan leda till fel),
- g. underlåtenhet att följa gällande lagstiftning eller interna bestämmelser, som rapporterats av externa revisorer och internrevisionsfunktionen eller uppmärksammas i offentlig information (med tanke på både den aktuella situationen och förändringar i regelefterlevnad över tiden),
- h. affärsplanernas ambitionsnivå och aggressiva incitaments- och ersättningsystem (uttryckt i säljmål, personalminskning etc.), som kan öka risken för bristande efterlevnad, mänskliga fel och tjänstefel,
- i. processernas och rutinernas komplexitet, produkter (som säljs till kunder eller som omsätts) och it-system (inbegripet användningen av nya tekniker), i den mån de kan leda till fel, förseningar, felspecifikation, överträdelser av säkerhetsbestämmelser etc., och
- j. institutets praxis för operativ risk av de utkontrakterade tjänsternas kvalitet och dess kunskap om övervakning i samband med utkontrakterad verksamhet och tjänsteleverantörers samlade riskexponering enligt kraven i *Europeiska banktillsynskommitténs riktlinjer om uppdragsavtal*.

241. De behöriga myndigheterna bör eventuellt analysera aspekterna ovan per affärsområde/juridisk enhet samt per kategori av händelsetyp, på villkor att uppgifter finns tillgängliga, och jämföra institutets position i förhållande till jämförelsegrupper.

De operativa riskexponeringarnas karaktär

242. De behöriga myndigheterna bör fastställa de operativa riskexponeringarnas karaktär och särskilja dem som mer sannolikt kommer att leda till högfrekventa händelser som ger liten påverkan från dem som orsakar lågfrekventa men extrema förluster (som är farligare ur tillsynssynpunkt).

243. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang analysera de huvudsakliga faktorerna bakom exponeringar för övervakning för att få en uppfattning om potentiella risker och förluster på lång sikt. En sådan analys kan omfatta affärsområden, produkter, processer och geografiska områden som är relevanta för institutet, samt en bedömning av faktorerna bakom exponeringar för övervakning (processer, personer, system och externa faktorer) med hjälp av institutets riskbedömning och jämförelseanalys.
244. De behöriga myndigheterna bör för att genomföra denna analys beakta samspelet mellan dessa riskfaktorer i syfte att bestämma institutets exponering för övervakning (t.ex. en exponering för flera riskfaktorer kan öka sannolikheten för en operativ händelse och den förlust som detta medför).

De operativa riskexponeringarnas betydelse

245. När de behöriga myndigheterna har identifierat viktiga källor och riskdrivande faktorer för övervakning bör de fokusera på dem som kan ha den mest väsentliga inverkan på institutet. De behöriga myndigheterna bör utvärdera institutets "potentiella exponering" mot operativa riskfaktorer med hjälp av både expertbedömningar och kvantitativa indikatorer antingen med avseende på institutet eller jämförbara institut.
246. De behöriga myndigheterna bör vid utvärderingen av betydelsen av exponeringarna för övervakning beakta både frekvensen och allvaret för de händelser som institutet är exponerat för.
247. De behöriga myndigheterna bör beakta institutets operativa förluster och händelsedatabas som primär informationskälla eftersom dessa – om de finns och är tillförlitliga (dvs. är exakta och fullständiga) – utgör institutets historiska operativa riskprofil.
248. De behöriga myndigheterna bör när det gäller institut som använder den avancerade mätmetoden för att beräkna kapitalbaskravet även beakta resultatet av den interna metoden, under förutsättning att man med den metoden kan mäta exponeringen för övervakning på önskad detaljnivå (produkt, process etc.) och förutsatt att modellen är tillräckligt långsiktig.
249. Dessutom bör de behöriga myndigheterna göra en mer kvalitativ analys och utnyttja institutets riskbedömning, jämförande analyser och offentliga och/eller bolagsinterna databaser, om sådana finns och är relevanta. De behöriga myndigheterna kan även beakta andra faktorer som är specifika för de berörda affärsenheterna etc. som påverkas av de potentiella bristerna, vilket kan ge ett mått på riskexponeringen.
250. När de behöriga myndigheterna utvärderar ett instituts riskexponering bör de använda sig av en långsiktig metod som utnyttjar scenarioanalyser som genomförts av institutet, om sådana finns, och som tar hänsyn till eventuella korrigerande och reducerande åtgärder som redan har vidtagits och är i kraft.

Bedömning av underkategorier för operativ risk

251. De behöriga myndigheterna bör utvärdera operativa risker i underkategorierna för operativ risk (som definieras per händelsetyp och genom uppdelningar av dessa händelsetyper) och riskfaktorerna för varje enskild underkategori.

252. Vid bedömningen bör de behöriga myndigheterna särskilt uppmärksamma vissa underkategorier för operativ risk på grund av deras genomslagskraft och relevans för flertalet institut, och även på grund av den eventuella inverkan på institutets stabilitet. Bland annat avses följande underkategorier:

- a. Affärsmetodrisk.
- b. System- och IKT-risk.
- c. Modellrisk.

Affärsmetodrisk

253. De behöriga myndigheterna bör bedöma relevans och betydelse av institutets exponering mot affärsmetodrisk som en del av den legala risken som ingår i den operativa risken, i synnerhet

- a. vilseledande försäljning av produkter, både till privatpersoner och företag,
- b. offensiv korsförsäljning av produkter till privatpersoner, t.ex. paketerbjudanden eller tilläggsprodukter som kunden inte behöver,
- c. intressekonflikter i verksamheten,
- d. manipulering av referensräntor, valutakurser eller andra finansiella instrument eller index för att öka institutets vinster,
- e. hinder för att byta finansiella produkter under deras löptid och/eller byta leverantör av finansiella tjänster,
- f. dåligt utformade distributionskanaler som kan aktivera intressekonflikter med felinriktade incitament,
- g. automatisk förlängning av produkter eller straffavgifter vid utträde, och
- h. orättvis hantering av kundklagomål.

254. Eftersom affärsmetodrisker ingår i en rad frågeställningar och kan uppstå i samband med många affärsprocesser och produkter, bör de behöriga myndigheterna utnyttja resultatet av

affärsmodellanalysen och granska incitamentspolicy för att få en omfattande inblick i källor till affärsmetodrisk.

255. De behöriga myndigheterna bör eventuellt överväga konkurrensnivån på de marknader där institutet är verksamt och fastställa om en eventuell dominant position, antingen ensam eller i en liten grupp, utgör en väsentlig risk för vårdslöshet (t.ex. till följd av kartellliknande metoder).

256. Bland annat kan följande indikatorer signalera affärsmetodrisk:

- a. Sanktioner som berörda myndigheter tillämpar på ett institut för försumligt agerande.
- b. Sanktioner som har utfärdats mot jämförbara institut för försumligt agerande.
- c. Klagomål mot institutet, räknat i antal och berörda belopp.

257. De behöriga myndigheterna bör dock använda en långsiktig metod även med tanke på utvecklingen på regleringsområdet och berörda myndigheters verksamhet när det gäller konsumentskydd och tillhandahållande av finansiella tjänster i allmänhet.

System- och IKT-risk

258. De behöriga myndigheterna bör även utvärdera operativ risk med olika metoder som utgår från väl etablerade branschstandarder (ISO 27000, Control Objectives for Information and Related Technology (kontrollmål för informationsteknik, COBIT), Information Technology Infrastructure Library (informationstekniskt infrastrukturbibliotek, ITIL) etc.). Oavsett vilken metod som används bör de behöriga myndigheterna åtminstone bedöma

- a. kvaliteten och ändamålsenligheten för tester och kontinuitetsplanering (dvs. it-systemets kapacitet att upprätthålla en fullt fungerande verksamhet),
- b. säkerheten för intern och extern åtkomst till system och data (dvs. om it-systemet endast ger information och åtkomst till rätt personer),
- c. exaktheten och integriteten för de data som används för rapportering, riskhantering, redovisning, ställningshållande etc. (dvs. om it-systemet ser till att informationen och dess rapportering är exakt, fullständig och sker i rätt tid), och
- d. om förändringar genomförs på ett smidigt och rörligt sätt (dvs. om ändringar av it-system genomförs med en budget som är godtagbar och tillräckligt snabbt).

259. De behöriga myndigheterna bör även bedöma arkitekturens komplexitet och om den kan påverka punkterna ovan.

260. När de behöriga myndigheterna bedömer dessa delar bör de inhämta relevanta interna incidentrapporter och internrevisionsrapporter, om sådana finns, samt andra indikatorer som definieras och används av institutet för att mäta och övervaka IKT-risk.

261. De behöriga myndigheterna bör därefter bedöma betydelsen av IKT-riskens potentiella inverkan på förluster och på institutets anseende. För det ändamålet bör de utnyttja relevanta resultat av känslighets- eller stresstester, om sådana finns.

Modellrisk

262. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets exponering mot modellrisk till följd av användningen av interna modeller på de huvudsakliga affärsområdena och verksamheterna, enligt definitionen och kraven i kommissionens delegerade förordning som utfärdades i enlighet med artikel 312.4 i förordning (EU) nr 575/2013, i den mån de är tillämpliga.

263. De behöriga myndigheterna bör bedöma

- i. i vilken utsträckning och i vilka syften (t.ex. tillgångsvärdering, prissättning av produkter, handelsstrategier, riskhantering) institutet använder modeller för att fatta beslut och dessa besluts betydelse för verksamheten, och
- ii. hur medvetet institutet är om och hur det hanterar modellrisker.

264. När det gäller (i) bör de behöriga myndigheterna fastställa för vilken uppgift/verksamhet institutet i väsentlig utsträckning använder modeller. När de behöriga myndigheterna gör denna bedömning kan de ta hänsyn till följande områden där institutet i allmänhet använder modeller:

- a. Handel med finansiella instrument.
- b. Mätning och hantering av risker.
- c. Kapitalallokering (inbegripet utlåningspolicyer och prissättning av produkter).

265. När det gäller (ii) bör de behöriga myndigheterna bedöma om

- a. institutet har infört kontrollmekanismer (kalibrering av marknadsparametrar, intern validering eller utfallstester, motkontroller med expertbedömning etc.) och om denna mekanism är sund (när det gäller metoder, frekvens, uppföljning etc.) och omfattar en process för godkännande av modell,
- b. institutet använder modeller med försiktighet (genom att höja eller sänka relevanta parametrar i förhållande till positionernas inriktning etc.), om det är medvetet om modellbrister eller marknads- och affärsutvecklingen.

266. Vid sin bedömning av modellrisken bör de behöriga myndigheterna dra nytta av resultaten av bedömningen andra kapitalrisker och likviditets- och finansieringsrisker, framför allt med hänsyn till de använda metodernas lämplighet för att mäta risk, prissättning och värdera tillgångar och/eller skulder.

267. De behöriga myndigheterna bör därefter bedöma hur väsentlig modellriskens inverkan kan vara på de affärsområden som i stor utsträckning använder modeller, bland annat genom känslighets- och scenarioanalyser eller stresstester.

6.4. Bedömning av ryktesrisk

268. De behöriga myndigheterna bör göra en bedömning av den ryktesrisk som institutet är exponerat för genom att utnyttja sina kunskaper om institutets styrning, dess affärsmodell, dess produkter och miljön som det bedriver verksamhet i.

269. Ryktesrisken är på grund av sin karaktär mer relevant för större institut, framför allt dem som har börsnoterade aktier eller som bedriver verksamhet på interbankmarknader. När de behöriga myndigheterna bedömer ryktesrisk bör de därför i högre grad uppmärksamma institut som har dessa egenskaper.

270. De behöriga myndigheterna bör överväga både interna och externa faktorer eller händelser som kan väcka oro för institutets anseende. De behöriga myndigheterna bör överväga följande kvalitativa indikator vid bedömningen av institutets exponering mot ryktesrisk:

- a. Antalet sanktioner från officiella organ under ett år (inte bara från behöriga myndigheter, utan även sanktioner i samband med betalning av skatter och andra avgifter).
- b. Kampanjer i medier och initiativ från konsumentföreningar som bidrar till att försämra den allmänna uppfattningen om institutet och institutets anseende.
- c. Antalet klagomål från kunder och förändringar i dessa klagomål.
- d. Negativa händelser som påverkar jämförbara institut, eftersom allmänheten förknippar demmed hela den finansiella sektorn eller en grupp av institut.
- e. Samröre med sektorer som uppfattas som förkastliga av allmänheten (vapenindustrin, länder med importförbud etc.) eller personer och länder på sanktionslistor (t.ex. förteckningar från det amerikanska finansministeriets kontor för kontroll av utländska tillgångar (Office of Foreign Assets Control, OFAC)).
- f. Andra "marknadsindikatorer", om sådana finns (t.ex. nedsatt kreditvärdering eller fluktuationer i aktiekursen under året).

271. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur betydande institutets exponering mot ryktesrisk är och hur den är kopplad till andra risker (dvs. kreditrisk, marknadsrisk, operativ

risk och likviditetsrisk) genom att utnyttja övriga riskbedömningar för att identifiera eventuella andrahandseffekter i endera riktningen (från ryktesrisk till andra risker och vice versa).

6.4.4 Bedömning av hantering, mätning och kontroll av operativ risk

272. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets specifika system och särskilda åtgärder för att hantera och kontrollera operativ risk som en enskild riskkategori. Denna bedömning bör ta hänsyn till resultaten av analysen av den övergripande riskhanteringen och ramverket för internkontroll som behandlas i kapitel 5, eftersom detta kommer att påverka institutets exponering för operativ risk.

273. De behöriga myndigheterna bör närma sig denna granskning genom att uppmärksamma de viktigaste operativa riskfaktorerna (dvs. personer, processer, externa faktorer, system), som även kan agera som dämpande faktorer, samt beakta

- a. strategi och toleranser för hantering av operativ risk,
- b. organisation ,
- c. policy och rutiner,
- d. identifiering, mätning, övervakning och rapportering av operativ risk,
- e. beredskaps- och kontinuitetsplaner, och
- f. det interna kontrollsystemet för hanteringen av operativ risk.

Strategi och tolerans för hantering av operativ risk

274. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har fastställt och formaliserat en sund strategi och toleransnivå för operativ risk, som har godkänts av ledningsorganet. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna överväga om

- a. ledningsorganet har en tydlig formulerad strategi och toleransnivå för hantering av operativ risk, samt en process för översyn av dessa (t.ex. vid en övergripande granskning av riskstrategin, en förlusttrend och/eller kapitaltäckningsproblem),
- b. den verkställande ledningen på rätt sätt genomför och övervakar strategin för hantering av operativ risk som har godkänts av ledningsorganet, och ser till att institutets åtgärder för att reducera den operativa risken överensstämmer med den fastställda strategin,

- c. dessa strategier är lämpliga och effektiva med hänsyn till hur väsentlig den operativa riskprofilen är, om institutet övervakar deras ändamålsenlighet över tiden och om de är förenliga med toleransnivån för operativ risk,
- d. institutets strategi för hantering av operativ risk omfattar institutets alla verksamheter, processer och system – inbegripet ur ett långsiktigt perspektiv i strategiplanen – där den operativa risken är eller kan vara betydande,
- e. institutet har infört ett lämpligt system för att hålla berörda medarbetare informerade om strategin för hantering av operativ risk.

275. När det gäller bedömningen av dessa strategiers tillförlitlighet bör de behöriga myndigheterna även bedöma om institutet har avsatt tillräckliga resurser för att genomföra dem och om relevanta beslut har fattats oavsett påverkan på minimikrav för kapitalbasen. (gäller framförallt för institut som använder basmetoden eller schablonmetoden för att bedöma minimikrav för kapitalbas).

Organisatoriskt ramverk för hantering och tillsyn av operativ risk

276. De behöriga myndigheterna bör bedöma det organisatoriska ramverkets sundhet och effektivitet med hänsyn till hanteringen av operativ risk. För detta ändamål bör den behöriga myndigheten fastställa om

- a. det finns en tydlig ansvarsfördelning för att identifiera, analysera, bedöma, reducera, övervaka och rapportera operativ risk,
- b. kontroll- och övervakningssystemen för operativ risk är föremål för oberoende granskning och det finns en tydlig avgränsning mellan risktagare och riskhanterare, samt mellan dessa och riskkontroll- och risktillsynsfunktionerna,
- c. funktionerna för hantering, mätning och kontroll av risker täcker operativ risk inom hela institutet (inbegripet dotterinstitut) på ett integrerat sätt, oavsett vilken mätmetod som används för att fastställa lägsta kapitalbas, och även täcker utkontrakterade affärsfunktioner och andra verksamheter,
- d. systemet för hantering av operativ risk omfattar tillräckliga och kvalitativt lämpliga mänskliga och tekniska resurser.

Policy och rutiner

277. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har lämpliga policyer och rutiner för att hantera operativ risk, inbegripet den resterande risken efter tillämpningen av riskreducerande tekniker. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna överväga om

- a. ledningsorganet godkänner en policy för hantering av operativ risk och granskar dessa regelbundet, i överensstämmelse med strategier för hantering av operativ risk,
- b. den verkställande ledningen ansvarar för att utveckla och genomföra en policy och rutiner för hantering av operativ risk,
- c. policyer och rutiner för hantering av operativ risk är tydligt formaliserade och kommuniceras inom hela institutet samt täcker hela organisationen eller åtminstone de processer och verksamheter som exponeras mest för operativ risk,
- d. policyerna och rutinerna omfattar alla delar för hantering, mätning och kontroll av operativ risk, samt eventuellt insamling uppgifter om förluster, kvantifieringsmetoder, riskreducerande tekniker (t.ex. försäkringsavtal), orsaksanalystekniker i samband med operativa riskhändelser, limiter och toleranser samt hanteringen av undantag från dessa limiter och toleranser,
- e. institutet har infört en ny process för godkännande av produkter, processer och system som kräver bedömning och dämpning av potentiella operativa risker,
- f. denna policy är lämplig för verksamhetens karaktär och komplexitet, samt ger en tydlig uppfattning om den operativa risken som är inneboende i de olika produkterna och verksamheterna inom institutets område,
- g. denna policy är tydligt formaliserad och kommuniceras och tillämpas konsekvent inom hela institutet, och om den tillämpas konsekvent inom gruppen och möjliggör en korrekt hantering av risken,
- h. institutet främjar en kultur för hantering av operativ risk inom hela organisationen, med hjälp av utbildning och genom att sätta mål för en minskning av operativ förlust.

Identifiering, mätning, övervakning och rapportering av risker

278. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets system för att identifiera, bedöma, mäta, övervaka och rapportera operativa risker är lämpligt med hänsyn till institutets storlek och komplexitet, och om detta system åtminstone uppfyller relevanta krav för fastställandet av kapitalbaskravet i relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till följande:

- a. Om institutet har genomfört effektiva processer och rutiner för omfattande identifiering och bedömning av exponeringen för operativ risk (t.ex. risk- och kontrollbedömning) och för upptäckt och rätt kategorisering av relevanta händelser (dvs. insamling av uppgifter om förluster), inbegripet gränsfall i förhållande till andra risker (t.ex. kreditförlust som orsakas av eller ökas av en

operativ riskhändelse). I det här avseendet bör de behöriga myndigheterna även fastställa institutets förmåga att identifiera de viktigaste faktorerna för relevanta operativa förluster och använda denna information för att hantera operativ risk.

- b. Vid tillämpning av artikel 101 i direktiv 2013/36/EU, om institutet har rätt att använda interna modeller för att fastställa kapitalbaskravet för operativ risk, bör de behöriga myndigheterna kontrollera att institutet fortsätter att uppfylla det minimikrav som fastställs i relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning och att sådana interna modeller inte leder till en väsentlig underskattning av risk.
- c. Om institutet har lämpliga informationssystem och metoder för att kvantifiera eller bedöma operativ risk, vilka åtminstone uppfyller kraven för att fastställa kapitalbaskravet enligt EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning (t.ex. kartläggning av relevanta resultatposter för de åtta lagstadgade affärsområdena enligt schablonmetoden; längden på tidsserier, behandling av försäkringar, korrelation enligt den avancerade mätmetoden).
- d. Om institutet har genomfört lämpliga stresstester och eventuellt scenarioanalys för att förstå de ogynnsamma operativa händelsernas inverkan på dess lönsamhet och kapitalbas, även med hänsyn till att interna kontroller och reducerande tekniker möjligen misslyckas. I detta avseende bör de behöriga myndigheterna överväga om dessa analyser stämmer överens med risk- och kontrollbedömningen och resultatet av jämförelseanalysen.
- e. Om institutets ledningsorgan och verkställande ledning förstår de antaganden som ligger till grund för mätsystemet och om de är medvetna om graden av berörd modellrisk.
- f. Om institutet har definierat och genomfört kontinuerlig och effektiv övervakningar av exponeringar för operativ risk inom hela institutet, inbegripet utkontrakterad verksamhet och nya produkter och system, bland annat med hjälp av särskilda indikatorer (centrala risk- och kontrollindikatorer) samt en relevant och effektiv mekanism för tidig varning.
- g. Om institutet regelbundet har rapporterat exponeringar för operativ risk, inbegripet resultat av stresstester, till ledningsorganet, den verkställande ledningen och chefer för relevanta verksamheter och processer.

Motståndskrafts- och kontinuitetsplanering

279. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har omfattande och testade motståndskrafts- och kontinuitetsplaner som garanterar att verksamheten kan fortsätta och som begränsar förlusterna i händelse av en allvarlig störning av verksamheten.

280. De behöriga myndigheterna bör fastställa om institutet har upprättat kontinuitetsplaner som står i proportion till verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet. Sådana planer bör ta hänsyn till olika typer av sannolika eller möjliga scenarier som institutet kan vara sårbart för.
281. De behöriga myndigheterna bör bedöma kvaliteten och effektiviteten avseende institutets kontinuitetsplaneringsprocess genom att stämma av mot erkända kontinuitetsplaneringsprocesser. De behöriga myndigheterna bör därför fastställa om institutets kontinuitetsplaneringsprocess omfattar
- en konsekvensanalys,
 - lämpliga återhämtningsstrategier som tar hänsyn till interna och externa beroendeförhållanden och innehåller tydligt definierade återhämtningsprioriteringar,
 - omfattande och flexibla planer för att hantera möjliga scenarier,
 - faktiska tester av planerna,
 - informations- och utbildningsprogram om kontinuitetsplanering, och
 - kommunikationer och dokumentation av och utbildning i krishantering.

Internkontrollsystem

282. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett starkt kontrollsystem och lämpliga skyddsåtgärder för att reducera den operativa risken i enlighet med dess tolerans och strategi när det gäller operativ risk. De behöriga myndigheterna bör beakta följande:
- Om institutets kontrollfunktioner omfattar alla konsoliderade enheter och alla geografiska områden.
 - Om det finns interna kontroller och andra metoder (t.ex. policy för affärsmetoder) som syftar till att minska exponeringen för operativ risk och hålla den på för institutet acceptabla nivåer i överensstämmelse med de parametrar som har fastställts av ledningsorganet och den verkställande ledningen och med institutets risktolerans.
 - Om institutet har lämpliga interna kontroller och metoder för att se till att överträdelser av och undantag för policy, rutiner och limiter rapporteras snabbt till lämplig ledningsnivå för vidtagande av åtgärder, och eventuellt till behöriga myndigheter.
283. De behöriga myndigheterna bör även bedöma hur internrevisionsfunktionen fungerar. För det ändamålet bör de fastställa om

- a. institutet genomför en regelbunden internrevision av systemet för hantering av operativ risk,
- b. internrevisionen täcker de huvudsakliga inslagen för hantering, mätning och kontroller av operativ risk för hela institutet,
- c. dessa revisioner på ett effektivt sätt fastställer om den interna policyerna samt eventuella externa regleringar efterlevs, och vidtar åtgärder vid avvikelser.

284. När det gäller institut som använder den avancerade mätmetoden för att fastställa kapitalbaskravet för operativ risk bör de behöriga myndigheterna även bedöma om den interna valideringsprocessen är bra och effektiv när det gäller att pröva modellantaganden och upptäcka potentiella brister i samband med modellering, kvantifiering och riskhanteringssystem avseende operativ risk och i samband med andra relevanta minimikrav enligt relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning.

285. Oavsett vilken metod som används av institutet för att fastställa den lagstadgade kapitalbasen bör de behöriga myndigheterna, när beslutsmodeller används (t.ex. utlåning, prissättning, finansiella handelsinstrument), bedöma om det finns en sund intern valideringsprocess och/eller process för modellgranskning för att identifiera och dämpa modellrisken.

Hantering av ryktesrisk

286. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har vidtagit lämpliga åtgärder, strategier, processer och mekanismer för att hantera ryktesrisk. Framför allt bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till om

- a. institutet har infört en formaliserad policy och processer för att identifiera, hantera och övervaka denna risk, och om dess policy och processer är proportionerliga i förhållande till dess storlek och relevans i systemet,
- b. institutet hanterar denna risk med försiktighet, t.ex. genom att sätta limiter eller kräva godkännande för att allokera kapital till särskilda länder, sektorer eller personer och/eller om dess beredskapsplaner för att proaktivt hantera frågor som rör anseende i en krissituation,
- c. institutet genomför stresstester eller scenarionalyser för att bedöma eventuella andrahandseffekter på ryktesrisk (likviditet, finansieringskostnader etc.),
- d. institutet agerar snabbt för att skydda sitt varumärke genom informationskampanjer när särskilda händelser inträffar som kan äventyra dess anseende, och
- e. institutet tar hänsyn till strategins och affärsplanernas potentiella inverkan, och mer allmänt dess beteende, på dess anseende.

6.4.5 Resultatsammanfattning och betygsättning

287. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om institutets operativa risk. Denna uppfattning bör sammanställas i en resultatsammanfattning och avspeglas i ett betyg baserat på övervägandena enligt tabell 6. Om vissa underkategorier omfattar väsentliga risker kan de behöriga myndigheterna välja att bedöma och betygsätta dessa individuellt, och man bör i så fall så långt som möjligt tillämpa vägledningen i denna tabell analogt.

Tabell 6. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av operativ risk

Risk-betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden för inneboende risk	Överväganden för lämplig hantering och lämpliga kontroller
1	Det finns ingen identifierbar risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets exponering för operativ risk begränsas till ett fåtal kategorier av högfrekventa händelser som ger liten påverkan. • Institutets exponering för operativ risk är inte väsentlig, vilket framgår av scenarioanalyser och i förhållande till jämförelsegrupper. • Institutets förluster har inte varit väsentliga under senare år, eller har sjunkit från en högre nivå. 	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets policy och strategier för operativ risk är förenliga med dess övergripande strategi och riskaptit. • Det organisatoriska ramverket för operativ risk är stabilt. Ansvarsfördelningen är tydlig och det finns en tydlig avgränsning mellan risktagare och riskhanterings- och kontrollfunktioner.
2	Det finns en låg risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets exponering för operativ risk begränsas till ett fåtal kategorier som till stor del är högfrekventa och ger liten påverkan. • Institutets exponering för operativ risk är låg, vilket framgår av scenarioanalyser och i förhållande till jämförelsegrupper. • Institutets förluster har varit låga under senare år, eller förväntas öka från en historiskt låg nivå eller sjunka från en historiskt hög nivå. 	<ul style="list-style-type: none"> • Mättnings-, övervaknings- och rapporteringssystemen för operativ risk är lämpliga. • Kontrollramverket för operativ risk är sunt.

3	<p>Det finns en medelhög risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets exponering för operativ risk omfattar en del kategorier med låg frekvens och hög påverkan. • Institutets exponering för operativ risk är medelhög, vilket framgår av scenarioanalyser och i förhållande till jämförelsegrupper. • Institutets förluster har varit låga under de senaste åren, eller förväntas öka från en historiskt medelhög nivå eller sjunka från en historiskt hög nivå. 	
4	<p>Det finns en hög betydande risk för väsentlig inverkan på institutets stabilitet med tanke på inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets exponering för operativ risk omfattar alla huvudsakliga kategorier. • Institutets exponering för operativ risk är hög och ökar, vilket framgår av scenarioanalyser och i förhållande till jämförelsegrupper. • Institutets förluster under de senaste åren har varit höga eller risken för förluster har ökat kraftigt. 	

6.5 Bedömning av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret

6.5.1 Allmänna överväganden

288. De behöriga myndigheterna bör bedöma ränterisk till följd av räntekänsliga positioner i övrig verksamhet (normalt kallat "ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret"), inbegripet kurssäkringar för dessa positioner, oavsett hur de värderas för redovisningsändamål (observera att kreditspreadrisk till följd av vissa positioner i bankboken behandlas i avsnittet om marknadsrisk).

289. De behöriga myndigheterna bör beakta följande underkategorier vid bedömningen av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret:

- a. Risker som beror på tidsmässig obalans mellan löptider och omprissättning av tillgångar, skulder och kort- och långsiktiga positioner utanför balansräkningen (omprissättningsrisk).
- b. Risk som uppstår när avkastningskurvans lutning och utseende förändras (risk knuten till avkastningskurvan).
- c. Risker som uppstår till följd av prissäkring avseende en ränta som är exponerad mot en referensränta som räknas om på något annorlunda villkor (basisrisk).
- d. Risker som uppstår till följd av optioner, inbegripet inbäddade optioner, t.ex. när konsumenter löser in fastränteprodukter när marknadsräntan sjunker (optionsrisk).

290. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till om institutet på ett aktsamt sätt har genomfört den vägledning som fastställs i Europeiska bankmyndighetens riktlinjer, som utfärdats enligt artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU. Detta gäller i synnerhet för beräkningen av räntechocken som specificeras i artikel 98.5 i detta direktiv, samt för identifierings-, mättnings-, övervaknings- och kontrollrutiner för institutets interna ränterisk.

6.5.2 Bedömning av inneboende ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret

291. De behöriga myndigheterna bör med hjälp av bedömningen av inneboende ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret fastställa de viktigaste faktorerna bakom institutets exponering för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret och utvärdera riskens eventuella inverkan på institutets stabilitet. Bedömningen av inneboende ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret bör därför bestå av följande huvudsakliga steg:

- a. En preliminär bedömning.

- b. Bedömning av ränteriskprofilens karaktär och sammansättning.
- c. Bedömning av resultatet av scenarioanalyser och stresstester.

Preliminär bedömning

292. För att fastställa hur omfattande bedömningen av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret ska vara bör de behöriga myndigheterna först identifiera källor till ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret som institutet är eller kan bli exponerat för. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang dra nytta av informationen från bedömningen av andra ÖuP-delar, från jämförelsen mellan institutet och jämförelsegruppen och från alla andra tillsynsaktiviteter.

293. De behöriga myndigheterna bör åtminstone beakta

- a. institutets styrning av ränterisk, inbegripet dess huvudstrategi för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret och institutets riskaptit med avseende på ränterisk,
- b. effekten av den typ av standardchock som avses i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU på det ekonomiska värdet som andel av institutets lagstadgade kapitalbas, varvid hänsyn ska tas till de riktlinjer som Europeiska bankmyndigheten har utfärdat i enlighet med denna artikel,
- c. en ränteförändrings effekt på intjäningen enligt den metod som används av institutet, och
- d. eventuellt det interna kapital som allokerats till ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret, totalt och som andel av institutets totala interna kapital enligt dess IKU, inbegripet historiska trender och prognoser, om sådana finns.

294. I sin preliminära bedömning bör de behöriga myndigheterna även beakta väsentliga förändringar av institutets exponering för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret. De bör åtminstone beakta följande aspekter:

- a. Väsentliga förändringar i omfattningen av institutets övergripande strategi, policy och limiter när det gäller ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.
- b. Institutets riskprofils potentiella inverkan på dessa förändringar.
- c. Betydande marknadstrender.

Ränteriskprofilens karaktär och sammansättning

295. De behöriga myndigheterna bör få en tydlig uppfattning om på vilket sätt ränteförändringar kan påverka ett instituts intjäning och ekonomiska värde negativt (det aktuella värdet av förväntade kassaflöden) för att få både en kortsiktig och en långsiktig syn på det möjliga hotet mot kapitaltäckningen.

296. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang analysera och få en tydlig uppfattning om strukturen för institutets exponering mot tillgångar, skulder och exponeringar utanför balansräkningen, framför allt

- a. de olika positionerna som följer av verksamhet utanför handelslagret, deras löptider eller tidpunkter för omräkning av räntesatser och beteendeantaganden (t.ex. antaganden om produkter med oviss löptid) för dessa positioner,
- b. institutets eventuella räntebetalningar,
- c. andelen produkter med oviss löptid och produkter med explicita och/eller inbäddade optioner, särskilt produkter med valmöjligheter för kunder och
- d. institutets risksäkringsstrategi samt mängden och användningen av derivat (risksäkring kontra spekulation).

297. För att fastställa institutets komplexitet och ränteriskprofil bör de behöriga myndigheterna även få en uppfattning om de huvudsakliga inslagen i institutets tillgångar, skulder och exponeringar utanför balansräkningen, framför allt

- a. låneportfölj (t.ex. volym av lån utan förfallodag, volym av lån som kan lösas i förtid eller volym för lån med rörlig ränta med tak och golv),
- b. obligationsportfölj (t.ex. investeringar med optioner, möjlig koncentration),
- c. inlåningskonton (t.ex. inlåningsbasens känslighet för ränteförändringar, möjlig koncentration), och
- d. derivat (t.ex. komplexiteten för derivat som används antingen som risksäkring eller för spekulation, hänsyn till sålda eller köpta ränteoptioner).

298. Vid analysen av effekten på institutets intjäning bör de behöriga myndigheterna beakta institutets olika inkomster och kostnader samt deras relativa vikt. De bör ha kännedom om i vilken utsträckning institutets avkastning beror på räntekänsliga positioner och de bör fastställa hur ränteförändringar påverkar institutets ränteintäkter.

299. När de behöriga myndigheterna analyserar inverkan på institutets ekonomiska värde bör de först beakta resultatet av en sådan standardchock som avses i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU, för att få en referenspunkt som kan användas för att se hur

ränteförändringar påverkar institutet. För att se till att direktivet efterlevs bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till Europeiska bankmyndighetens riktlinjer som utfärdats enligt den nämnda artikeln. När de behöriga myndigheterna gör denna bedömning bör de särskilt uppmärksamma balansräkningens känslighet för förändringar av underliggande viktiga antaganden (framför allt för kundkonton utan specifika tidpunkter för omräkning av räntesatser och/eller eget kapital).

300. De behöriga myndigheterna bör sträva efter att förstå vilken effekt dessa antaganden får genom att granska "extremvärden" i standardtester och sedan isolera riskerna för det ekonomiska värdet till följd av institutets beteendeanpassningar, så att de bland annat kan identifiera och förstå riskerna som uppstår vid åtgärder för att stabilisera intjäningen separerat från dem som uppstår i samband med andra aspekter av affärsmodellen.

301. Utöver att använda räntechocken av standardtyp som det hänvisas till i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU bör de behöriga myndigheterna överväga att använda egna chockscenarier (större eller mindre, för alla eller en del valutor, som tillåter icke-parallella ränteförändringar, som tar hänsyn till basisrisk etc.). När de behöriga myndigheterna fastställer nivån för dessa extra chockscenarier bör de ta hänsyn till faktorer så som den allmänna räntenivån, avkastningskurvans form och relevanta nationella särdrag i deras finansiella system. Institutets interna system bör därför vara tillräckligt flexibelt för att beräkna denna känslighet för alla standardchocker som föreskrivs.

302. I sin kvantitativa bedömning bör de behöriga myndigheterna även beakta resultaten av institutets eventuella interna metoder för mätning av ränterisker. Genom att analysera dessa metoder bör de behöriga myndigheterna få en större insikt i de huvudsakliga riskfaktorer som ligger till grund för institutets ränteriskprofil.

303. De behöriga myndigheterna bör bedöma om de institut som driver verksamhet i olika valutor gör en analys av ränterisker i alla valutor som de har väsentliga positioner i, med hänsyn till historiska korrelationer mellan valutorna.

304. När de behöriga myndigheterna analyserar resultaten för både inverkan från standardchocker och institutets interna metoder, bör de beakta "point-in-time"-uppgifter såväl som historiska trender. Dessa räntor bör jämföras med jämförelsegrupper och med den globala marknadssituationen.

Scenarioanalys och stresstester

305. De behöriga myndigheterna bör bedöma och ta hänsyn till de scenarioanalyser och stresstester (som inte avser räntechocken av standardtyp) som utförts av institutet som en del av dess löpande process för intern förvaltning. I det sammanhanget bör de behöriga myndigheterna känna till de viktigaste källorna till ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret för institutet.

306. Om framför allt ackumuleringar av omräkningar av räntesatsen/löptider vid flera punkter på kurvan avslöjas eller misstänks vid granskningen av resultatet av institutets stresstester kan de behöriga myndigheterna behöva göra ytterligare analyser.

6.5.3 Bedömning av hantering och kontroll av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret

307. För att få en heltäckande uppfattning om institutets ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret bör de behöriga myndigheterna även granska styrningen och systemet som ligger till grund för institutets ränteriskexponering.

308. De behöriga myndigheterna bör utvärdera följande delar:

- a. Strategi för ränterisk och riskaptit (som särskilda delar eller som en del av en bredare strategi och benägenhet att ta marknadsrisker).
- b. Organisation .
- c. Policyer och rutiner.
- d. Identifiering, mätning, hantering, övervakning och rapportering av risker.
- e. Ramverk för internkontroll.

Strategi för ränterisk och riskaptit

309. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en sund, tydligt formulerad och dokumenterad strategi för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret som godkänts av ledningsorganet. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna överväga om

- a. ledningsorganet har en tydligt formulerad strategi och riskaptit när det gäller ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret, och en process för granskningen av dessa (dvs. vid en övergripande översyn av riskstrategi, eller problem med lönsamhet eller kapitaltäckning), och om den verkställande ledningen genomför den strategi för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret som har godkänts av ledningsorganet korrekt, så att institutets verksamhet överensstämmer med den fastställda strategin, att skriftliga rutiner har utarbetats och genomförs, samt att ansvarsfördelningen är tydlig och korrekt,
- b. institutets strategi för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret på rätt sätt beaktar institutets benägenhet att ta ränterisker och om den är förenlig med den övergripande riskaptiten,
- c. institutets strategi för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret är lämplig för institutet med tanke på dess

- affärsmodell,
 - övergripande riskstrategi och riskaptit,
 - marknadsmiljö och roll i det finansiella systemet, och
 - kapitaltäckning,
- d. institutets strategi för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret i stora drag täcker institutets alla verksamheter där ränterisken som följer av verksamhet utanför handelslagret är betydande,
- e. institutets strategi för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret tar hänsyn till ekonomins cykliska aspekter och deras följder för sammansättningen för verksamheter med ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret,
- f. institutet har ett lämpligt system för att se till att berörda medarbetare verkligen informeras om strategin för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.

Organisation

310. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig organisation för hantering, mätning, övervakning och kontroll av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret och förfogar över tillräckliga mänskliga och tekniska resurser (både kvalitativt och kvantitativt). De bör ta hänsyn till om

- a. det finns en tydlig ansvarsfördelning för att anta, övervaka, kontrollera och rapportera ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret,
- b. riskhanterings- och kontrollfunktionen för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret är föremål för oberoende granskning, tydligt identifierat i organisationen och funktionellt och hierarkiskt oberoende av affärsområdet,
- c. de medarbetare som hanterar ränterisk (såväl inom affärsområdet som inom lednings- och kontrollfunktioner) har lämplig kunskap och erfarenhet.

Policyer och rutiner

311. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har tydligt definierade policyer och rutiner för att hantera ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret som är förenliga med dess strategi och riskaptit när det gäller ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret. De bör ta hänsyn till om

- a. ledningsorganet godkänner policyerna för hantering, mätning och kontroller av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret, och om

- ledningsorganet diskuterar och granskar dessa regelbundet och i överensstämmelse med riskstrategier,
- b. den verkställande ledningen ansvarar för att utveckla dem och se till att ledningsorganets beslut genomförs,
 - c. institutets policyer när det gäller ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret är förenlig med relevanta bestämmelser och tillfredsställande med hänsyn till verksamhetens karaktär och komplexitet, och om den gör det möjligt att få en tydlig uppfattning om inneboende ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret,
 - d. dessa policyer är tydligt formaliserad, kommuniceras och tillämpas konsekvent inom hela institutet,
 - e. dessa policyer tillämpas konsekvent inom hela bankgrupper och möjliggör korrekt hantering av risken,
 - f. institutets policyer för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret fastställer rutiner för utveckling av nya produkter, större risksäkrings- eller riskhanteringsinitiativ, samt om policyn har godkänts av ledningsorganet eller av en lämplig delegerad kommitté. De behöriga myndigheterna bör framför allt se till att
 - lämpliga rutiner och kontroller genomförs innan nya produkter, ny större risksäkrings- och riskhanteringsåtgärder införs eller vidtas, och
 - institutet har analyserat deras möjliga effekter på den övergripande riskprofilen.

Identifiering, mätning, övervakning och rapportering av risker

312. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett lämpligt system för att identifiera, förstå och mäta ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret, med hänsyn till institutets storlek och komplexitet. De bör överväga

- a. om informationssystemen och mättekniken gör det möjligt för ledningen att mäta den inneboende ränterisken i alla sina väsentliga exponeringar i och utanför balansräkningen (eventuellt på gruppnivå), inbegripet intern risksäkring, i bankboksportföljen,
- b. om institutet har lämpliga medarbetare och metoder för att mäta ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret (enligt kraven i Europeiska bankmyndighetens riktlinjer om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret (*Guidelines on technical aspects of the management of interest rate*

risk arising from non-trading activities), med hänsyn till ränteriskexponeringens storlek, form och komplexitet,

- c. om de antaganden som ligger till grund för de interna metoderna tar hänsyn till vägledningen enligt Europeiska bankmyndighetens riktlinjer om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret. De behöriga myndigheterna bör framför allt bedöma om institutets antaganden när det gäller positioner utan avtalad löptid och valmöjligheter för kunder bygger på en ansvarsfull bedömning. De behöriga myndigheterna bör även bedöma om institutet inbegriper eget kapital vid beräkningen av det ekonomiska värdet och, om så är fallet, analysera effekten av att undanta eget kapital från den beräkningen,
- d. om institutets system för riskmätning tar hänsyn till alla väsentliga former av ränterisk som institutet är exponerat för (t.ex. kursrisk, risk knuten till avkastningskurvan, basisrisk och optionsrisk). Om en del instrument och/eller faktorer exkluderas från systemen för riskmätning bör institutet kunna förklara anledningen till detta för tillsynsmyndigheterna och kvantifiera undantagens väsentlighet,
- e. kvaliteten, detaljnivån och aktualiteten för de uppgifter som tillhandahålls av informationssystemen och om systemen kan aggregera risksiffrorna för alla portföljer, verksamheter och enheter som ingår i konsolideringsparametern. Informationssystemen bör följa vägledningen enligt Europeiska bankmyndighetens riktlinjer om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret,
- f. integriteten och aktualiteten för de uppgifter som matas in i processen för riskmätning, som även bör följa vägledningen enligt Europeiska bankmyndighetens riktlinjer om ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret,
- g. om institutets system för riskmätning kan identifiera möjlig koncentration av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret,
- h. om riskhanterarna och institutets verkställande ledning förstår de antaganden som ligger till grund för mätsystemen, framför allt när det gäller positioner med ovisst avtalad löptid och de med implicit eller explicit optionsrätt, samt institutets antaganden om eget kapital, och
- i. om riskhanterarna och institutets verkställande ledning är medvetna om graden av modellrisk i institutets riskmätningstekniker.

313. De behöriga myndigheterna bör fastställa om institutet har tillämpat lämpliga stresstestscenarier som komplement till sitt system för riskmätning. Vid bedömningen av

dessa bör de utvärdera efterlevnaden av relevant vägledning i Europeiska bankmyndighetens riktlinjer som utfärdats enligt artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU.

314. De behöriga myndigheterna bör bedöma om instituten har infört ett lämpligt system för övervakning och internrapportering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret som ser till att snabba åtgärder om nödvändigt vidtas på lämplig nivå i institutet av verkställande ledning eller ledningsorgan. Övervakningssystemet bör omfatta särskilda indikatorer samt en relevant och effektiv mekanism för tidig varning. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till om riskhanterings- och kontrollfunktionen regelbundet rapporterar åtminstone följande information till ledningsorganet och den verkställande ledningen (frekvensen beror på omfattningen, komplexiteten och nivån på risken för exponeringar för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret):

- a. En översikt över aktuella exponeringar för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret, resultaträkningar och riskkalkyler.
- b. Betydande överskridanden av limiter för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.
- c. Ändringar av de viktigaste antagandena eller parametrarna som ligger till grund för bedömningen av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.

Ramverk för internkontroll

315. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett starkt och heltäckande kontrollsystem och lämpliga skyddsåtgärder för att reducera ränterisken som följer av verksamhet utanför handelslagret i enlighet med dess riskhanteringsstrategi och riskaptit. De bör beakta följande:

- a. Om institutets kontrollfunktioner omfattar alla konsoliderade enheter, alla geografiska områden och alla finansiella verksamheter.
- b. Om det finns interna kontroller, operativa limiter och andra metoder som syftar till att hålla exponeringen mot ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret på eller under för institutet acceptabla nivåer i överensstämmelse med de parametrar som har fastställts av ledningsorganet och den verkställande ledningen och med institutets riskaptit.
- c. Om institutet har lämpliga interna kontroller och metoder för att se till att överträdelser av och undantag för policyer, rutiner och limiter rapporteras snabbt till lämplig ledningsnivå för vidtagande av åtgärder.

316. De behöriga myndigheterna bör bl.a. bedöma följande med avseende på limitsystemet:

- a. Om det överensstämmer med riskhanteringsstrategin och institutets riskaptit.

- b. Om det är tillfredsställande med tanke på komplexiteten i institutets organisation och exponeringar för ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret, och dess förmåga att mäta och hantera denna risk.
- c. Om det tar hänsyn till ränteförändringars potentiella effekter på intjäning och institutets ekonomiska värde. Ur ett intjäningsperspektiv bör limiterna ange acceptabla volatilitetsnivåer för intjäningen enligt angivna räntescenarier. Limiterna för att beakta räntors effekt på institutets ekonomiska värde bör vara anpassade till verksamhetens omfattning och komplexitet, samt till underliggande positioner. För banker som erbjuder banktjänster till privatpersoner och mindre företag med få innehav av långsiktiga instrument, optioner, instrument med inbäddade optioner eller andra instrument vars värdedag kan ändras till följd av ränteförändringar, kan relativt enkla limiter vara tillräckliga. För mer komplexa institut kan det emellertid krävas mer detaljerade limiter för acceptabla förändringar av det uppskattade ekonomiska värdet.
- d. Om de fastställda limiterna är ovillkorliga eller om de kan överskridas. I det senare fallet bör det tydligt framgå av institutets policy för vilka tidsperioder och under vilka särskilda omständigheter sådana överskridanden är möjliga. De behöriga myndigheterna bör begära information om vilka åtgärder som har vidtagits för att se till att limiterna efterlevs.
- e. institutet har lämpliga rutiner för att regelbundet uppdatera sina limiter.

317. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur internrevisionsfunktionen fungerar. För det ändamålet bör de fastställa om

- a. institutet genomför en regelbunden internrevision av systemet för hantering av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret,
- b. internrevisionen täcker de huvudsakliga inslagen för hantering, mätning och kontroller av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret, för hela institutet,
- c. internrevisionsfunktionen på ett effektivt sätt fastställer om de interna policyerna samt relevanta externa bestämmelser efterlevs, och om den vidtar åtgärder vid avvikelser.

6.5.4 Resultatsammanfattning och betygsättning

318. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om institutets ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret. Denna uppfattning bör sammanställas i en resultatsammanfattning och avspeglas i ett betyg baserat på övervägandena enligt tabell 7. Om vissa underkategorier omfattar väsentliga risker kan de

behöriga myndigheterna välja att bedöma och betygsätta dessa individuellt, och man bör i så fall så långt som möjligt tillämpa vägledningen i denna tabell analogt.

Tabell 7. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret

Risk-betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden för inneboende risk	Överväganden för lämplig hantering och lämpliga kontroller
1	Det finns ingen identifierbar risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Det ekonomiska värdets känslighet för ränteförändringar är inte väsentlig. • Intjäningens känslighet för ränteförändringar är inte väsentlig. • Det ekonomiska värdets och intjäningens känslighet för förändringar av underliggande antaganden (t.ex. produkter med valmöjligheter för kunder) är inte väsentlig. 	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets ränteriskpolicy och -strategi är förenliga med den övergripande strategin och riskaptiten.
2	Det finns en låg risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Det ekonomiska värdets känslighet för ränteförändringar är låg. • Intjäningens känslighet för ränteförändringar är låg. • Det ekonomiska värdets och intjäningens känslighet för förändringar av underliggande antaganden (t.ex. produkter med valmöjligheter för kunder) är låg. 	<ul style="list-style-type: none"> • Organisationen för ränterisk är stabil. Ansvarsfördelningen är tydlig och det finns en tydlig avgränsning mellan risktagare och riskhanterings- och kontrollfunktioner. • Mättnings-, övervaknings- och rapporteringssystemen för ränterisk är lämpliga.
3	Det finns en medelhög risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Det ekonomiska värdets känslighet för ränteförändringar är medelhög. • Intjäningens känslighet för ränteförändringar är medelhög. • Det ekonomiska värdets och intjäningens känslighet för förändringar av underliggande antaganden (t.ex. produkter med valmöjligheter för kunder) är medelhög. 	<ul style="list-style-type: none"> • Interna limiter och kontrollramverket för ränterisk är sunda och i linje med institutets riskhanteringsstrategi och riskaptit.
4	Det finns en hög betydande risk för väsentlig inverkan på institutets stabilitet med tanke på inneboende risknivå	<ul style="list-style-type: none"> • Det ekonomiska värdets känslighet för ränteförändringar är hög. • Intjäningens känslighet för ränteförändringar är hög. • Det ekonomiska värdets och 	

	och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	intjäningens känslighet för förändringar av underliggande antaganden (t.ex. produkter med valmöjligheter för kunder) är hög.	
--	---	--	--

Kapitel 7. ÖuP-kapitalbedömning

7.1 Allmänna överväganden

319. De behöriga myndigheterna bör genom ÖuP-kapitalbedömningen fastställa om institutets kapitalbas ger en fullgod täckning avseende de risker för kapital som institutet är eller kan bli exponerat för, om sådana risker bedöms vara väsentliga för institutet.
320. De behöriga myndigheterna bör göra detta genom att fastställa och beräkna kvantiteten (värdet) och sammansättningen (kvaliteten) på de extra kapitalbasmedel som institutet måste inneha för att täcka riskelement och risker som inte omfattas av artikel 1 i förordning (EU) 575/2013 ("extra kapitalbaskrav"), eventuellt inbegripet kapitalbaskrav för att täcka den risk som uppstår till följd av modell, kontroll, styrning eller andra brister.
321. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets kapitalbäckning och hur den kan påverkas av ekonomisk stress som en viktig bestämningsfaktor för institutets överlevnadsförmåga. Dessa bedömningar bör även ta hänsyn till riskerna med en alltför låg bruttosoliditet.
322. Detta fastställande bör sammanfattas och avspeglas i ett betyg som baseras på de kriterier som anges i slutet av detta kapitel.

Processen för ÖuP-kapitalbedömningen

323. Efter att ha beaktat resultaten av bedömningen av risker för kapital enligt kapitel 6 bör de behöriga myndigheterna vidta följande åtgärder som en del av processen för ÖuP-kapitalbedömningen:
- a. Fastställa extra kapitalbaskrav.
 - b. Stämna av extra kapitalbasbehov mot buffertar enligt kapitalkravsdirektivet och eventuella makrotillsynskrav.
 - c. Fastställa och utforma det totala ÖuP-kapitalkravet och det samlade kapitalkravet.
 - d. Bedöma risken för alltför låg bruttosoliditet.
 - e. Bedöma om det samlade kapitalkravet och det totala ÖuP-kapitalkravet kan uppfyllas under konjunkturcykeln.
 - f. Fastställa kapitalbetyg.

7.2 Fastställande av extra kapitalbaskrav

324. De behöriga myndigheterna bör fastställa extra kapitalbaskrav för att täcka

- a. risken för oväntade förluster och förväntade förluster som i otillräcklig grad täcks av avsättningar, under en tolv månaders period (om inte annat anges i förordning (EU) nr 575/2013) ("oväntade förluster"),
- b. risken att en risk underskattas på grund av modellbrister som bedöms inom ramen för artikel 101 i direktiv 2013/36/EU, och
- c. den risk som uppstår till följd av brister i intern styrning, inbegripet internkontroll, interna arrangemang och andra brister.

7.2.1 Fastställande av extra kapitalbas för att täcka oväntade förluster

325. De behöriga myndigheterna bör fastställa extra kapitalbaskrav för att täcka risken för oväntade förluster som institutet alltid bör uppfylla. De behöriga myndigheterna bör fastställa extra kapitalbaskrav för varje enskild risk utifrån sin tillsynsbedömning och med hjälp av följande informationskällor:

- a. IKU-beräkningar.
- b. Resultaten av beräkningar av referensmått.
- c. Andra relevanta uppgifter, inbegripet dem som uppstår i samspelet och dialogen med institutet.

326. IKU-beräkningarna bör – om de anses vara tillförlitliga eller delvis tillförlitliga – ligga till grund för fastställandet, i förekommande fall kompletterat med referensmått och andra relevanta uppgifter. Om en IKU-beräkning inte bedöms vara tillförlitlig bör referensmått ligga till grund för fastställandet, i förekommande fall kompletterat med andra relevanta uppgifter.

327. De behöriga myndigheterna bör inte tillåta att kapitalbas som hålls i enlighet med artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 används för att uppfylla eller kompensera extra kapitalbaskrav för aggregerade eller enskilda risker.

328. Vid tillämpningen av artikel 98.1 f i direktiv 2013/36/EU och fastställandet av extra kapitalbaskrav bör de behöriga myndigheterna bedöma och beakta diversifieringseffekter till följd av geografiska, sektoriella eller andra relevanta faktorer inom varje väsentlig riskkategori (diversifiering inom olika risker). Denna diversifiering bör inte leda till att det kapitalbaskrav som ska beräknas enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 sänks för någon av de risker för kapital som omfattas av förordning (EU) 575/2013.

329. Diversifieringen mellan risker i olika kategorier, även dem som täcks av förordning (EU) nr 575/2013 (diversifiering mellan olika risker), bör inte beaktas vid fastställandet av extra kapitalbaskrav.
330. De behöriga myndigheterna bör se till att extra kapitalbaskrav som fastställs för varje risk ger en fullgod täckning av risken. De behöriga myndigheterna bör i det sammanhanget
- tydligt motivera eventuella extra kapitalbaskrav som i betydande grad skiljer sig från resultaten av tillförlitliga IKU-beräkningar eller beräkningar av referensmått, och
 - tillämpa extra kapitalbaskrav på ett konsekvent sätt – om de inte utgår från institutspecifika överväganden – för att säkerställa en bred enhetlighet för resultaten mellan olika institut.
331. Vid fastställandet av extra kapitalbaskrav bör de behöriga myndigheterna beakta resultaten av dialog och samspel med institutet.

IKU-beräkningar

332. De behöriga myndigheterna bör bedöma IKU-beräkningarnas tillförlitlighet genom att bedöma om de är
- detaljerade: Beräkningarna/metoderna bör göra det möjligt att dela upp beräkningarna per risktyp snarare än att presentera en enda (ekonomiskt kapital) beräkning som omfattar alla risker. Denna uppdelning bör möjliggöras av själva IKU-metoden. Om den behöriga myndigheten anser det vara lämpligt kan uppskattningar tillhandahållas, t.ex. genom beräkningar av marginella bidrag, för risker som inte kan mätas fristående (t.ex. kreditkoncentrationsrisk),
 - trovärdiga: Beräkningarna/metoderna som används bör bevisligen täcka risken de strävar efter att omfatta (t.ex. bör beräkningen av kreditkoncentrationsrisk använda lämpliga sektorsuppdelningar som beaktar verkliga korrelationer och portföljsammansättningar) och bör baseras på erkända eller lämpliga modeller och försiktiga antaganden,
 - begripliga: De underliggande faktorerna för beräkningarna/metoderna bör specificeras tydligt. En beräkning med okända faktorer bör inte accepteras. De behöriga myndigheterna bör se till att institutet förklarar modellernas ofullkomligheter och på vilket sätt hänsyn tas till detta och hur de korrigeras i den slutliga IKU-beräkningen,
 - jämförbara: De behöriga myndigheterna bör beakta innehavsperiod/riskhorisonten och konfidensnivåer (eller liknande mått) för IKU-beräkningarna, som justerar eller kräver att de behöriga myndigheterna justerar

dessa variabler för att underlätta jämförelser med jämförelsegrupper och uppskattningar av referensmått.

333. De behöriga myndigheterna bör vidare bedöma IKU-beräkningarnas tillförlitlighet genom att jämföra dem med resultatet av referensmått för samma risker och andra relevanta uppgifter.
334. En IKU-beräkning bör betraktas som delvis tillförlitlig när beräkningen trots att den inte uppfyller alla kriterierna ovan ändå förefaller mycket trovärdig. Detta bör dock vara exceptionellt och omfatta åtgärder för att förbättra de brister som identifieras i IKU-beräkningen.

Referensmått

335. De behöriga myndigheterna bör utveckla och tillämpa referensmått som ett sätt att pröva IKU-beräkningar av de väsentliga risker eller riskelement som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013, eller som underlag för fastställandet av extra kapitalbaskrav för varje enskild risk, om IKU-beräkningarna av de väsentliga riskerna eller riskelementen anses vara otillförlitliga eller inte är tillgängliga.
336. Referensmått bör utvecklas för att ge ett försiktigt, konsekvent (justerat till likvärdiga innehavsperioder/riskhorisonter och konfidensnivåer enligt förordning (EU) nr 575/2013), transparent och jämförbart mått som kan användas för att beräkna och jämföra institutens potentiella kapitalbaskrav per risktyp (med undantag av risker som täcks av förordning (EU) nr 575/2013).
337. Med tanke på institutens många olika affärsmodeller är referensmått inte alltid lämpliga för alla institut. De behöriga myndigheterna bör därför använda det lämpligaste referensmålet om det finns alternativ, och värdera referensmåtts resultat för att ta hänsyn till affärsmodellspecifika överväganden.
338. När de behöriga myndigheterna överväger referensmått för att fastställa extra kapitalbaskrav bör de som en del av dialogen med institutet förklara den logiska grunden och de allmänna principerna som ligger till grund för referensmått.

Andra relevanta uppgifter

339. De behöriga myndigheterna bör använda andra relevanta uppgifter som underlag för att fastställa extra kapitalbaskrav för varje enskild risk. Andra relevanta uppgifter kan omfatta resultaten av riskbedömningar (enligt kriterierna i kapitel 6), jämförelser mot jämförelsegrupper, inbegripet rapporter som utfärdats av Europeiska bankmyndigheten enligt artikel 78 i direktiv 2013/36/EU, referensmått som utfärdats av Europeiska bankmyndigheten enligt artikel 101 i direktiv 2013/36/EU, riskspecifika stresstester, uppgifter från (ansvariga) makrotillsynsmyndigheter etc.

340. Andra relevanta uppgifter bör ge den behöriga myndigheten anledning att ompröva IKU-/referensmåttberäkningens lämplighet/tillförlitlighet för en särskild risk, och/eller att justera resultatet om det finns anledning att ifrågasätta dess korrekthet (t.ex. om riskbetyget tyder på en risknivå som väsentligt skiljer sig från den beräknade eller om jämförelser visar att institutet i hög grad skiljer sig från jämförbara institut när det gäller kapitalbaskrav för att täcka en jämförbar riskexponering).
341. För att säkerställa överensstämmelse vid fastställandet av extra kapitalbaskrav för varje enskild risk bör de behöriga myndigheterna använda samma jämförelsegrupper som fastställdes för att analysera risker för kapital enligt kapitel 6.
342. När de behöriga myndigheterna överväger tillsynsmyndighetens andra relevanta uppgifter för att bestämma extra kapitalbaskrav bör de som en del av dialogen med institutet förklara den logiska grunden och de allmänna principerna som ligger till grund för uppgifterna som används.

7.2.2 Fastställande av kapitalbas eller andra åtgärder för att hantera modellbrister

343. Om de behöriga myndigheterna under en pågående granskning av interna metoder enligt kraven i artikel 101 i direktiv 2013/36/EU, eller vid en jämförelseanalys som genomförs enligt artikel 78 i direktiv 2013/36/EU, identifierar modellbrister som skulle kunna leda till en underskattning av minimikravet på kapitalbas enligt förordning (EU) nr 575/2013, bör de fastställa extra kapitalbaskrav för att täcka den risk som uppstår till följd av modellbrister som skulle kunna leda till en underskattning av risken, när detta anses vara lämpligare än andra tillsynsåtgärder. De behöriga myndigheterna bör endast fastställa extra kapitalbaskrav för att täcka denna risk som en tillfällig åtgärd medan bristerna åtgärdas.

7.2.3 Fastställande av kapitalbas eller andra åtgärder för att hantera andra brister

344. De behöriga myndigheterna bör fastställa extra kapitalbaskrav för att täcka risker till följd av kontroll, styrning eller andra brister – som identifieras i riskbedömningarna i kapitel 4 till 6 – då detta anses vara lämpligare än andra tillsynsåtgärder. De behöriga myndigheterna bör endast fastställa extra kapitalbaskrav för att täcka dessa risker som en tillfällig åtgärd medan bristerna åtgärdas.

7.2.4 Fastställande av kapitalbas eller andra åtgärder för att täcka finansieringsrisker

345. De behöriga myndigheterna bör fastställa extra kapitalbaskrav för att täcka finansieringsrisker – som identifieras i riskbedömningen i kapitel 8 – om detta anses vara lämpligare än andra tillsynsåtgärder.

7.3 Avstämning mellan kapitalbuffertkrav och makrotillsynskrav

346. För att fastställa extra kapitalbaskrav (eller andra kapitalåtgärder – se avsnitt 10.3) bör de behöriga myndigheterna stämma av de extra kapitalbaskraven mot eventuella befintliga

kapitalbuffertkrav och/eller makrotillsynskrav som bemöter samma risker eller delar av de riskerna. De behöriga myndigheterna bör inte fastställa extra kapitalbaskrav (eller vidta andra kapitalåtgärder) om risken redan täcks av kapitalbuffertkrav och/eller extra makrotillsynskrav.

7.4 Fastställande av det totala ÖuP-kapitalkravet

347. De behöriga myndigheterna bör fastställa det totala ÖuP-kapitalkravet, som summan av

- a. kapitalbaskravet enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013, och
- b. summan av extra kapitalbaskrav (fastställda enligt kriterierna ovan) och eventuella extra kapitalbasmedel som fastställts vara nödvändig för att täcka väsentliga riskkoncentrationer.

348. De behöriga myndigheterna bör fastställa ett krav på det extra kapitalbaskravets sammansättning för att täcka följande risktyper, som till minst 56 procent ska bestå av kärnprimärkapital (CET1) och till minst 75 procent av primärkapital (T1):

- a. Delar av kreditrisk, marknadsrisk och övervakning (som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013).
- b. Kreditkoncentrationsrisk och ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.
- c. Risken till följd av modellbrister som sannolikt kommer att leda till en underskattning av kapitalbasens nivå, om extra kapitalbaskrav används för att täcka denna risk.

349. De behöriga myndigheterna bör fastställa sammansättningen av extra kapitalbasmedel för att täcka andra risktyper efter eget godtycke. De bör dock sträva efter att säkerställa en fullgod täckning av risken.

350. De behöriga myndigheterna bör beakta andra poster och instrument än dem som godtas för fastställandet av kapitalbasen (enligt del två i förordning (EU) nr 575/2013) vid bedömningen/beräkningen av det totala ÖuP-kapitalkravet.

7.5 Formulering av kapitalbaskrav

351. De behöriga myndigheterna bör se till att de finns en enhetlighet mellan fastställandet av extra kapitalbaskrav och informationen om dessa till institutet och/eller eventuellt till andra behöriga myndigheter. Detta ska åtminstone omfatta information om institutets totala ÖuP-kapitalkrav, som en del (kvot) av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, uppdelat i förhållande till kravets sammansättning.

352. För att informera om det totala ÖuP-kapitalkravet (TÖK) som en kvot bör de behöriga myndigheterna uttrycka det med hjälp av följande formel (dvs. som en multipel på 8 procent av det totala riskvägda exponeringsbelopp (TRE) som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013):

$$TÖK = 8 \% \times \frac{TÖK \times 12,5}{TRE}$$

353. De behöriga myndigheterna bör eventuellt göra nödvändiga justeringar av det ovanstående för att införliva extra kapitalbaskrav som fastställs för att täcka riskexponeringar som inte är kopplade till den totala balansräkningen, och/eller för att se till att de extra kapitalbaskraven inte understiger ett nominellt golv (t.ex. som ett resultat av skuldnedväxling), som kan anges separat.

354. De behöriga myndigheterna kan, förutom att ange det samlade kravet, uttrycka det totala ÖuP-kapitalkravet genom att dela upp det extra kapitalbaskravet på varje enskild risk.

Exempel på totalt ÖuP-kapitalkrav (TÖK)

Från och med DATUM och tills vidare är INSTITUTET skyldigt att uppfylla ett totalt ÖuP-kapitalkrav på X % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet:

- 8 % (som omfattar minst x % CET1 och x % T1) motsvarar kapitalbaskraven enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013.

- X % motsvarar extra kapitalbasmedel utöver kraven enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013, varav X % (som omfattar minst x % CET1 och x % T1) för att täcka oväntade förluster som upptäckts i samband med ÖuP och X % (som omfattar minst x % CET1 och x % T1) för att täcka ÖVRIGT [t.ex. styrningsproblem] som upptäckts i samband med ÖuP.

355. För att åstadkomma ytterligare enhetlighet kan de behöriga myndigheterna informera institut och/eller eventuellt andra behöriga myndigheter om det samlade kapitalkravet och dess olika beståndsdelar – det totala ÖuP-kapitalkravet, buffertkrav enligt kapitalkravsdirektivet och extra kapitalbaskrav för att täcka makrotillsynsrisker – som en andel (kvot) av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, uppdelat i förhållande till kravets sammansättning.

Exempel på formulering av samlat kapitalkrav

Från och med DATUM och tills vidare är INSTITUTET skyldigt att uppfylla ett samlat kapitalkrav (SKK) på X % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, varav minst X % bör vara CET1 och minst X % bör vara T1.

Av detta SKK

- ***motsvarar X % det totala ÖuP-kapitalkravet (TÖK), som alltid måste uppfyllas, varav***
 - ***8 % (som inkluderar minst x % CET1 och x % T1) motsvarar kapitalbaskraven enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013.***
 - ***X % motsvarar extra kapitalbasmedel utöver kraven enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013, varav X % (som omfattar minst x % CET1 och x % T1) för att täcka oväntade förluster som upptäckts i samband med ÖuP och X % (som omfattar minst x % CET1 och x % T1) för att täcka ÖVRIGT [t.ex. styrningsproblem] som upptäckts i samband med ÖuP.***
- ***X % motsvarar det kombinerade kapitalbuffertkravet enligt direktiv 2013/36/EU (100 % CET1) som gäller för INSTITUTET, varav***
 - ***2,5 % motsvarar kravet på kapitalkonserveringsbuffert,***
 - ***X % motsvarar ÖVRIGT [t.ex. kontracyklisk kapitalbuffert (CyCB) och O-SII (andra systemviktiga institut)].***

7.6 Bedömning av risken för alltför låg bruttosoliditet

356. De behöriga myndigheterna bör bedöma risken som en alltför låg bruttosoliditet utgör för institutets kapitalbas.

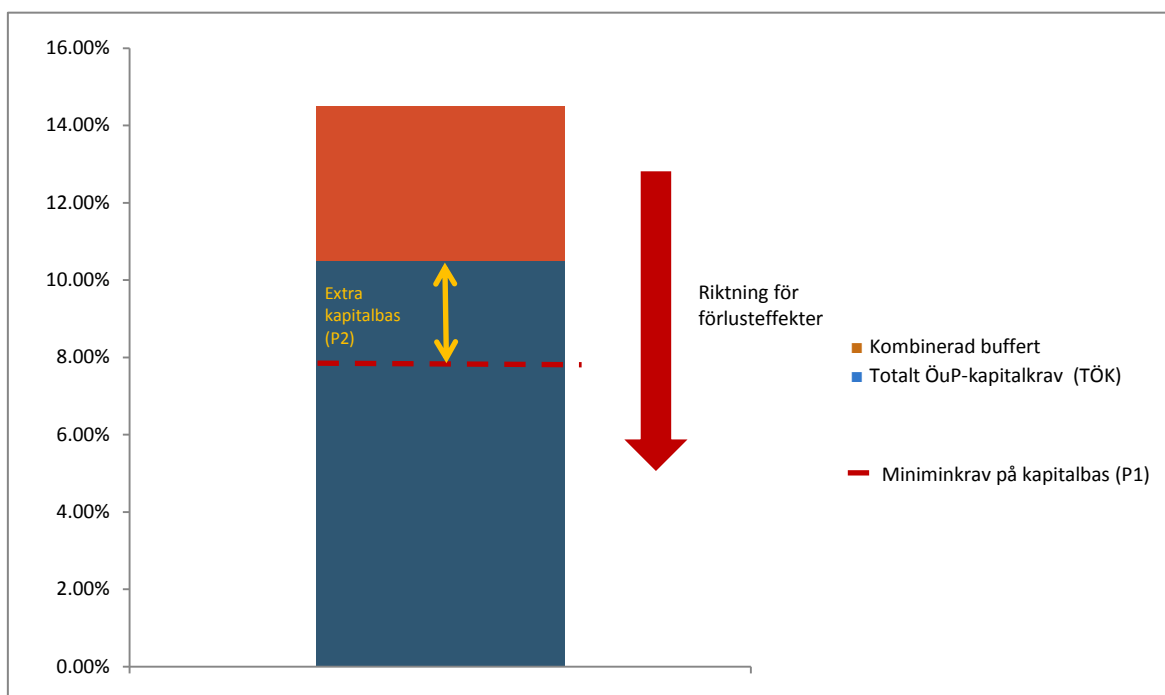
357. Vid bedömningen bör de behöriga myndigheterna beakta följande aspekter:

- a. Den nuvarande bruttosoliditeten i förhållande till jämförelsegrupper och eventuellt avståndet till den lagstadgade minimigränsen.
- b. Förändringen i institutets bruttosoliditet, inbegripet den förutsebara effekten av befintliga och framtida förväntade förluster på bruttosoliditeten. De behöriga myndigheterna bör även överväga den potentiella effekten på bruttosoliditeten av aktuell och förutsebar tillväxt av exponeringar som beaktas i detta mått.
- c. I vilken utsträckning det finns en risk att en alltför låg bruttosoliditet uppstår till följd av olika stresshändelser (se även kapitel 7.7).
- d. Om det kan finnas en risk för en alltför låg bruttosoliditet i specifika institut som inte beaktas i tillfredsställande grad i bruttosoliditeten.

7.7 Uppfyllande av kraven under konjunkturcykeln

358. De behöriga myndigheterna bör fastställa om institutets kapitalbas (kvantitet och sammansättning) är tillräcklig för att klara av fluktuationer över konjunkturcykeln och om eventuella brister behöver åtgärdas.
359. De behöriga myndigheterna bör i det sammanhanget använda stresstester (institutets egna och/eller tillsynsmyndighetens tester) för att fastställa effekterna av ett grundscenario och ett negativt scenario på tillgänglig kapitalbas och avgöra om den är tillräcklig för att täcka kapitalkravet (samlat kapitalkrav och totalt ÖuP-kapitalkrav) eller andra relevanta målvärden som fastställs av behöriga myndigheter för systemomfattande stresstester. De behöriga myndigheterna bör även beakta effekten av stresstester på institutets bruttosoliditet.
360. De behöriga myndigheterna bör fastställa detta genom att analysera de stresstester som har genomförts av institutet i samband med IKU och tillsynsmyndighetens stresstester, i synnerhet
- a. resultatet av stresstester som utförts av institutet som en del av dess IKU med utgångspunkt i en sannolik men allvarlig stressituation för dess affärsmodell och riskprofil enligt Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för stresstester, som på ett lämpligt sätt prövas av de behöriga myndigheterna, och
 - b. resultaten av stresstesterna som utförts av den behöriga myndigheten enligt artikel 100 i direktiv 2013/36/EU, med hänsyn till Europeiska bankmyndighetens riktlinjer som utfärdats enligt nämnda artikel. I detta ingår t.ex.
 - i. att föreskriva särskilda "förankringsscenarier"/antaganden som ska införas av institut,
 - ii. att genomföra systemomfattande stresstester med hjälp av konsekventa metoder och scenarier som drivs antingen av institut eller av tillsynsmyndigheter.
361. För att fastställa en proportionerlig metod kan de behöriga myndigheterna överväga att använda stresstester med en snävare räckvidd för institut som inte tillhör kategori 1.
362. De behöriga myndigheterna bör analysera resultaten av stresstester för framtida perioder enligt Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för stresstester. Utgångspunkten för resurserna bör vara institutets tillgängliga kapitalbas i början av stresstestet.
363. För att upptäcka överträdelser av det samlade kapitalkravet bör eventuella antaganden när det gäller makrotillsynskrav (t.ex. förändringar i nivån på krav eller vilka buffertar som kan användas) över scenariets tidsperiod överenskommas med makrotillsynsmyndigheten/den särskilt utsedda myndigheten och kraven ställas upp i den ordning som framgår av figuren nedan.

Figur 3. Uppställningsordning för kapitalbaskrav

364. Med hänsyn till resultaten av stresstesterna bör de behöriga myndigheterna överväga om det är nödvändigt att vidta åtgärder och vilka åtgärder som är nödvändiga enligt kriterierna som anges i punkterna 365 till 366, beroende på scenarier och typ av stresstester (institutens IKU eller tillsynsmyndighetens stresstester), för att ta itu med överträdelser av kraven eller andra relevanta målvärden som fastställs av behöriga myndigheter för systemomfattande stresstester. Under alla omständigheter bör de behöriga myndigheterna begära att institutet överlämnar en trovärdig kapitalplan som säkerställer att det kan uppfylla sitt totala ÖuP-kapitalkrav eller andra relevanta målvärden som fastställs av behöriga myndigheter för systemomfattande stresstester under den antagna tidshorisonten.

365. Vid analysen av kapitalplanen bör de behöriga myndigheterna granska och överväga hur lämpliga de trovärdiga riskreducerande åtgärderna är. De behöriga myndigheterna bör bedöma dessa mot bakgrund av institutets rättsliga restriktioner och begränsningar för att inte skada sitt anseende, och beakta i vilken utsträckning de redan presenterats i offentliga handlingar (t.ex. utdelningspolicy) samt i institutets affärsplan och förklaring om riskaptit. De behöriga myndigheterna bör även bedöma de riskreducerande åtgärderna mot bakgrund av mer allmänna makroekonomiska överväganden.

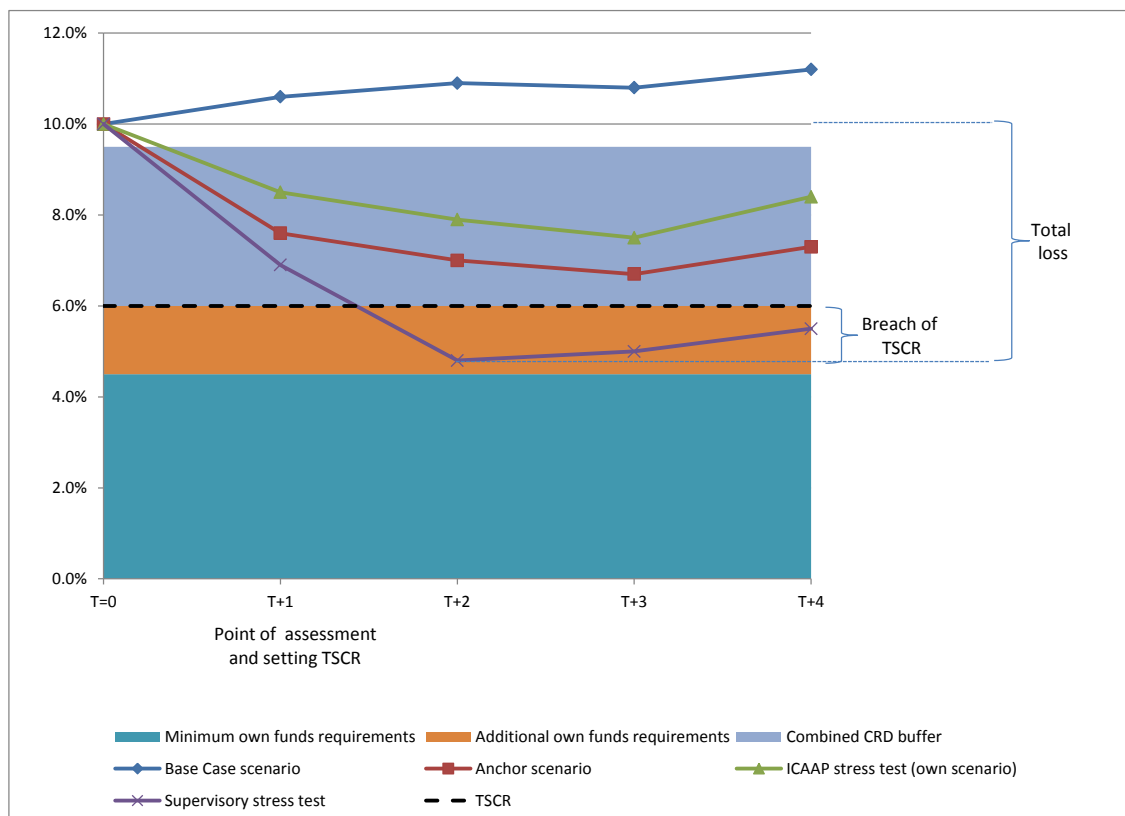
366. De behöriga myndigheterna bör i tillämpliga fall beakta de ytterligare åtgärderna som föreskrivs i 10.3. För att fastställa dessa åtgärder bör de behöriga myndigheterna bedöma

- a. Överträdelsens tidshorisont i förhållande till stresstesternas startpunkt,
- b. överträdelsens omfattning i förhållande till stresstesternas startpunkt,

- c. omfattningen av den absoluta och relativa resursminskningen i förhållande till stresstesternas startpunkt,
- d. institutets strategi och finansiella planer samt resultat av bedömningen av affärsmodellanalysen enligt kapitel 4,
- e. (den ansvariga) makrotillsynsmyndighetens position när det gäller krav på kapitalbas för att uppfylla CRD-kapitalbuffertar annat än kravet på kapitalkonservering (t.ex. kontracyklisk kapitalbuffert och O-SII-buffert) enligt stressantagandet, och
- f. förändringen av makroekonomiska förhållanden, den verkliga kapitalbasnivån och totalt riskvägt exponeringsbelopp vid stresstesternas startpunkt tills bedömningen är klar.

367. Om det enligt resultaten av stresstesterna och med hänsyn till det rådande makroekonomiska läget finns en överhängande fara för att institutet inte kommer att kunna uppfylla sitt totala ÖUP-kapitalkrav, bör de behöriga myndigheterna överväga att fastställa extra kapitalbaskrav, vilket föranleder till en översyn av det totala ÖUP-kapitalkravet enligt föreskrifterna i avsnitt 7.4 (se figur 4).

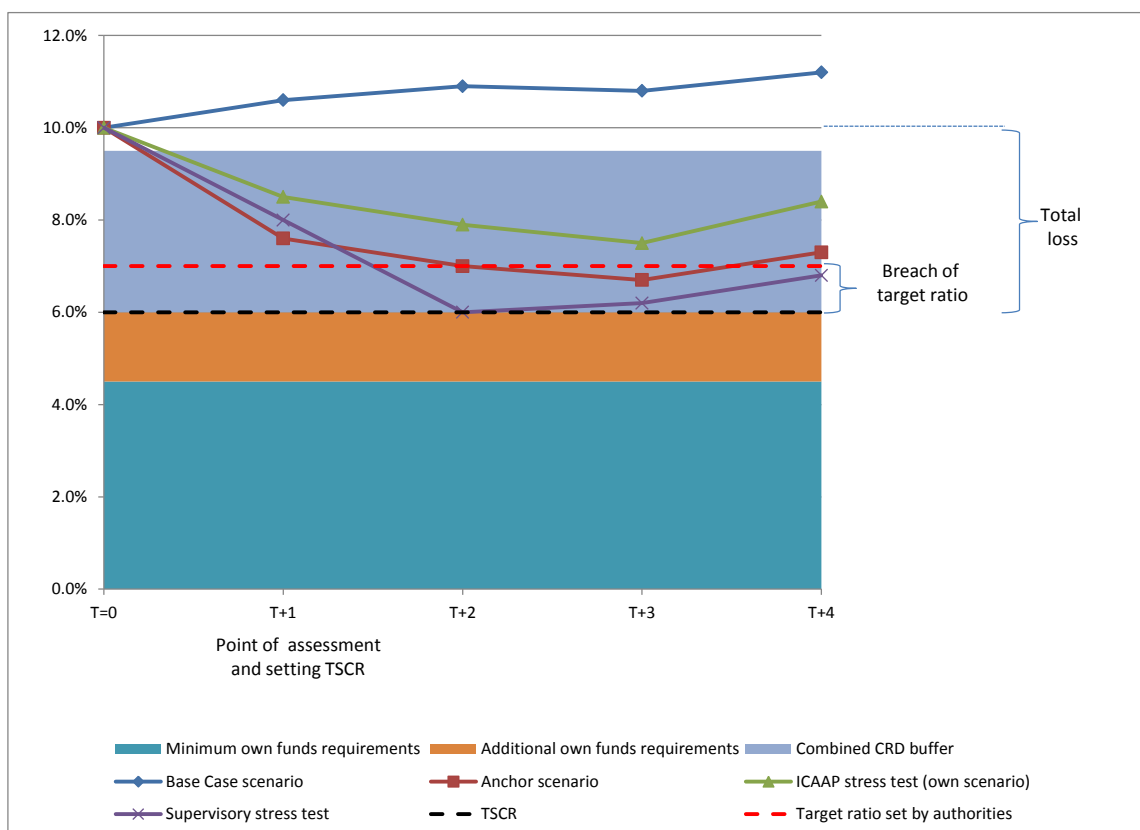
Figur 4. Exempel på förändringar av kapital (CET1) under konjunkturcykeln och överträdelser av det totala ÖUP-kapitalkravet

EN	SV
Total loss	Total förlust
Breach of TSCR	Överträdelse av det totala ÖuP-kapitalkravet (TÖK)
Point of bedömning and setting TSCR	Punkt för bedömning och fastställande av det totala ÖuP-kapitalkravet (TÖK)
Minimum own funds requirements	Kapitalbaskrav
Base Case scenario	Grundscenario
Supervisory stress test	Tillsynsmyndighetens stresstest
Additional own funds requirements	Extra kapitalbaskrav
Anchor scenario	Förankringsscenario
TSCR	Totalt ÖuP-kapitalkrav
Combined CRD buffer	Kombinerad CRD-buffert
ICAAP stress test (own scenario)	IKU-stresstest (eget scenario)

368. Om det enligt resultaten av stresstesterna och med hänsyn till den aktuella makroekonomiska miljön finns en överhängande fara för att institutet kommer att överträda målvärdet som fastställs av de behöriga myndigheterna under det systemomfattande stresstestet på en högre nivå än institutets totala ÖuP-kapitalkrav, bör de behöriga myndigheterna överväga att fastställa extra kapitalbaskrav för systemrisk (se figur 5).

Figur 5. Exempel för att belysa förändringar av kapital (CET1) under konjunkturcykeln och vid överträdelse av målvärde

EN	SV
Total loss	Total förlust

Breach of target ratio	Överträdelse av kapitalbaskrav
Point of assessment and setting TSCR	Punkt för bedömning och fastställande av ÖuP-kapitalbaskrav (TSCR)
Minimum own funds requirements	Kapitalbaskrav
Base Case scenario	Grundscenario
Supervisory stress test	Tillsynsmyndighetens stresstest
Additional own funds requirements	Fastställa extra kapitalbaskrav
Anchor scenario	Förankringsscenario
TSCR	ÖuP-kapitalbaskrav (TSCR)
Combined CRD buffer	Kombinerad CRD-buffert
ICAAP stress test (own scenario)	IKU-stresstest (eget scenario)
Target ratio set by authorities	Målvärde som har fastställts av myndigheter

7.8 Resultatsammanfattning och betygsättning

369. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om huruvida den befintliga kapitalbasen ger en fullgod täckning av de risker som institutet är eller kan bli exponerat för. Denna uppfattning bör sammanställas i en resultatsammanfattning och avspeglas i ett betyg baserat på övervägandena enligt tabell 8.

Tabell 8. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av kapitaltäckning

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	Kapitalbasens storlek och sammansättning utgör ingen identifierbar risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> Institutets kapitalbas ligger på en nivå som med god marginal överstiger det samlade kapitalkravet och förväntas ligga kvar på samma nivå i framtiden. Stresstesterna har inte avslöjat någon identifierbar risk för att kapitalbasen ska påverkas i samband med en allvarlig men sannolik konjunkturnedgång. Det fria kapitalflödet mellan enheter i gruppen, om det rör sig om en grupp, hindras inte. Alla enheter är väl kapitaliserade enligt tillsynskraven. Institutet har en rimlig och trovärdig kapitalplan som har potentialen att vara effektiv om så krävs. Institutets bruttosoliditet överstiger med god marginal den lagstadgade miniminivån och det finns ingen identifierbar risk för en alltför låg bruttosoliditet.
2	Kapitalbasens storlek och sammansättning utgör en låg risk för	<ul style="list-style-type: none"> Institutet är nära att utlösa en del av sina kapitalbuffertar men ligger ändå tydligt

	institutets överlevnadsförmåga.	<p>över sitt totala ÖuP-kapitalkrav.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Stresstesterna har avslöjat en låg risk för att kapitalbasen ska påverkas i samband med en allvarlig men sannolik konjunktnerdgång. Ledningens åtgärder för att hantera detta verkar trovärdiga. • Det fria kapitalflödet mellan enheter i gruppen, om det rör sig om en grupp, hindras marginellt eller skulle kunna hindras marginellt. • Institutet har en rimlig och trovärdig kapitalplan som inte är riskfri men har potential att vara effektiv om så krävs. • Institutets bruttosoliditet överstiger den lagstadgade miniminivån. Risken för en alltför låg bruttosoliditet är låg.
3	Kapitalbasens storlek och sammansättning utgör en medelhög risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet använder en del av sina kapitalbuffertar. Det finns en risk att institutet inte kommer att uppfylla sitt totala ÖuP-kapitalkrav om läget försämras. • Stresstesterna tyder på en medelhög risk för att kapitalbasen ska påverkas i samband med en allvarlig men sannolik konjunktnerdgång. Ledningens åtgärder för att hantera detta verkar inte trovärdiga. • Det fria kapitalflödet mellan enheter i gruppen, om det rör sig om en grupp, hindras. • Institutet har en kapitalplan som sannolikt inte kommer att vara effektiv. • Institutets bruttosoliditet överstiger den lagstadgade miniminivån men en allvarlig, sannolik konjunktnerdgång kan komma att påverka kapitalbasen. Risken för en alltför låg bruttosoliditet är medelhög.
4	Kapitalbasens storlek och sammansättning utgör en hög risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet är nära att överträda sitt totala ÖuP-kapitalkrav. • Stresstesterna tyder på att det totala ÖuP-kapitalkravet skulle överträdas nära början av en allvarlig och sannolik

		<p>konjunktturnedgång. Ledningens åtgärder för att hantera detta är inte trovärdiga.</p> <ul style="list-style-type: none">• Det fria kapitalflödet mellan enheter i gruppen, om det rör sig om en grupp, hindras.• Institutet har ingen kapitalplan eller har en kapitalplan som är uppenbart otillräcklig.• Institutets bruttosoliditet är nära att överstiga den lagstadgade miniminivån. Risker för en alltför låg bruttosoliditet är hög.
--	--	--

Kapitel 8. Bedömning av likviditets- och finansieringsrisker

8.1 Allmänna överväganden

370. De behöriga myndigheterna bör bedöma de likviditets- och finansieringsrisker som identifierats som väsentliga för institutet. Syftet med detta kapitel är att tillhandahålla en gemensam metod för bedömning av enskilda risker och riskhanterings- och kontrollfunktioner. Den gör inte anspråk på att vara uttömmande och ger de behöriga myndigheterna möjligheten att ta hänsyn till andra kriterier som kan anses vara relevanta enligt deras erfarenhet och på grund av institutets särskilda karaktär.

371. I detta kapitel presenteras en uppsättning gemensamma delar för bedömningen av likviditets- och finansieringsrisker.

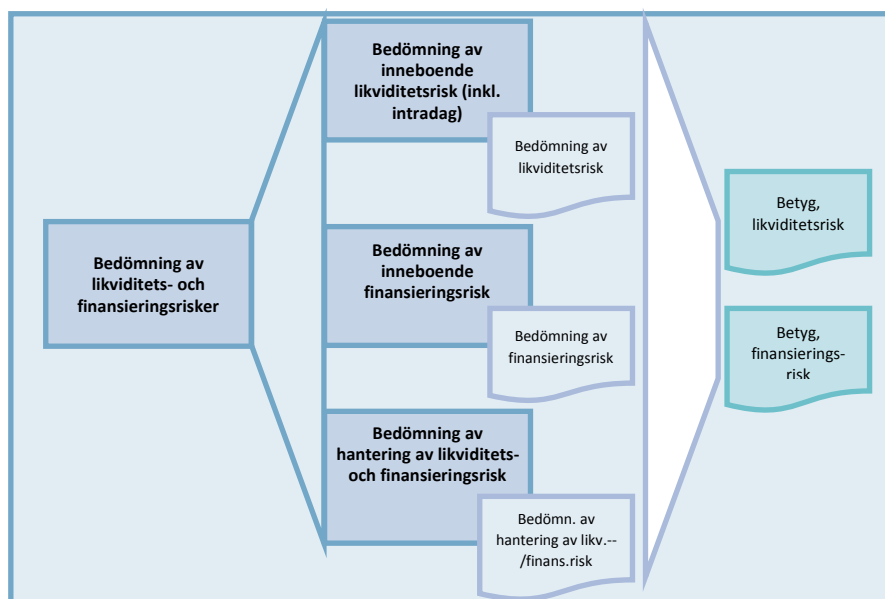
372. Metoden består av tre huvudsakliga delar:

- a. Bedömning av inneboende likviditetsrisk.
- b. Bedömning av inneboende finansieringsrisk.
- c. Bedömning av hanteringen av likviditets- och finansieringsrisk.

373. Vid bedömningen av likviditets- och finansieringsrisker bör de behöriga myndigheterna kontrollera om institutet uppfyller minimikraven i relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning. I dessa riktlinjer utvidgas emellertid bedömningen till att omfatta mer än dessa minimikrav för att behöriga myndigheter ska kunna få en mer heltäckande uppfattning om riskerna.

374. Bedömningsprocessen visas i figur 6 nedan.

Figur 6. Led i bedömningen av likviditets- och finansieringsrisker

375. De behöriga myndigheterna bör bedöma alla tre delarna enligt kriterierna som anges i detta kapitel för att få en uppfattning om den inneboende likviditets- och finansieringsrisken som instituten exponeras för, och om kvaliteten på institutets riskhanterings- och kontrollfunktioner för likviditets- och finansieringsrisker. Med tanke på de inbördes kopplingarna och beroendeförhållandena mellan likviditets- och finansieringsrisker och hanteringen av sådana risker behandlas bedömningen av riskhanterings- och kontrollfunktionerna för dessa risker i samma avsnitt.

376. I sin bedömning av likviditets- och finansieringsrisker inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖuP) kan de behöriga myndigheterna bl.a. använda följande informationskällor:

- a. Resultatet av analysen av institutets affärsmodell, framför allt dem som kan göra det lättare att förstå de viktigaste källorna till likviditets- och finansieringsrisker.
- b. Information från övervakningen av nyckelindikatorer.
- c. Tillsynsrapportering, framför allt den information som institutet lämnar i sin rapportering om likviditetsrisker enligt artikel 415 i förordning (EU) nr 575/2013.
- d. Resultat av de olika tillsynsaktiviteterna.
- e. Information som lämnas av institutet, inbegripet information från ILU.
- f. Slutsatser och iakttagelser från interna eller externa revisionsrapporter.
- g. Europeiska bankmyndighetens rekommendationer och riktlinjer, samt varningar och rekommendationer som utfärdats av makrotillsynsmyndigheter eller Europeiska systemrisknämnden.

- h. Risker som upptäckts i andra institut som har en liknande affärsmodell (jämförelsegruppen).

377. De behöriga myndigheterna bör vid genomförandet av metoderna och de gemensamma delarna som beskrivs i detta kapitel fastställa relevanta kvantitativa indikatorer och andra mått, som även kan användas vid övervakningen av nyckelindikatorer enligt kapitel 3.

378. Resultatet av bedömningen av varje enskild risk ska sammanställas i en resultatsammanfattning som beskriver de viktigaste riskfaktorerna och ligga till grund för ett riskbetyg.

379. När de behöriga myndigheterna sätter ett riskbetyg bör de ta hänsyn till bedömningen av både den inneboende risken och riskhanterings- och kontrollfunktionernas kvalitet och effektivitet, samt beakta att bedömningen av riskhanterings- och kontrollfunktioner gäller både likviditetsrisk och finansieringsrisk.

380. Vid det nationella genomförandet av dessa riktlinjer kan de behöriga myndigheterna använda olika metoder för att sätta enskilda riskbetyg. I vissa fall kan de inneboende risknivåerna samt riskhanterings- och kontrollfunktionernas kvalitet betygsättas separat och ge upphov till ett mellanbetyg och ett slutligt betyg, medan bedömningsprocessen i andra fall inte omfattar något mellanbetyg.

8.2 Bedömning av likviditetsrisk

381. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets likviditetsrisk på kort och på medellång sikt över lämpliga tidsspann, bland annat intradagslikviditet, för att se till att institutet har lämpliga likviditetsbuffertar både under normala förhållanden och under stress. Denna bedömning har följande inslag:

- a. Utvärdering av likviditetsbehov på kort och medellång sikt.
- b. Utvärdering av intradagslikviditetsrisken.
- c. Utvärdering av likviditetsbuffert och utjämningskapacitet.
- d. Tillsynsmyndighetens likviditetsstresstest.

382. Vid bedömningen av likviditetsbehov, buffertar och utjämningskapacitet under normala förhållanden bör de behöriga myndigheterna använda rapporteringsmallar för att få ytterligare övervakningsmått enligt kommissionens delegerade förordning som utfärdats enligt artikel 415.3 b i förordning (EU) nr 575/2013.

Utvärdering av likviditetsbehov på kort och medellång sikt

383. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets likviditetsbehov på kort och medellång sikt och under både normala och stressade förhållanden (chocker). De bör ta hänsyn till

- a. institutets likviditetsbehov i stressituationer vid olika tidpunkter, framför allt under 30 dagar, mellan 30 och 90 dagar, samt efter 3–12 månader, och närmare bestämt hur stressituationer som är allvarliga men sannolika påverkar institutets likviditetsbehov (nettokassautflöde) för att täcka bolagsspecifika, marknadsomfattande och kombinerade chocker, och
- b. likviditetsbehovets storlek, lokalisering och valuta samt, om institutet bedriver verksamhet i olika väsentliga valutor, chockernas separata effekter på de olika valutorna, för att avspegla valutornas konvertibilitetsrisk.

384. De behöriga myndigheterna bör bidra till bedömningen av likviditetsrisken på kort sikt genom att åtminstone analysera likviditetstäckningsgraden enligt kommissionens delegerade förordning som utfärdats enligt artikel 460 i förordning (EU) nr 575/2013, och i synnerhet utvärdera om

- a. institutet rapporterar sin likviditetstäckningsgrad korrekt, och om
- b. likviditetstäckningsgraden på ett tillfredsställande sätt visar institutets likviditetsbehov.

385. De behöriga myndigheterna bör vid utvärderingen av chockernas effekt på institutets likviditetsbehov ta hänsyn till alla väsentliga källor till likviditetsrisk för institutet. De bör ta hänsyn till följande faktorer:

- a. Möjligheten att eventuella krav i relevant EU-lagstiftning och nationell genomförandelagstiftning inte på ett tillfredsställande sätt visar institutets likviditetsbehov i den typ av stressscenario som används i kravet, inbegripet då löptiderna är kortare än 30 dagar. Under infasningen av likviditetstäckningsgraden kan de behöriga myndigheterna särskilt uppmärksamma institutets möjlighet att öka sin likviditetstäckningsgrad genom utlåning och inlåning på mycket kort sikt, vilket så länge kravet understiger 100 procent kan öka likviditetstäckningsgraden utan att sänka likviditetsrisken.
- b. Risker som uppstår med avseende på institutionella motparter när det gäller balansräkningsposter och finansieringskoncentrationer, samt med beaktande av åtgärder som institutet vidtar för att skydda sitt anseende/sin koncession.
- c. Risker till följd av tillfälligt kassaflöde/poster utanför balansräkningen (t.ex. kreditgränser, marginalsäkerhetskrav) och verksamheter (t.ex. likviditetsstöd till icke-konsoliderade företag för särskilt ändamål utöver avtalsförpliktelser), till följd av åtgärder som institutet vidtar för att bevara sitt anseende/sin koncession.
- d. Inlöden och utlöden, brutto såväl som netto. Om inflödena och utlödena är mycket höga bör de behöriga myndigheterna särskilt uppmärksamma risken som

uppstår när inflöden inte tas emot när det förväntas, även om risken för nettoutflöde är begränsad.

- e. Risker som uppstår med avseende på motparter som är mindre företag eller privatpersoner med beaktande av åtgärder som institutet vidtar för att bevara sitt anseende/sin koncession. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang använda metoden för klassificering av inlåning från allmänheten i olika riskkategorier enligt artikel 421.3 i förordning (EU) nr 575/2013, för likviditetsrapportering.
- f. Risken att alltför höga risker på medellång till lång sikt enligt finansieringsprofilen inverkar negativt på berörda motparters beteende när det gäller den kortsiktiga likviditetspositionen.

Utvärdering av intradagslikviditetsrisk

386. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets exponering mot intradagslikviditetsrisk för en bestämd tidshorisont, inbegripet tillgången till intradagslikviditet med tanke på att oväntade utflöden under dagen eller brist på inflöden inte kan förutsägas. Denna bedömning bör åtminstone omfatta en värdering av tillgänglig intradagslikviditet eller likviditet som är tillgänglig under normala förhållanden såväl som under finansiell eller operativ stress (t.ex. it-avbrott eller rättsliga restriktioner för överföring av medel).

387. I de jurisdiktioner där rapportering av intradagsrisk ännu inte finns tillgänglig är de behöriga myndigheterna hänvisade till institutets egen analys av intradagslikviditetsrisk.

Utvärdering av likviditetsbuffert och utjämningskapacitet

388. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets likviditetsbuffert och utjämningskapacitet är tillräckliga för att tillgodose dess likviditetsbehov inom en månad och över olika tidshorisonter, eventuellt upp till ett år, inbegripet "over night". Denna bedömning bör ta hänsyn till

- a. direkt tillgängliga likviditetsbuffertar eller institutets överlevnadsperioder under olika stressscenarier,
- b. den totala utjämningskapaciteten som institutet har under det berörda stressscenariots hela tidsperiod,
- c. egenskaperna, såsom allvar och längd, hos olika stressscenarier och de perioder som beaktas i utvärderingen av institutets likviditetsbehov,
- d. de tillgångar som skulle behöva likvideras under berörda tidshorisonter,

- e. om den faktiska likviditetsbufferten och utjämningskapaciteten, inbegripet de likvida tillgångarnas kvalitet, är i linje med institutets tolerans för likviditetsrisk, och
- f. de likvida tillgångarnas klassificering och kvalitet såsom de specificeras med likviditetstäckningsgraden som referenspunkt, enligt kommissionens delegerade förordning, utfärdad enligt artikel 460 i förordning (EU) nr 575/2013.

389. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets förmåga att snabbt omsätta likvida tillgångar för att tillgodose sina behov under en stressperiod. De bör ta hänsyn till

- a. om institutet testar sitt tillträde till marknaden genom att regelbundet sälja eller återköpa,
- b. om det finns en hög koncentration som skulle kunna utgöra en risk för överskattning av likviditetsbufferten och utjämningskapaciteten,
- c. om tillgångarna i bufferten inte är intecknade (enligt definitionen i *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer om de upplysningar som ska lämnas om intecknade och icke intecknade tillgångar*⁸), under berörda medarbetares kontroll och lättillgängliga för likviditetsförvaltningsfunktionen,
- d. om de likvida tillgångarnas valör är förenlig med fördelningen av likviditetsbehov per valuta,
- e. om institutet har lånat likvida tillgångar som måste återlämnas under en period med kortvariga likviditetsproblem, vilket innebär att institutet inte skulle ha dem tillgängliga för att hantera utflöden i stressade situationer, med hänsyn till transaktionens nettoeffekt, och
- f. likviditetsfaciliteternas sannolika värde om de behöriga myndigheterna anser att sådana faciliteter i viss utsträckning kan inkluderas i utjämningskapaciteten.

Tillsynsmyndighetens likviditetsstresstester

390. De behöriga myndigheterna bör använda likviditetsstresstester, som definieras och genomförs av dem själva, som ett oberoende verktyg för att bedöma likviditetsrisker på kort och medellång sikt. Dessa tester syftar till att

- a. identifiera likviditetsrisker med olika tidshorisonter och i olika stressscenarier. Stressscenarier bör utgå från antaganden om att likviditetstäckningsgraden utsätts för stress under 30 dagar. De behöriga myndigheterna kan dock utöka bedömningens räckvidd till att omfatta risker inom och efter 30 dagar, samt ändra

⁸ EBA/GL/2014/03 av den 27.6.2014.

antagandena för att beakta risker som inte täcks i tillräcklig utsträckning av likviditetstäckningsgraden,

- b. bilda sig en egen uppfattning om likviditetsrisker som komplement till informationen från institutets interna stresstest,
- c. identifiera och kvantifiera särskilda likviditetsriskområden,
- d. bilda sig en egen uppfattning om den totala likviditetsrisken som institutet är exponerat mot för att kunna jämföra institutets relativa risk. Detta bör åtminstone omfatta ett stresstest som genomförs av tillsynsmyndigheten och som kombinerar institutspecifik och marknadsomfattande stress.

391. De behöriga myndigheterna kan utvärdera den eventuella förändringen av och känsligheten hos likviditetstäckningskravet enligt artiklarna 412.3 och 414 i förordning (EU) nr 575/2013 för scenarier med svag stress, med hjälp av tillsynsmyndighetens eller institutets likviditetsspecifika stresstester. De scenarier som tillämpas bör normalt vara mindre allvarliga (t.ex. endast marknadsomfattande stress) än de scenarier som används för att testa institutets överlevnadsförmåga (marknadsomfattande och systemstress) och följaktligen beakta situationer där institut inte förväntas använda sin minsta tillåtna likviditetsbuffert.

8.3 Bedömning av inneboende finansieringsrisk

392. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets finansieringsrisk och om åtaganden på medellång och lång sikt kan infrå på lämpligt sätt med en uppsättning stabila finansieringsinstrument under såväl normala förhållanden som under stress. Denna bedömning består av följande delar:

- a. Utvärdering av institutets finansieringsprofil.
- b. Utvärdering av risker för finansieringsprofilens stabilitet.
- c. Utvärdering av faktisk tillgång till marknaden.
- d. Utvärdering av en förväntad förändring av finansieringsrisker enligt institutets finansieringsplan.

Utvärdering av institutets finansieringsprofil

393. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur lämplig institutets finansieringsprofil är, inbegripet obalanser på medellång och lång sikt mellan avtalade och beteendemässiga löptider, i förhållande till dess affärsmodell, strategi och risktolerans. De bör mer specifikt ta hänsyn till följande:

- a. Om institutets åtaganden på medellång och lång sikt infrå på lämpligt sätt med en uppsättning stabila finansieringsinstrument, enligt artikel 413 i förordning

(EU) nr 575/2013, och om dess faktiska sårbara punkter för berörda tidshorisonter ligger inom godtagbara gränser i förhållande till institutets särskilda affärsmodell.

- b. Om institutets faktiska finansieringsprofil inte motsvarar dess önskade profil, med hänsyn till den behöriga myndighetens uppfattning om institutets önskade finansieringsprofil.
- c. (Lokala) reglerings- och avtalsfaktorer som påverkar finansiärernas beteendemässiga egenskaper (t.ex. regler om clearing, bail-in, insättningsgarantisystem etc., eftersom de kan påverka finansiärernas beteende), framför allt om det finns väsentliga förändringar eller skillnader mellan de jurisdiktioner där instituten bedriver verksamhet.
- d. Att löptidsomvandling kommer att leda till vissa sårbara punkter men att dessa måste hållas inom hanterbara och kontrollerbara gränser för att förhindra en kollaps av affärsmodellen under stressade eller förändrade marknadsförhållanden.

394. De behöriga myndigheterna bör bedöma om potentiella brister i institutets finansieringsprofil, såsom löptidsobalanser som överskrider godtagbara gränser, alltför stor koncentration av finansieringskällor, alltför höga in-teckningsnivåer för tillgångar eller olämplig eller instabil finansiering av långfristiga tillgångar skulle kunna leda till en oacceptabel ökning av institutets finansieringskostnader. De bör ta hänsyn till

- a. risken att finansieringen förlängs till en högre ränta om beroendet av särskilda finansieringskällor är alltför stort, institutets finansieringsbehov skjuter i höjden eller finansieringskällorna uppfattar institutets riskprofil som högre, framför allt när det inte är troligt att dessa högre kostnader automatiskt kommer att föras över till kunderna, och
- b. om en stigande in-teckningsnivå för tillgångar, som överskrider godtagbara nivåer, begränsar tillgången till och ökar priset för finansiering utan säkerhet.

Utvärdering av risker för finansieringsprofilens stabilitet

395. De behöriga myndigheterna bör överväga faktorer som kan försämra finansieringsprofilens stabilitet beroende på såväl tillgångarnas som skuldernas typ och egenskaper. De bör ta hänsyn till följande:

- a. Det faktum att vissa specifika tillgångsklasser kommer att vara mer betydelsefulla än andra för institutet och/eller systemet.
- b. Den strukturella löptidsobalansen mellan tillgångar och skulder i olika väsentliga valutor, i förekommande fall, samt i aggregat, och hur valutaobalanser som

överlappar strukturella löptidsobalanser påverkar den totala risken för finansieringsprofilens stabilitet.

- c. Lämpliga strukturella finansieringsmått (lämpliga för institutets affärsmodell). Exempel på strukturella finansieringsmått: utlånings-/inlåningskvot, finansieringsgap för kunder och beteendjusterade löptider (bland annat nettofinansieringskvoten).

396. De behöriga myndigheterna bör bedöma riskerna för finansieringsprofilens hållbarhet till följd av en koncentration av finansieringskällor. De bör ta hänsyn till följande faktorer:

- a. Koncentration ur olika avseenden, framför allt och i förekommande fall vilken typ av finansieringsinstrument som används, särskilda finansieringsmarknader, motparter med eller utan inbördes anknytning och andra koncentrationsrisker som kan påverka finansieringen i framtiden (det kan vara relevant att fokusera på marknader och instrument som är relevanta för den långfristiga finansieringsprofilen och med tanke på att deras syn på koncentrationsrisk i den kortfristiga likviditetsprofilen kan vara relevant).
- b. Risken att inteckningar av tillgångar kan ha en ogynnsam effekt på marknadens aptit på institutets skuldförbindelser utan säkerhet (på grund av de särskilda egenskaper som kännetecknar den marknad/de marknader där institutet bedriver verksamhet och institutets affärsmodell). Denna bedömning kan omfatta följande faktorer:
 - Det totala beloppet för intecknade tillgångar och/eller lånade tillgångar jämfört med balansräkningen.
 - Tillgången på fria tillgångar (tillgångar som inte är intecknade men som kan intecknas), framför allt i förhållande till total marknadsfinansiering utan säkerheter.
 - Övervärdet i säkerhetsmassan i förhållande till kapitalbasen. Med övervärde i säkerhetsmassan avses i vilken utsträckning värdet av tillgångarna som används för att få säker finansiering överstiger det teoretiska beloppet för finansieringen (om exempelvis tillgångar motsvarande 120 euro används för att erhålla 100 euro i säkrad finansiering är övervärdet i säkerhetsmassan 20).
 - Vad övervärdet i säkerhetsmassan innebär för systemet för insättningsgaranti om institutet fallerar.

Utvärdering av faktisk tillgång till marknaden

397. De behöriga myndigheterna bör vara medvetna om institutets faktiska tillgång till marknaden samt aktuella och framtida hot mot denna tillgång till marknaden. Hänsyn bör tas till flera faktorer:

- a. All information som man känner till, inbegripet information från institutet, som tyder på att institutet ställer höga krav på särskilda marknader eller motparter (inbegripet centralbanker) som är viktiga för institutet, när det gäller dessa marknaders/motparters kapacitet.
- b. Betydande eller oväntade förändringar för emissionen av skuldebrev som de behöriga myndigheterna får kännedom om på varje betydande marknad (inbegripet i betydande valutor). Observera att de behöriga myndigheterna förväntar sig att institutet upplyser dem om sådana förändringar. De bör även överväga om sådana förändringar beror på institutets strategiska val eller tyder på minskat tillträde till marknaden.
- c. Risken att nyheter om institutet kan ha en negativ inverkan på marknaden (uppfattning/förtroende) och därmed på tillträdet till marknaden. Sådana nyheter kan, men behöver inte, vara kända på marknaden.
- d. Tecken på kortfristiga likviditetsrisker (t.ex. när den kortfristiga likviditetsrisken bedöms vara hög) kan minska institutets tillgång till viktiga finansieringsmarknader.

Utvärdering av en förväntad förändring av finansieringsrisker enligt institutets finansieringsplan

398. De behöriga myndigheterna bör utvärdera den förväntade förändringen av finansieringsrisker enligt institutets finansieringsplan. Följande aspekter bör beaktas i denna bedömning:
- a. Hur institutets finansieringsplan, när den verkställs fullt ut, kommer att påverka institutets finansieringsrisker, med tanke på att verkställandet av finansieringsplanen kan öka eller minska riskerna enligt finansieringsprofilen.
 - b. Tillsynsmyndighetens uppfattning om planens genomförbarhet.

8.4 Bedömning av hantering av likviditets- och finansieringsrisker

399. För att få en heltäckande uppfattning om riskprofilen när det gäller institutets likviditet och finansiering bör de behöriga myndigheterna även granska systemet för styrning och riskhantering som ligger till grund för institutets likviditets- och finansieringsrisk. De behöriga myndigheterna bör i det sammanhanget utvärdera
- a. strategin och toleransen för likviditetsrisk,
 - b. organisation, policyer och rutiner,
 - c. identifiering, mätning, hantering, uppföljning och rapportering av risker,

- d. institutets likviditetsspecifika stresstester,
- e. ramverket för internkontroll för likviditetsriskhantering,
- f. institutets plan för likviditetsberedskap, och
- g. institutets finansieringsplaner.

Strategi och tolerans för likviditetsrisk

400. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet på ett lämpligt sätt definierar och informerar om sin strategi och tolerans för likviditetsrisk. De bör ta hänsyn till

- a. om strategin och toleransen för likviditetsrisk fastställs, godkänns och uppdateras av ledningsorganet,
- b. om institutet har ett lämpligt system för se till att berörda medarbetare verkligen informeras om strategin för likviditetsrisk,
- c. om likviditetsriskstrategin och tolerans är tydligt definierade, lämpligt dokumenterade, genomförda på ett effektivt sätt och har kommunicerats till berörda medarbetare,
- d. om toleransen för likviditetsrisk är lämplig för institutet med tanke på dess affärsmodell, övergripande risktolerans, roll i det finansiella systemet, ekonomiska förhållanden och finansieringskapacitet, och
- e. om institutets strategi och tolerans när det gäller likviditetsrisk är väl integrerade i dess övergripande ramverk för riskkapit.

Organisation, policy och rutiner

401. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet vidtar lämpliga åtgärder för styrning och hantering av likviditets- och finansieringsrisk. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna överväga om

- a. ledningsorganet godkänner styrningen av och policyn för hantering av likviditets- och finansieringsrisk samt diskuterar och granskar dessa regelbundet,
- b. den verkställande ledningen ansvarar för att utveckla och genomföra en policy och rutiner för hantering av likviditets- och finansieringsrisk,
- c. den verkställande ledningen ser till att ledningsorganets beslut följs upp,
- d. systemet för den interna hanteringen av likviditets- och finansieringsrisk är konsekvent och ser till att ILU är tillräckligt omfattande, samt väl integrerad i institutets övergripande process för riskhantering,

- e. institutets policy och rutiner är lämpliga för institutet med hänsyn till dess tolerans för likviditetsrisk, och
- f. institutets policy och rutiner har definierats på lämpligt sätt samt formaliserats och kommunicerats på ett effektivt sätt inom hela institutet.

402. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig organisation och effektiva enheter för hantering, mätning och kontroll av likviditets- och finansieringsrisken, och förfogar över tillräckliga mänskliga och tekniska resurser för att utföra den uppföljning som krävs. De bör ta hänsyn till

- a. om kontroll- och uppföljningssystemen och processerna för likviditetsrisk kontrolleras av oberoende kontrollfunktioner,
- b. om funktionerna för hantering, mätning och kontroll av risk täcker all likviditetsrisk för hela institutet (inbegripet filialer), och framför allt alla områden där likviditetsrisker kan tas, minskas eller övervakas,
- c. om institutet har en uppsättning policydokument om likviditet och finansiering som förefaller lämpliga för att främja försiktighet bland institutets medarbetare och för att möjliggöra effektiva kontrollfunktioner, och
- d. om institutet har en lämpliga interna policyer och rutiner för hantering av likviditets- och finansieringsrisken, samt om institutets system för hantering av likviditets- och finansieringsrisken är tillräcklig.

403. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets metod för att behålla tillträdet till viktiga finansieringsmarknader är tillfredsställande. De bör ta hänsyn till följande:

- a. Institutets metod för att upprätthålla en kontinuerlig närvaro på marknaderna (testa tillträdet till marknaden). För specifika mindre institut eller specialiserade affärsmodeller kan det vara irrelevant att testa tillträdet till marknaden.
- b. Institutets metod för att utveckla starka relationer till finansiärer i syfte att minska risken att institutets tillträde försämras.
- c. Tecken på att institutet skulle fortsätta att ha tillträde till marknaden under stressade förhållanden (även om det kan vara dyrare för institutet vid stress).

Identifiering, mätning, hantering, övervakning och rapportering av risker

404. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett lämpligt system och ett lämpligt it-system för att identifiera och mäta likviditets- och finansieringsrisker, med hänsyn till institutets storlek och komplexitet, risktolerans och risktagningsförmåga. De bör ta hänsyn till

- a. om institutet har infört lämpliga metoder för att planera sitt kassaflöde över lämpliga tidsspann, såväl under normala förhållanden som vid stress, samt för samtliga väsentliga riskfaktorer,
- b. om institutet använder lämpliga antaganden och metoder som granskas regelbundet och som erkänner att det finns en ömsesidig påverkan mellan olika risker (kreditrisk, marknadsrisk etc.) som uppstår i poster både i och utanför balansräkningen,
- c. om, i förekommande fall, alla väsentliga juridiska personer, filialer och dotterinstitut ingår i den jurisdiktion där institutet bedriver verksamhet, och
- d. om institutet är medvetet om sin förmåga att få tillgång till finansiella instrument där de finns, med hänsyn till eventuella rättsliga, regleringsmässiga och operativa restriktioner för användningen av dessa, t.ex. tillgångar som inte är tillgängliga på grund av inteckning med olika tidshorisonter.

405. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett lämpligt system för rapportering av likviditets- och finansieringsrisk. De bör ta hänsyn till

- a. om det finns en uppsättning rapporteringskriterier som har godkänts av den verkställande ledningen, som anger området, sättet och frekvensen för rapportering av likviditets- och finansieringsrisk och vem som ansvarar för att utarbeta rapporterna,
- b. kvaliteten och lämpligheten hos informationssystem, ledningsinformation och interna informationsflöden som understöder hanteringen av likviditets- och finansieringsrisker och om uppgifterna och informationen som används av institutet är begripliga för målgruppen, riktiga och användbara (om de kommer i tid, inte är alltför komplexa, avser rätt område etc.), och
- c. om särskilda rapporter och dokumentation som innehåller uttömmande och lättillgänglig information om likviditetsrisk överlämnas regelbundet till lämpliga mottagare (t.ex. till ledningsorganet, den verkställande ledningen eller till en riskhanteringskommitté).

406. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur lämplig processen för att mäta intradagslikviditetsrisken är, framför allt för de institut som deltar i betalnings-, avvecklings- och clearingsystem. De bör ta hänsyn till

- a. om institutet på ett adekvat sätt övervakar och kontrollerar kassaflöden och tillgängliga likvida medel för att uppfylla krav på intradagslikviditet och prognoser för kassaflöden under dagen, och

- b. om institutet genomför lämpliga särskilda stresstester för intradagstransaktioner (om institut beaktar scenarier som liknar dem som anges ovan).

407. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig uppsättning indikatorer för likviditets- och finansieringspositioner som är lämpliga för affärsmodellen och institutets karaktär, omfattning och komplexitet. De bör ta hänsyn till

- a. om indikatorerna på ett adekvat sätt täcker institutets centrala strukturella sårbara punkter när det gäller finansiering, bland annat
 - graden av beroende av en enskild marknad eller ett alltför litet antal marknader/motparter,
 - möjligheten att behålla finansieringskällor och faktorer som påverkar beteendet,
 - koncentrationen av särskilda instrument,
 - koncentrationen av verksamhet i olika valutor,
 - större koncentration av löptider och skillnader i löptider på längre sikt,
- b. om indikatorerna är tillräckligt dokumenterade, granskas regelbundet, används som inmatningsdata för att fastställa institutets risktolerans, ingår i ledningens rapportering och används för att fastställa operativa limiter.

Institutets likviditetsspecifika stresstester

408. De behöriga myndigheterna bör bedöma om ett institut har genomfört lämpliga likviditetsspecifika stresstester som en del av sitt övergripande stresstestprogram, i enlighet med *Europeiska banktillsynskommitténs riktlinjer för stresstester*, för att förstå effekten av ogynnsamma händelser på dess riskexponering och de likvida tillgångarnas kvantitativa och kvalitativa lämplighet, samt för att avgöra om institutets likviditetsinnehav är tillräckligt för att täcka risker som kan uppstå vid olika typer av stressscenarier och/eller för att hantera risker till följd av modell, kontroll, styrning eller andra brister. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang ta hänsyn till om institutets system för stresstester är lämpligt för att

- a. fastställa institutets överlevnadshorisont med tanke på dess befintliga likviditetsbuffert och stabila finansieringskällor, och med hänsyn till institutets risktolerans, under en svår men sannolik period med likviditetsstress,
- b. analysera stressscenariernas inverkan på den konsoliderade gruppomfattande likviditetspositionen och likviditetspositionen för enskilda enheter och affärsområden, och

- c. förstå vilka risker som skulle kunna uppstå oavsett dess organisationsstruktur och graden av centraliserad hantering av likviditetsrisker.

409. De behöriga myndigheterna bör även bedöma om det krävs ytterligare tester av enskilda enheter och/eller undergrupper för likviditet som exponeras mot väsentliga likviditetsrisker. Dessa tester bör ta hänsyn till konsekvenserna av scenarier med olika tidshorisonter, inbegripet på intradagsbasis.

410. De behöriga myndigheterna bör se till att institutet tillhandahåller den modellerade inverkan av olika typer av stressscenarier, samt ett antal känslighetstester (proportionerligt). Utformningen av stressscenarier och de olika chocker som simuleras i dessa bör noga övervägas med hänsyn till om institutet enligt denna utformning inte bara beaktar det förflutna utan även gör hypoteser med utgångspunkt i expertbedömningar. De behöriga myndigheterna bör även analysera om åtminstone följande scenarier beaktas:

- a. Kort- och långvariga scenarier.
- b. Institutspecifika och marknadsomfattande scenarier (som inträffar samtidigt på olika marknader).
- c. En kombination av (a) och (b).

411. En viktig aspekt som de behöriga myndigheterna bör överväga vid bedömningen av institutets system för stresstester är hur modelleringen av de hypotetiska stressscenarierna påverkar institutets kassaflöde, utjämningskapacitet och överlevnadsperiod, och om modelleringen beaktar de olika effekterna som ekonomisk oro kan ha både på institutets tillgångar och dess in- och utflöden.

412. De behöriga myndigheterna bör även bedöma om institutet har gjort tillräckligt försiktiga antaganden för stresstesterna. Beroende på typ av scenario och hur allvarligt scenariot är bör de behöriga myndigheterna göra gällande ett antal antaganden, framför allt

- a. en avveckling av finansiering genom inlåning från allmänheten,
- b. en minskad marknadsfinansiering med och utan säkerheter,
- c. korrelationen mellan finansieringsmarknader och diversifiering på olika marknader,
- d. ytterligare tillfälliga exponeringar utanför balansräkningen,
- e. löptider för finansiering (t.ex. när finansiärer har köpoptioner),
- f. effekten av en eventuell försämring av institutets kreditbetyg,
- g. valutornas konvertibilitet och tillgång till valutamarknader,

- h. förmågan att överföra likviditet mellan enheter, sektorer och länder,
- i. uppskattningar av framtida ökning av balansräkningen, och
- j. att det på grund av ryktesrisker finns ett uttryckligt krav på institutet att omsätta tillgångar och utöka eller upprätthålla andra former av likviditetsstöd.

413. De behöriga myndigheterna bör bedöma om ramverket för hantering av institutets likviditetsspecifika stresstester är lämpligt och om den är väl integrerad i den övergripande riskhanteringsstrategin. De bör ta hänsyn till

- a. om stresstesternas omfattning och frekvens är lämpliga med hänsyn till institutets karaktär och komplexitet, dess exponeringar mot likviditetsrisk och dess relativa betydelse i det finansiella systemet,
- b. om resultaten av stresstesterna är integrerade i institutets process för strategisk planering av likviditet och finansiering, och används för att öka likviditetsförvaltningens effektivitet i händelse av en kris, inbegripet i institutets återhämtningsplan för likviditet,
- c. om institutet har en lämplig process för identifiering av lämpliga riskfaktorer i stresstesterna, med hänsyn till alla väsentliga sårbara punkter som kan underminera det särskilda institutets likviditetsposition,
- d. om antaganden och scenarier granskas och uppdateras tillräckligt ofta, och
- e. vid bedömning av en grups likviditetsförvaltning, om institutet i tillräcklig utsträckning uppmärksammar potentiella hinder för överföringen av likviditet inom gruppen.

Internkontrollsystem för likviditetsrisk

414. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett starkt och heltäckande internt limit- och kontrollsystem och lämpliga skyddsåtgärder för att reducera eller begränsa likviditetsrisken i enlighet med dess risktolerans. De bör beakta följande:

- a. Om limit- och kontrollsystemet är tillfredsställande med tanke på institutets komplexitet, storlek och affärsmodell, och om det beaktar olika väsentliga likviditetsriskfaktorer, t.ex. löptidsobalanser, valutaobalanser, derivattransaktioner, poster utanför balansräkningen och intradagslikviditetsrisk.
- b. Om institutet har infört lämpliga limiter och övervakningssystem som överensstämmer med dess likviditetsrisktolerans och som använder resultaten av likviditetsstresstester.

- c. Om risklimiterna regelbundet ses över av institutets behöriga organ och tydligt kommuniceras till alla berörda affärsområden.
- d. Om det finns tydliga och transparenta rutiner för hur enskilda likviditetsrisklimiterna ska godkännas och ses över.
- e. Om det finns tydliga och transparenta rutiner för hur efterlevnaden av enskilda likviditetsrisklimiterna ska kontrolleras och hur överskridanden av limiterna ska hanteras (inbegripet tydliga rutiner för hänskjutande till organisatoriskt nästa nivå och rapporteringsrutiner).
- f. Om limit- och kontrollsystemet bidrar till att institutet har tillgång till en diversifierad finansieringsstruktur och tillräckliga och tillgängliga likvida tillgångar.

415. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har infört ett lämpligt system för internprissättning som en del av kontrollsystemet för likviditetsrisk. De bör ta hänsyn till

- a. om institutets system för internprissättning omfattar alla väsentliga affärsverksamheter,
- b. om institutets system för internprissättning omfattar alla relevanta likviditetskostnader, fördelar och risker,
- c. om denna mekanism gör att ledningen kan ge lämpliga incitament för hantering av likviditetsrisk,
- d. om metoden för internprissättning och kalibreringen av denna ses över och uppdateras på lämpligt sätt med tanke på institutets storlek och komplexitet,
- e. om berörda medarbetare underrättas om systemet och metoden för internprissättning, och
- f. som ytterligare en faktor, om institutets policy för att införliva metoden för FTP (funds transfer pricing) inom ramen för internprissättning används för att bedöma och fastställa transaktioner med kunder (detta omfattar båda sidorna av balansräkningen, dvs. utlåning och inlåning).

416. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har lämpliga kontroller när det gäller likviditetsbufferten. De bör ta hänsyn till

- a. om en effektiv övervakning av likviditetsbufferten ingår i kontrollsystemet, bland annat av tillgångarnas kvalitet, deras koncentration, om de är omedelbart tillgängliga för den enhet inom gruppen som använder tillgångarna för att täcka likviditetsrisker och eventuella hinder för att snabbt konvertera tillgångar till likvida medel, och

- b. om institutet har en lämplig policy för övervakning av marknadsförhållanden som kan påverka dess förmåga att snabbt sälja eller återköpa tillgångar på marknaden.

Plan för likviditetsberedskap

417. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets plan för likviditetsberedskap på rätt sätt fastställer policyer, rutiner och åtgärdsplaner för att hantera allvarliga avbrott i institutets förmåga att finansiera sig självt. De bör ta hänsyn till beredskapsfinansieringens innehåll och omfattning enligt planen för likviditetsberedskap, och i synnerhet

- a. om planen för likviditetsberedskap på ett adekvat sätt beskriver styrningsarrangemangen för att aktivera och underhålla planen,
- b. om planen för likviditetsberedskap på ett lämpligt sätt beaktar institutets likviditetsspecifika och övergripande riskprofil,
- c. om institutet har ett system med likviditetsindikatorer för tidig varning som sannolikt ger institutet möjligheten att snabbt identifiera försämrade marknadsförhållanden och snabbt fastställa vilka åtgärder som krävs,
- d. om planen för likviditetsberedskap tydliggör alla väsentliga (potentiella) finansieringskällor, bland annat de belopp som preliminärt beräknas finnas tillgängliga från de olika likviditetskällorna och den tid det beräknas ta för att få finansiering från dessa,
- e. om åtgärderna är i linje med institutets övergripande riskstrategi och likviditetsrisktolerans, och
- f. hur lämpliga antagandena om centralbanksfinansieringens roll är i institutets plan för likviditetsberedskap. De behöriga myndigheterna kan till exempel överväga institutets uppfattning om
 - tillgången till aktuella och framtida potentiella finansieringskällor i anslutning till centralbankens utlåningsprogram,
 - vilka typer av utlåningsfaciliteter, godtagbara säkerheter och operativa rutiner som finns för att få tillgång till centralbanksfinansiering, och
 - under vilka omständigheter centralbanksfinansiering skulle behövas, vilket belopp som skulle krävas och under hur lång tid sådan centralbanksfinansiering sannolikt skulle behövas.

418. De behöriga myndigheterna bör bedöma om åtgärderna som beskrivs i planen för likviditetsberedskap är genomförbara i de stressscenarier där det är meningen att de ska vidtas. De bör bland annat ta hänsyn till följande faktorer:

- a. I vilken utsträckning institutets likviditetsrelaterade stresstester, dess plan för likviditetsberedskap och likviditetsindikatorer för tidig varning är konsekventa och påverkar varandra.
- b. Om det förefaller sannolikt att de åtgärder som fastställs i planen för likviditetsberedskap kan få institutet att reagera på lämpligt sätt i en rad möjliga scenarier som omfattar allvarlig likviditetsstress, bland annat institutspecifik och marknadsomfattande, samt den möjliga ömsesidiga påverkan mellan dessa scenarier.
- c. Om åtgärderna som fastställs i planen för likviditetsberedskap är försiktigt kvantifierade när det gäller likviditetsgenererande kapacitet under stressade förhållanden och den tid det tar att verkställa dem, med hänsyn till operativa krav som t.ex. pantsättning av säkerheter i en centralbank.

419. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur lämpligt institutets system för styrning är i förhållande till dess plan för likviditetsberedskap. De bör ta hänsyn till bland annat följande faktorer:

- a. Om de rutiner för hänskjutande till organisatoriskt nästa nivå och prioritering som närmare anger när och hur de olika åtgärderna kan och bör aktiveras är lämpliga.
- b. Om institutet har lämpliga policyer och rutiner för kommunikation inom institutet och med utomstående parter.
- c. I vilken grad planen för likviditetsberedskap och institutets kontinuitetsplanering stämmer överens med varandra.

Finansieringsplaner

420. De behöriga myndigheterna bör bedöma om finansieringsplanen är genomförbar och lämplig med hänsyn till institutets karaktär, omfattning och komplexitet, dess aktuella och planerade verksamhet samt dessa likviditets- och finansieringsprofil. De bör ta hänsyn till bland annat följande faktorer:

- a. Om finansieringsplanen är tillräckligt stabil för att stödja planerade affärsverksamheter under ogynnsamma scenarier.
- b. Vilken förändring som förväntas av institutets finansieringsprofil när finansieringsplanen verkställs och om förändringen är lämplig med tanke på institutets verksamhet och affärsmodell.
- c. Om finansieringsplanen bidrar till de förbättringar av institutets finansieringsprofil som krävs eller önskas.

- d. Deras egen uppfattning om (förändringar av) den verksamhet på marknaden som planeras av institut inom deras egen jurisdiktion på en aggregerad nivå, och vad detta innebär för enskilda finansieringsplaners genomförbarhet.
- e. Om finansieringsplanen är
 - integrerad i institutets övergripande strategiska plan,
 - förenlig med dess affärsmodell, och
 - förenlig med dess likviditetsrisktolerans.

421. De behöriga myndigheterna kan dessutom överväga

- a. om institutet på ett lämpligt sätt analyserar och är medvetet om huruvida finansieringsplanen är lämplig och tillräcklig med tanke på institutets aktuella likviditets- och finansieringspositioner och den prognosticerade utvecklingen av dessa. I detta sammanhang kan de behöriga myndigheterna överväga om institutets verkställande ledning kan förklara varför finansieringsplanen är genomförbar och vilka svagheter den har,
- b. institutets policy för att fastställa vilka finansieringsaspekter och vilka marknader som är väsentliga för institutet (och om den är tillräcklig),
- c. den tidshorisont som institutet planerar för att gå över till en annan finansieringsprofil, om det krävs eller önskas, med hänsyn till att det kan uppstå risker om övergången går antingen för snabbt eller för långsamt, och
- d. om finansieringsplanen innehåller olika strategier och tydliga förvaltningsrutiner för ett snabbt genomförande av strategiförändringar.

422. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets finansieringsplan har genomförts på lämpligt sätt. De bör åtminstone ta hänsyn till

- a. om finansieringsplanen är väl dokumenterad och har kommunicerats till alla berörda medarbetare,
- b. om finansieringsplanen är integrerad i institutets dagliga verksamhet, framför allt i beslutsprocessen för finansieringsbeslut.

423. Dessutom kan de behöriga myndigheterna ta hänsyn till om institutet kan bringa finansieringsplanen i överensstämmelse med de uppgifter som överlämnas till de behöriga myndigheterna i mallen för finansieringsplan.

424. De behöriga myndigheterna bör beakta kvaliteten på institutets processer för övervakning av verkställandet av finansieringsplanen och dess förmåga att snabbt reagera vid avvikelser. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna bland annat beakta

- a. vilken kvalitet uppdateringarna till (den verkställande) ledningen håller när det gäller aktuell status för finansieringsplanens verkställande,
- b. om finansieringsplanen innehåller alternativa åtgärder som ska vidtas vid förändrade marknadsförhållanden, och
- c. institutets policy och praxis för regelbunden översyn och uppdatering av finansieringsplanen om den faktiska finansieringen i hög grad skiljer sig från finansieringsplanen.

8.5 Resultatsammanfattning och betygsättning

425. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om institutets finansierings- och likviditetsrisker. Denna uppfattning bör sammanställas i en resultatsammanfattning och avspeglas i ett betyg enligt övervägandena i tabellerna 9 och 10.

Tabell 9. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av likviditetsrisk

Risk-betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden för inneboende risk	Överväganden för lämplig hantering och lämpliga kontroller
1	Det finns ingen identifierbar risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns ingen identifierbar risk till följd av obalanser (mellan löptider, valutor etc.). • Likviditetsbuffertens storlek och sammansättning är lämplig och tillräcklig. • Andra likviditetsriskfaktorer (t.ex. ryktesrisk, oförmåga att överföra likviditet inom gruppen) är inte väsentliga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets policy och strategi för likviditetsrisk är förenliga med dess övergripande strategi och riskaptit. • Organisationen för likviditetsrisk är stabil. Ansvarsfördelningen är tydlig och det finns en tydlig avgränsning mellan risktagare och riskhanterings- och kontrollfunktioner.
2	Det finns en låg risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Obalanser (mellan löptider, valutor etc.) innebär låg risk. • Likviditetsbuffertens storlek och sammansättning är lämplig och tillräcklig. • Andra likviditetsriskfaktorer (t.ex. ryktesrisk, oförmåga att överföra likviditet inom gruppen) är låga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Mättnings-, övervaknings- och rapporteringssystemen för likviditetsrisk är lämpliga.
3	Det finns en medelhög risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Obalanser (mellan löptider, valutor etc.) innebär medelhög risk. • Risken som uppstår till följd av likviditetsbuffertens storlek och sammansättning är medelhög. • Andra likviditetsriskfaktorer 	<ul style="list-style-type: none"> • Interna gränsvärden och kontrollsystemet för likviditetsrisk är sunda och i linje med institutets riskhanteringsstrategi och riskaptit/tolerans.

	och kontrollfunktioner.	(t.ex. ryktesrisk, oförmåga att överföra likviditet inom gruppen) är medelhöga.	
4	Det finns en hög betydande risk för väsentlig inverkan på institutets stabilitet med tanke på inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Obalanser (mellan löptider, valutor etc.) innebär hög risk. • Risken som uppstår till följd av likviditetsbuffertens storlek och sammansättning är hög. • Andra likviditetsriskfaktorer (t.ex. ryktesrisk, oförmåga att överföra likviditet inom gruppen) är höga. 	

Tabell 10. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av finansieringsrisk

Risk-betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden för inneboende risk	Överväganden för lämplig hantering och lämpliga kontroller
1	Det finns ingen identifierbar risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns ingen identifierbar risk till följd av institutets finansieringsprofil eller dess hållbarhet. • Risken till följd av finansieringens stabilitet är inte väsentlig. • Andra finansieringsriskfaktorer (t.ex. ryktesrisk, tillgång till finansieringsmarknader) är inte väsentliga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets finansieringsriskpolicy och -strategi är förenliga med den övergripande strategin och riskaptiten. • Organisationen för finansieringsrisk är stabil. Ansvarsfördelningen är tydlig och det finns en tydlig avgränsning mellan risktagare och riskhanterings- och kontrollfunktioner.
2	Det finns en låg risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Risken till följd av institutets finansieringsprofil eller dess hållbarhet är låg. • Risken till följd av finansieringens stabilitet är låg. • Andra finansieringsriskfaktorer (t.ex. ryktesrisk, tillgång till finansieringsmarknader) är låga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Mättnings-, övervaknings- och rapporteringssystemen för finansieringsrisk är lämpliga.
3	Det finns en medelhög risk för en betydande inverkan på institutets stabilitet till följd av inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none"> • Risken till följd av institutets finansieringsprofil eller dess hållbarhet är medelhög. • Risken till följd av finansieringens stabilitet är medelhög. • Andra finansieringsriskfaktorer (t.ex. ryktesrisk, tillgång till finansieringsmarknader) är medelhöga. 	<ul style="list-style-type: none"> • Interna gränsvärden och kontrollsystemet för finansieringsrisk är sunda och i linje med institutets riskhanteringsstrategi och riskaptit/tolerans.

4	Det finns en hög betydande risk för väsentlig inverkan på institutets stabilitet med tanke på inneboende risknivå och riskhanterings- och kontrollfunktioner.	<ul style="list-style-type: none">• Risken till följd av institutets finansieringsprofil eller dess hållbarhet är hög.• Risken till följd av finansieringens stabilitet är hög.• Andra finansieringsriskfaktorer (t.ex. ryktesrisk, tillgång till finansieringsmarknader) är höga.	
---	---	--	--

Kapitel 9. ÖuP-likviditetsbedömning

9.1 Allmänna överväganden

426. De behöriga myndigheterna bör genom ÖuP-likviditetsbedömningen fastställa om den likviditet som institutet förfogar över ger tillräcklig täckning för de likviditets- och finansieringsrisker som ska bedömas i enlighet med kapitel 8. De behöriga myndigheterna bör genom ÖuP-likviditetsbedömningen även fastställa om särskilda likviditetskrav är nödvändiga för att täcka likviditets- och finansieringsrisker som institutet är eller kan bli exponerat för.

427. De behöriga myndigheterna bör beakta institutets likviditetsbuffertar, utjämningskapacitet och finansieringsprofil, samt dess ILU och arrangemang, policyer, processer och mekanismer för att mäta och hantera likviditets- och finansieringsrisk, som viktiga bestämningsfaktorer för institutets överlevnadsförmåga. Deras bedömning bör sammanfattas och speglas i ett betyg baserat på de kriterier som beskrivs närmare i slutet av detta kapitel.

428. Resultaten av ILU bör, i förekommande fall och där så är relevant, beaktas i den behöriga myndighetens slutsats om likviditetstäckning.

429. ÖuP-likviditetsbedömningen består av följande steg:

- a. Samlad likviditetsbedömning.
- b. Fastställa behovet av särskilda likviditetsåtgärder.
- c. Kvantifiera potentiella särskilda likviditetskrav – beräkningar av referensmått.
- d. Fastställa särskilda likviditetskrav.
- e. Fastställa likviditetsbetyg.

9.2 Samlad likviditetsbedömning

430. De behöriga myndigheterna bör använda följande informationskällor för att bedöma om den likviditet som ett institut förfogar över ger en tillräcklig täckning av likviditets- och finansieringsrisker:

- a. Institutets ILU.
- b. Resultaten av bedömningen av likviditetsrisk.
- c. Resultaten av bedömningen av finansieringsrisk.

- d. Resultaten av beräkningar av referensmått.
- e. Andra relevanta uppgifter (från inspektioner på plats, jämförelseanalys, stresstester etc.).

431. De behöriga myndigheterna bör överväga om institutets ILU är tillförlitlig, inbegripet de mått för likviditets- och finansieringsrisk som institutet använder.

432. När de behöriga myndigheterna bedömer institutets ILU-system – i relevanta fall inbegripet dess interna metoder för beräkning av interna likviditetskrav – bör de bedöma om ILU-beräkningarna är

- a. trovärdiga, dvs. om de beräkningar/metoder som används täcker de risker de ska hantera,
- b. begripliga, dvs. om uppdelningen och sammanfattningen av underliggande komponenter i ILU-beräkningarna är tydliga.

433. Vid bedömningen av institutets likviditetstäckning bör de behöriga myndigheterna även kombinera sina bedömningar av likviditetsrisk och finansieringsrisk. De bör framför allt beakta resultat som avser

- a. risker som inte omfattas av de likviditetskrav som anges i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet intradagslikviditetsrisk och likviditetsrisk efter 30 dagar,
- b. andra risker som institutet inte täcker i tillräcklig utsträckning till följd av underskattning av utflöden, överskattning av inflöden, överskattning av reservtillgångars likviditetsvärde eller utjämningskapacitet, eller likvida tillgångar som ur operativ synpunkt inte är tillgängliga (tillgångar som inte är tillgängliga för försäljning, in-tecknade tillgångar etc.),
- c. specifik koncentration av utjämningskapacitet och/eller finansiering av motpart och/eller produkt/typ,
- d. finansieringsgap i särskilda löptidskategorier på kort, medellång och lång sikt,
- e. lämplig täckning av finansieringsgap i olika valutor,
- f. stupeffekter, och
- g. andra relevanta resultat från tillsynsmyndighetens likviditetsstresstester.

434. De behöriga myndigheterna bör omvandla denna samlade bedömning till ett likviditetsbetyg som beaktar de behöriga myndigheternas uppfattning om hoten mot institutets överlevnadsförmåga som kan uppstå till följd av likviditets- och finansieringsrisker.

9.3 Fastställande av behov av särskilda likviditetskrav

435. De behöriga myndigheterna bör besluta om huruvida det är nödvändigt att fastställa särskilda likviditetskrav för institutet utifrån sin tillsynsbedömning och efter att ha fört en dialog med institutet, varvid hänsyn ska tas till följande:

- a. Institutets affärsmodell och strategi samt tillsynsmyndighetens bedömning av dessa.
- b. Information från institutets ILU.
- c. Tillsynsmyndighetens bedömning av likviditets- och finansieringsrisker, inbegripet bedömningen av inneboende likviditetsrisk, inneboende finansieringsrisk och riskhantering och kontroller avseende likviditets- och finansieringsrisk, med hänsyn till möjligheten att de risker och sårbara punkter som identifieras kan förvärra varandra.
- d. Potentiell systemlikviditetsrisk.

436. Om de behöriga myndigheterna drar slutsatsen att det behövs särskilda likviditetskrav för att hantera likviditets- och finansieringsproblem, bör de fatta beslut om kvantitativa krav, som behandlas i detta kapitel, och/eller kvalitativa krav, som behandlas i kapitel 10.

437. När de behöriga myndigheterna fastställer strukturella långsiktiga tillsynskrav bör de beakta behovet av ytterligare krav på kort eller medellång sikt som en tillfällig lösning för att reducera de ihållande riskerna tills de strukturella kraven ger önskad effekt.

438. När de behöriga myndigheterna anser att det finns en hög risk att institutets finansieringskostnad kommer att öka på ett oacceptabelt sätt bör de beakta åtgärder, bland annat extra kapitalbaskrav (som behandlas i kapitel 7), för att kompensera inverkan på resultaträkningen om institutet inte kan föra över den högre kostnaden till sina kunder eller begära en förändring av finansieringsstrukturen för att reducera finansieringskostnadsrisken.

9.4 Fastställande av särskilda kvantitativa likviditetskrav

439. De behöriga myndigheterna bör utveckla och tillämpa referensmått för likviditet som kvantitativa redskap som kan användas för att bedöma om den likviditet som institutet förfogar över ger en fullgod täckning för likviditets- och finansieringsrisker. De bör vara vana vid att tillhandahålla ett försiktigt, konsekvent, transparent och jämförbart referensmått som kan användas för att beräkna och jämföra ett instituts särskilda kvantitativa likviditetskrav.

440. De behöriga myndigheterna bör när de utvecklar referensmått för likviditet ta hänsyn till följande kriterier:

- a. Referensmått bör vara försiktiga, konsekventa och transparenta.

- b. Referensmåttan bör utvecklas med hjälp av tillsynsmyndighetens bedömning av likviditets- och finansieringsrisker och tillsynsmyndighetens likviditetsstresstester. Dessa stresstester bör vara ett centralt inslag i referensmåtten.
- c. Referensmåttan bör ge jämförbara resultat och beräkningar så att kvantifierade likviditetskrav för institut med liknande affärsmodeller och riskprofiler kan jämföras.
- d. Med hjälp av referensmåttan bör tillsynsmyndigheterna ange vilken likviditetsnivå som är lämplig för ett institut.

441. Med tanke på institutens många olika affärsmodeller är referensmåttan inte alltid lämpliga för alla institut. De behöriga myndigheterna bör hantera detta genom att använda de referensmått som är lämpligast, om det finns alternativ, och/eller genom att bedöma resultatet av referensmåtten med hänsyn till överväganden som är specifika för affärsmodellen.

442. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur lämpliga de referensmått som tillämpas på institut är samt kontinuerligt granska och uppdatera dem mot bakgrund av tidigare erfarenheter av dessa referensmått.

443. När de behöriga myndigheterna tar hänsyn till referensmått för att fastställa särskilda likviditetskrav bör de som en del av dialogen med institutet förklara den logiska grunden och de allmänna principerna som ligger till grund för referensmåttan.

444. I avvaktan på att den stabila nettofinansieringskvoten införs kan denna kvot vid behov användas som "fast punkt" för att fastställa särskilda kvantitativa likviditetskrav för stabil finansiering.

445. Om de behöriga myndigheterna inte har utarbetat ett eget referensmått för att kvantifiera särskilda kvantitativa likviditetskrav, kan de anta ett referensmått genom att

- a. göra en jämförelseanalys av nettokassaflöde under stressade förhållanden och godtagbara likvida tillgångar över olika tidsspann: upp till en månad (inbegripet över natten), mellan en och tre månader samt mellan tre månader och ett år. De behöriga myndigheterna bör i detta sammanhang beräkna nettoutflöden (utflöden och inflöden, brutto) och utjämningskapacitet för olika löptidskategorier under stressade förhållanden (t.ex. försiktig värdering med antaganden om stress för likvida tillgångar kontra aktuell värdering under normala förhållanden och efter värderingsavdrag), för att utarbeta stressjusterade löptider för det följande året,
- b. uppskatta institutets överlevnadsperiod med utgångspunkt i löptidsstegen under stressade förhållanden,

- c. fastställa vilken minsta överlevnadsperiod som är önskvärd ur tillsynssynpunkt med hänsyn till institutets riskprofil, marknadsförhållanden och makroekonomiska förhållanden, och
- d. om den minsta överlevnadsperiod som är önskvärd ur tillsynssynpunkt är längre än institutets nuvarande överlevnadsperiod kan de behöriga myndigheterna göra en uppskattning av ytterligare likvida tillgångar (extra likviditetsbuffertar) som institutet måste inneha för att förlänga sin överlevnadsperiod till den minsta överlevnadsperiod som krävs.

446. Ett viktigt inslag i den behöriga myndighetens referensmått för att kvantifiera särskilda kvantitativa likviditetskrav är de uppgifter som samlas in genom tillsynsrapporteringen enligt artikel 415 i förordning (EU) nr 575/2013 om likviditet och stabil finansiering på individuell nivå och på gruppnivå samt om ytterligare likviditetsövervakningsmått. Referensmåttens utformning kommer att påverkas av innehållet i dessa rapporter och införandet av referensmått kommer att bero på när rapporterna är tillgängliga.

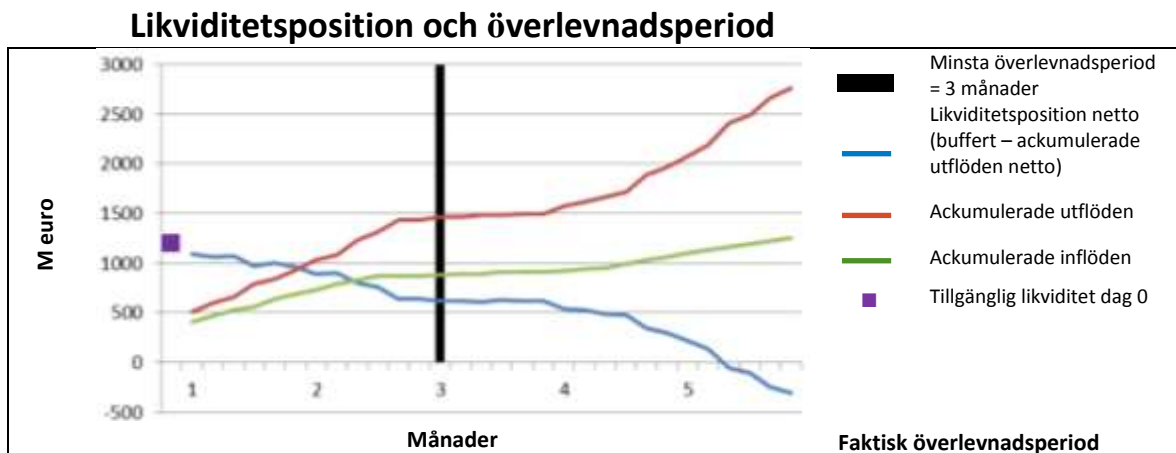
447. Nedan ges några exempel på möjliga metoder:

- a. Exempel 1: Institut med en initial likviditetsbuffert på 1 200 miljoner euro. Uppskattade ackumulerade inflöden och ackumulerade utflöden under stressade förhållanden beräknas med en tidshorisont på fem månader. Under denna tidshorisont utnyttjar institutet likviditetsbufferten varje gång inflödena är lägre än utflödena. Resultatet visar att institutet skulle överleva i 4,5 månader under de stressförhållanden som definierats, vilket är längre än den minsta överlevnadsperioden som fastställts av tillsynsmyndigheterna (tre månader i detta exempel):

Tabell 11. Exempel för att illustrera referensmålet för kvantifiering av likviditet

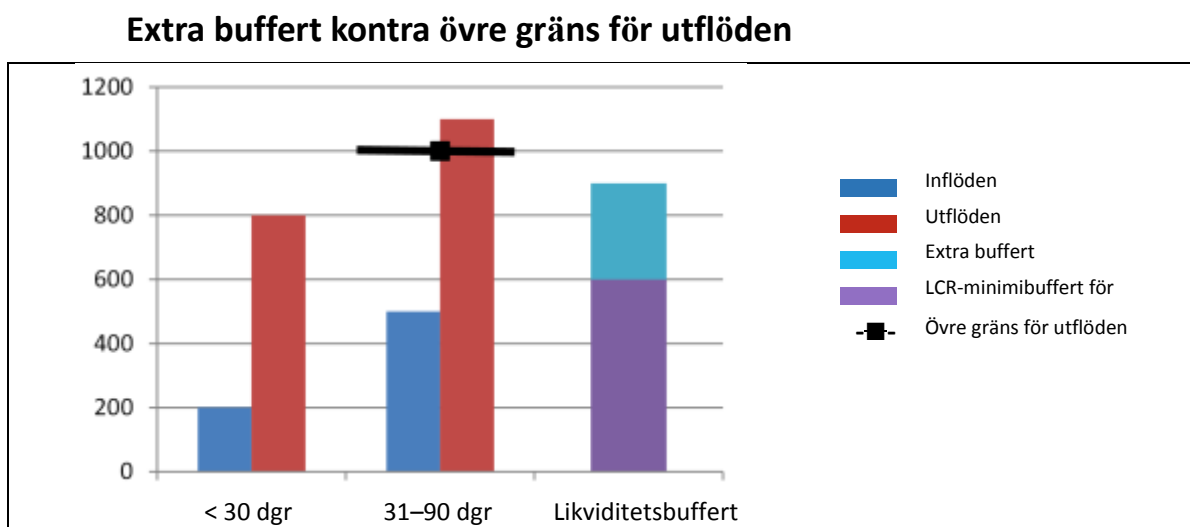
Tidshorisont (månader)	Ackumulerade utflöden	Ackumulerade inflöden	Ackumulerade utflöden netto	Likviditetsposition netto (buffert – ackumulerade utflöden netto)	Tillgänglig likviditet dag 0
					1 200
1	511	405	106	1 094	
	598	465	133	1 067	
	659	531	128	1 072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1 001	
	933	693	240	960	
2	1 037	731	306	894	
	1 084	788	295	905	
	1 230	833	397	803	
	1 311	875	435	765	
	1 433	875	558	642	
	1 440	876	564	636	
3	1 465	882	583	617	
	1 471	889	582	618	
	1 485	891	594	606	
	1 485	911	574	626	
	1 492	916	576	624	
	1 493	916	577	623	
4	1 581	918	663	537	
	1 618	945	673	527	
	1 666	956	710	490	
	1 719	993	726	474	
	1 885	1 030	856	344	
	1 965	1 065	900	300	
5	2 078	1 099	980	220	
	2 192	1 131	1 061	139	Överlevnadsperiod
	2 415	1 163	1 252	-52	
	2 496	1 194	1 302	-102	
	2 669	1 224	1 445	-245	
	2 764	1 253	1 511	-311	

Figur 7. Exempel för att illustrera fastställandet av särskilda kvantitativa likviditetskrav

- b. Exempel 2: Tillsynsmyndigheten har fastställt en minimiöverlevnadsperiod på tre månader. En övre gräns för utflöden kan vara ett alternativt mått för att bestämma minimiöverlevnadsperioden. Med den metoden kan tillsynsmyndigheten även hantera problemet med oacceptabelt stora skillnader mellan inflöden och utflöden. I figuren nedan åskådliggörs övre gränsen för utflöden med ett svart vågrätt streck. Ett institut är tvunget att minska sina utflöden till en nivå under övre gränsen. Övre gränsen kan fastställas för en eller flera löptidskategorier och för utflöden netto (efter justering mot inflöden) eller utflöden brutto. Alternativet att istället lägga till ett buffertkrav visas i den tredje kolumnen.

Figur 8. Exempel för att illustrera fastställandet av särskilda kvantitativa likviditetskrav

9.5 Beräkning av särskilda kvantitativa likviditetskrav

448. För att beräkna särskilda kvantitativa likviditetskrav på lämpligt sätt bör de behöriga myndigheterna använda en av följande metoder:

1. Metod 1: Likviditetstäckningsgraden måste vara högre än den lagstadgade miniminivån (om en sådan nivå föreskrivs i nationella föreskrifter eller EU-föreskrifter), och tillräckligt stor för att kunna reducera identifierade brister i tillräcklig utsträckning.
2. Metod 2: Den minsta överlevnadsperioden måste vara tillräckligt lång för att kunna reducera brister i tillräcklig utsträckning. Överlevnadsperioden kan fastställas antingen direkt, som ett krav, eller indirekt genom att sätta en övre gräns för utflöden för de berörda löptidskategorierna. De behöriga myndigheterna kan kräva olika typer av likvida tillgångar (t.ex. tillgångar som godtas av centralbanker) för att täcka risker som inte täcks (tillräckligt) av likviditetstäckningsgraden.
3. Metod 3: Det lägsta totalbeloppet för likvida tillgångar eller för utjämningskapacitet, antingen som ett lägsta totalbelopp eller som ett lägsta belopp utöver den tillämpliga lagstadgade miniminivån, måste vara tillräckligt stort för att brister som konstaterats ska kunna reduceras i tillräcklig utsträckning. De behöriga myndigheterna kan fastställa krav på de likvida tillgångarnas sammansättning, bland annat operativa krav (t.ex. möjlighet att direkt konvertera dem till likvida medel eller sätta in de likvida tillgångarna på centralbanken).

449. De behöriga myndigheterna kan utforma särskilda kvantitativa krav för stabil finansiering genom att kräva en lägsta nivå för stabil finansiering uttryckt i stabil nettofinansieringskvot.

450. För att sörja för en enhetlig struktur bör de behöriga myndigheterna utforma särskilda kvantitativa likviditetskrav på ett sådant sätt att tillsynsresultaten för olika institut i stort sett överensstämmer, med tanke på att typen av krav som fastställs kan skilja sig mellan olika institut beroende på deras individuella omständigheter. Utöver kvantiteten bör kravets förväntade sammansättning och karaktär beaktas. Under alla omständigheter bör tillsynskravet och andra eventuella krav anges enligt direktiv 2013/36/EU. De likviditetsbuffertar och den utjämningskapacitet som institutet har för att uppfylla tillsynskrav ska vara tillgängliga för institutet under stress.

451. När de behöriga myndigheterna fastställer särskilda kvantitativa likviditetskrav och underrättar institutet om dessa bör de se till att institutet omedelbart meddelar dem om det inte uppfyller kraven, eller inte räknar med att på kort sikt uppfylla kraven. De behöriga myndigheterna bör se till att institutet meddelar detta utan onödigt dröjsmål och lägger fram en plan som utarbetats av institutet över hur institutet inom skälig tid åter ska kunna uppfylla

kravet. De behöriga myndigheterna bör fastställa om institutets återställningsplan är genomförbar och vidta lämpliga tillsynsåtgärder om planen inte anses genomförbar. Om planen anses vara genomförbar bör de behöriga myndigheterna fastställa eventuella tillfälliga tillsynsåtgärder med hänsyn till institutets omständigheter, övervaka återställningsplanens genomförande och noga följa upp institutets likviditetsposition, samt begära att institutet vid behov ökar rapporteringsfrekvensen.

452. Utan hinder av det ovanstående kan de behöriga myndigheterna även fastställa kvalitativa krav i form av restriktioner/övre gränser/limiter för obalanser, koncentration, riskaptit, kvantitativa restriktioner för emission av säkerhetsställda lån etc. enligt kriterierna i kapitel 10 i riktlinjerna.

453. Nedan ges några exempel på olika metoder för att utforma särskilda kvantitativa likviditetskrav:

Exempel på särskilda krav

Från och med den 1 januari 2015 och tills vidare är bank X skyldig att

- a. enligt metod 1 se till att dess utjämningskapacitet alltid är minst t.ex. 125 procent av dess likviditetsutflöde netto mätt i likviditetstäckningsgraden,**
- b. enligt metod 2 se till att dess utjämningskapacitet alltid leder till en överlevnadsperiod på minst 3 månader mätt enligt det interna likviditetsstresstestet/löptidskategorier/särskilda mått som utarbetats av tillsynsmyndigheten,**
- c. enligt metod 3**
 - **se till att dess utjämningskapacitet alltid är minst X miljarder euro, eller**
 - **se till att dess utjämningskapacitet alltid är minst X miljarder euro utöver minimikravet enligt likviditetstäckningsgraden,**
- d. enligt metod 4 se till att dess stabila finansiering alltid är minst X miljarder euro utöver minimikravet enligt den stabila nettofinansieringskvoten.**

9.6 Resultatsammanfattning och betygsättning

454. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om huruvida befintliga likviditetsresurser ger en fullgod täckning av de risker som institutet är eller kan bli exponerat för. Denna uppfattning bör sammanställas i en resultatsammanfattning och avspeglas i ett betyg enligt övervägandena i tabell 12.

455. För det gemensamma beslutet (i förekommande fall) bör de behöriga myndigheterna använda likviditetsbedömningen och betyget för att fastställa om likviditetsresurserna är tillräckliga.

Tabell 12. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av likviditetstäckning

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	Institutets likviditetsposition och finansieringsprofil utgör ingen identifierbar risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets utjämningskapacitet och likviditetsbuffertar ligger gott och väl över särskilda kvantitativa tillsynskrav och förväntas ligga kvar på samma nivå i framtiden. • Den långfristiga finansieringens (>1 år) sammansättning och stabilitet utgör ingen identifierbar risk i förhållande till institutets verksamhet och affärsmodell. • Det fria likviditetsflödet mellan enheter i gruppen, om det rör sig om en grupp, hindras inte. Alla enheter har en utjämningskapacitet och likviditetsbuffertar som överstiger tillsynskraven. • Institutet har en rimlig och trovärdig plan för likviditetsberedskap som har potential att vara effektiv om så krävs.
2	Institutets likviditetsposition och/eller finansieringsprofil utgör en låg risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets utjämningskapacitet och likviditetsbuffertar ligger gott och väl över särskilda kvantitativa tillsynskrav med det finns en risk att de inte kommer att ligga kvar på den nivån. • Den långfristiga finansieringens (>1 år) sammansättning och stabilitet utgör en låg risk i förhållande till institutets verksamhet och affärsmodell. • Det fria likviditetsflödet mellan enheter i gruppen, om det rör sig om en grupp, hindras marginellt eller skulle kunna hindras marginellt. • Institutet har en rimlig och trovärdig plan för likviditetsberedskap som inte är riskfri

		men kan vara effektiv om så krävs.
3	Institutets likviditetsposition och finansieringsprofil utgör en medelhög risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets utjämningskapacitet och likviditetsbuffertar försämras och/eller ligger under särskilda kvantitativa tillsynskrav. Det finns en oro för institutets förmåga att uppfylla dessa krav i tid. • Den långfristiga finansieringens (>1 år) sammansättning och stabilitet utgör en medelhög risk i förhållande till institutets verksamhet och affärsmodell. • Det fria likviditetsflödet mellan enheter i gruppen, om det rör sig om en grupp, hindras. • Institutet har en plan för likviditetsberedskap som sannolikt inte kommer att vara effektiv.
4	Institutets likviditetsposition och/eller finansieringsprofil utgör en hög risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets utjämningskapacitet och likviditetsbuffertar försämras snabbt och/eller ligger under särskilda kvantitativa tillsynskrav. Det finns en oro för institutets förmåga att uppfylla dessa krav i tid. • Den långfristiga finansieringens (>1 år) sammansättning och stabilitet utgör en hög risk i förhållande till institutets verksamhet och affärsmodell. • Det fria likviditetsflödet mellan enheter i gruppen, om det rör sig om en grupp, hindras i hög grad. • Institutet har ingen plan för likviditetsberedskap eller har en som är uppenbart otillräcklig.

Kapitel 10. Bedömning av ÖuP och tillämpning av tillsynsåtgärder

10.1 Allmänna överväganden

456. I detta kapitel behandlas och sammanställs resultaten från bedömningarna av ÖuP-delar i bedömningen av ÖuP. Den behandlar även de behöriga myndigheternas tillämpning av tillsynsåtgärder för att hantera brister som fastställts vid bedömningen av ÖuP-delar. De behöriga myndigheterna kan vidta de tillsynsåtgärder som föreskrivs i direktiv 2013/36/EU (artiklarna 104 och 105) och nationell lagstiftning, och eventuellt åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, eller en kombination av dessa.

457. De behöriga myndigheterna bör utöva sina tillsynsbefogenheter för att hantera de brister som identifieras vid bedömningen av de enskilda ÖuP-delarna och med hänsyn till bedömningen av ÖuP, även betyget, med avseende på följande:

- a. Bristernas/de sårbara punkternas väsentlighet och den potentiella följden av att inte hantera problemet (dvs. om det är nödvändigt att hantera problemet med en särskild åtgärd).
- b. Om åtgärderna är förenliga med/proportionerliga i förhållande till den samlade bedömningen av en särskild ÖuP-del (och bedömningen av ÖuP).
- c. Om bristerna/de sårbara punkterna redan har hanterats/täcks av andra åtgärder.
- d. Om andra åtgärder skulle nå samma mål med mindre administrativa och finansiella konsekvenser för institutet.
- e. Vilken nivå och vilken tillämpningstid som är optimal för att åtgärdens nå tillsynsmålet.
- f. Möjligheten att risker och sårbara punkter kan vara korrelerade till varandra och/eller vara självförstärkande talar för att tillsynsåtgärderna bör tillämpas strängare.

458. När de behöriga myndigheterna vidtar tillsynsåtgärder för att hantera särskilda brister som identifieras vid bedömningen av ÖuP-delar bör de ta hänsyn till den samlade kvantitativa kapitalbasen och de likviditetskrav som ska tillämpas enligt kriterierna i kapitlarna 7 och 9.

459. De behöriga myndigheterna kan vidta tillsynsåtgärder direkt kopplade till resultaten av tillsynsaktiviteter (dvs. inspektioner på plats, bedömningar av hur lämpliga ledamöterna i

ledningsorganet och i nyckelbefattningar är etc.) om resultaten av sådana aktiviteter kräver omedelbara tillsynsåtgärder för att hantera väsentliga brister.

10.2 Bedömning av ÖuP

460. När de behöriga myndigheterna fastställer bedömningen av ÖuP bör de beakta resultaten av bedömningarna av de enskilda ÖuP-delarna, i synnerhet

- a. riskerna som institutet är eller kan bli exponerat för,
- b. sannolikheten att institutets styrning, bristande kontroll och/eller affärsmodell eller strategi troligen kommer att förvärra eller reducera dessa risker, eller exponera institutet för nya källor till risk,
- c. om institutets kapitalbas och likviditetsresurser ger en fullgod täckning för dessa risker, och
- d. möjligheten att delarna påverkar varandra positivt och negativt (t.ex. kan de behöriga myndigheterna anse att en stark kapitalposition kan reducera vissa problem som identifieras på området för likviditet och finansiering, eller tvärtom, att en svag kapitalposition kan förvärra problemen på det området).

461. Utifrån dessa överväganden bör de behöriga myndigheterna fastställa institutets överlevnadsförmåga genom att definiera hur nära institutet befinner sig en punkt då det inte längre är bärkraftigt med hänsyn till hur lämplig dess kapitalbas och likviditetsresurser, styrning, kontroller och/eller affärsmodell eller affärsstrategi är för att täcka riskerna som det är eller kan bli exponerat för.

462. De behöriga myndigheterna bör med utgångspunkt i detta fastställande

- a. vidta de tillsynsåtgärder som krävs för att hantera problem (utöver särskilda åtgärder som vidtas för att hantera specifika resultat i ÖuP-bedömningarna),
- b. fastställa den framtida resurstilldelningen och planeringen för tillsynen av institutet, bl.a. huruvida institutet bör omfattas av programmet för tillsynsgranskning,
- c. fastställa om det är nödvändigt att vidta de åtgärder för tidigt ingripande som anges i artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, och
- d. fastställa om institutet kan anses hålla på att falla eller sannolikt kommer att falla i den mening som avses i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

463. Bedömningen av ÖuP bör avspeglas i ett betyg som utgår från de överväganden som anges i tabell 13 och dokumenteras tydligt i en årlig sammanfattning av bedömningen av ÖuP.

Denna årliga sammanfattning bör även omfatta det samlade ÖuP-betyget och betygen för de enskilda ÖuP-delarna, samt eventuella tillsynsresultat för de senaste 12 månaderna.

Tabell 13. Tillsynsöverväganden för det samlade ÖuP-betyget

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	De risker som identifierats utgör ingen identifierbar risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets affärsmodell och strategi ger ingen anledning till oro. • Den interna styrningen och institutomfattande kontrollen ger ingen anledning till oro. • Institutets kapital- och likviditetsrisker utgör ingen identifierbar risk för institutets stabilitet. • Kapitalbasens sammansättning och storlek ger ingen anledning till oro. • Institutets likviditetsposition och finansieringsprofil ger ingen anledning till oro.
2	De risker som identifierats utgör en låg risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns obetydlig oro för institutets affärsmodell och strategi. • Det finns obetydlig oro för institutets styrning eller institutomfattande kontroll. • Det finns en låg risk för institutets stabilitet till följd av kapital- och likviditetsrisker. • Det finns obetydlig oro för kapitalbasens sammansättning och storlek. • Det finns obetydlig oro för institutets likviditetsposition och/eller finansieringsprofil.
3	De risker som identifierats utgör en medelhög risk för institutets överlevnadsförmåga.	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns medelstor oro för institutets affärsmodell och strategi. • Det finns medelstor oro för institutets styrning eller institutomfattande kontroll. • Det finns en medelhög risk för institutets stabilitet till följd av kapital- och likviditetsrisker. • Det finns medelstor oro för kapitalbasens sammansättning och storlek. • Det finns medelstor oro för institutets likviditetsposition och/eller finansieringsprofil. • Institutet kan ha börjat genomföra några av åtgärderna i sin återhämtningsplan.
4	De de risker som identifierats utgör en	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns stor oro för institutets

	hög risk för institutets överlevnadsförmåga.	<p>affärsmodell och strategi.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Det finns stor oro för institutets styrning eller institutomfattande kontroll. • Det finns en hög risk för institutets stabilitet till följd av kapital- och likviditetsrisker. • Det finns stor oro för kapitalbasens sammansättning och storlek. • Det finns stor oro för institutets likviditetsposition och/eller finansieringsprofil. • Institutet kan ha genomfört många av åtgärderna i sin återhämtningsplan.
5	Det anses att institutet håller på att falla eller sannolikt kommer att falla.	<ul style="list-style-type: none"> • Det föreligger en omedelbar risk för institutets överlevnadsförmåga. • Institutet uppfyller villkoren för att "falla eller sannolikt komma att falla", som föreskrivs i artikel 32.4 i direktiv 2014/59/EU⁹.

464. När de behöriga myndigheterna fastställer att ett institut håller på att falla eller sannolikt kommer att falla, och detta avspeglas i det samlade ÖUP-betyget F, bör de inleda samråd med resolutionsmyndigheterna enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

10.3 Tillämpning av kapitalåtgärder

465. De behöriga myndigheterna bör ålägga extra kapitalbaskrav genom att fastställa det totala ÖUP-kapitalkravet enligt processen och kriterierna i kapitel 7.

466. Utan hinder av de krav som avses i föregående punkt kan de behöriga myndigheterna med utgångspunkt i de sårbara punkter och brister som identifieras i bedömningen av ÖUP-delar ålägga ytterligare kapitalåtgärder, bland annat

⁹ De behöriga myndigheterna anser framför allt att (1) institutet överträder, eller att det föreligger objektiva faktorer som stödjer fastställandet av att institutet inom den närmaste framtiden kommer att överträda kraven på ett sådant sätt att det kan leda till att de behöriga myndigheterna drar in auktorisationen bland annat, men inte enbart, på grund av att institutet har drabbats eller sannolikt kommer att drabbas av förluster som kommer att förbruka hela eller ett betydande belopp av dess egna kapital; (2) institutets tillgångar underskrider eller det finns objektiva faktorer som stödjer fastställandet av att institutets tillgångar inom den närmaste framtiden kommer att underskrida dess skulder; eller (3) institutet kan inte eller det finns objektiva faktorer som stödjer fastställandet av att institutet inom den närmaste framtiden inte kommer att kunna betala sina skulder när de förfaller till betalning.

I artikel 32.4 d i direktiv 2014/59/EU fastställs även kriterier för extraordinärt offentligt stöd för att avgöra om ett institut "fallerar eller sannolikt kommer att falla", men dessa kriterier beaktas inte i ÖUP-bedömningen eller i de behöriga myndigheternas avgörande.

- a. kräva att institutet använder nettovinsten för att stärka kapitalbasen enligt artikel 104.1 h i direktiv 2013/36/EU,
- b. begränsa eller förbjuda utdelningar eller räntebetalningar från institutet till aktieägare, medlemmar eller innehavare av primärkapitaltillskott där förbudet inte innebär ett fallissemang för institutet enligt artikel 104.1 i i direktiv 2013/36/EU, och/eller
- c. kräva att institutet hanterar tillgångar på ett särskilt sätt när det gäller kapitalbaskraven enligt artikel 104.1 d i direktiv 2013/36/EU.

10.4 Tillämpning av likviditetsåtgärder

467. De behöriga myndigheterna bör ålägga särskilda likviditetskrav enligt processen och kriterierna i kapitel 9.

468. Utan hinder av de särskilda kvantitativa krav som avses i föregående stycke kan de behöriga myndigheterna med utgångspunkt i de sårbara punkter och brister som identifieras i bedömningen av likviditets- och finansieringsrisker, fastställa ytterligare kapitalåtgärder, bland annat

- a. ålägga särskilda likviditetskrav, inbegripet begränsningar av löptidsobalanser mellan tillgångar och skulder enligt artikel 104.1 k i direktiv 2013/36/EU, och/eller
- b. ålägga andra administrativa åtgärder, inbegripet tillsynsavgifter, enligt artikel 105 i direktiv 2013/36/EU.

10.5 Tillämpning av andra tillsynsåtgärder

469. För att hantera särskilda brister som identifieras i bedömningen av ÖuP-delar kan de behöriga myndigheterna överväga att vidta åtgärder som inte är direkt kopplade till kvantitativa kapital- eller likviditetskrav. I detta kapitel tillhandahålls en ej uttömmande uppräkningslista av möjliga tillsynsåtgärder som kan vidtas i enlighet med artiklarna 104 och 105 i direktiv 2013/36/EU.

Affärsmodellanalys

470. Det är sannolikt att tillsynsåtgärderna för att hantera brister som identifieras vid affärsmodellanalysen omfattar krav på att institutet ska anpassa styrning och kontrollåtgärder för att underlätta genomförandet av affärsmodellen och strategin eller begränsa vissa affärsverksamheter.

471. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet ändrar riskhanteringen och kontrollarrangemangen, eller styrningsarrangemangen, för att anpassa dem till den önskvärda affärsmodellen eller strategin, genom att bland annat

- a. anpassa finansplanen som antagits i strategin, om den inte understöds av intern kapitalplanering eller trovärdiga antaganden,
- b. kräva att organisationsstrukturen ändras, att riskhanterings- och kontrollfunktionerna förstärks samt åtgärder till stöd för genomförandet av affärsmodellen eller strategin vidtas, och/eller
- c. kräva att it-systemen ändras och förstärks för att understödja genomförandet av affärsmodellen eller strategin.

472. I enlighet med artikel 104.1 e i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet ändrar affärsmodellen eller strategin om

- a. dessa inte understöds av lämpliga arrangemang för organisation, styrning eller kontroll och hantering av risker,
- b. dessa inte understöds av kapitalplaner och operativa planer, bland annat allokering av lämpliga finansiella, mänskliga och tekniska (it-) resurser, och/eller
- c. strategin leder till en ökad systemrisk, eller innebär ett hot mot den finansiella stabiliteten.

473. I enlighet med artikel 104.1 f i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna

- a. kräva att institutet reducerar den inneboende risken i de produkter de framställer/distribuerar, genom att bland annat
 - kräva förändringar av de inneboende riskerna i vissa produktbjudanden, och/eller
 - kräva förbättringar av styrnings- och kontrollarrangemangen för produktutveckling och produktunderhåll,
- b. kräva att institutet sänker den inneboende risken i sina system, t.ex. genom att
 - kräva förbättringar av systemen, öka investeringsnivån eller påskynda införandet av nya system, och/eller
 - kräva förbättringar av styrnings- och kontrollarrangemang för systemutveckling och systemunderhåll.

Intern styrning och institutomfattande riskkontroller

474. Tillsynsåtgärder för att hantera brister som identifieras vid bedömningen av intern styrning och institutomfattande kontroller kan omfatta krav på att institutet stärker styrnings- och kontrollarrangemangen, eller reducerar den inneboende risken i sina produkter, system och transaktioner.

475. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna

- a. kräva att institutet ändrar sin övergripande styrningsarrangemang och organisation, genom att bland annat kräva
 - ändringar av organisationsstrukturen eller den funktionella strukturen, inbegripet rapporteringsvägar,
 - ändringar av riskpolicyer eller hur de utarbetas och genomförs i organisationen, och/eller
 - en större transparens när det gäller styrningsarrangemangen,
- b. kräva att institutet ändrar ledningsorganets organisation, sammansättning eller arbetsordning,
- c. kräva att institutet stärker sin övergripande riskhantering, bland annat genom att kräva
 - en förändring (minskning) av riskaptiten, eller av styrningsåtgärder för fastställandet av riskaptiten, och utvecklingen av en övergripande riskstrategi,
 - förbättringar av rutiner och modeller för IKU eller ILU, om dessa inte anses vara ändamålsenliga,
 - en utökad stresstestkapacitet och ett utökat övergripande stresstestprogram, och/eller
 - förbättrad beredskapsplanering,
- d. kräva att institutet stärker interna kontrollåtgärder och funktioner, genom att bland annat kräva
 - oberoende och adekvata personalresurser för internrevisionsfunktionen, och/eller
 - förbättringar av processen för internrapportering för att säkerställa en lämplig rapportering till ledningsorganet,
- e. kräva att institutet förbättrar informationssystemen eller kontinuitetsplaneringen, t.ex. genom att kräva
 - förbättringar av systemens tillförlitlighet, och/eller
 - utveckling och tester av kontinuitetsplaner.

476. I enlighet med artikel 104.1 g i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet

- a. ändrar ersättningspolicyn och/eller
- b. begränsar rörlig ersättning som en procentandel av nettointäkterna.

Kreditrisk och motpartsrisk

477. Det är sannolikt att tillsynsåtgärder för att hantera brister som identifieras i bedömningen av kredit- och motpartsrisker och därmed sammanhängande hanterings- och kontrollåtgärder, omfattar krav på att institutet minskar den inneboende risknivån eller stärker hanterings- och kontrollåtgärderna.

478. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet

- a. mer aktivt involverar ledningsorganet eller dess kommittéer i relevanta kreditbeslut,
- b. förbättrar systemen för kreditriskmätning,
- c. förbättrar kontrollerna av kreditprocesser och/eller
- d. förbättrar hanteringen, värderingen och övervakningen av säkerheter.

479. I enlighet med artikel 104.1 d i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet

- a. inför en särskild avsättningspolicy samt ökar sina avsättningar, om detta tillåts enligt redovisningsprinciperna,
- b. inför golv (eller tak) för interna riskparametrar och/eller riskvikter för beräkning av riskexponeringsbelopp för särskilda produkter, sektorer eller typer av gäldenärer,
- c. tillämpar högre värderingsavdrag på säkerheter och/eller
- d. innehar extra kapitalbasmedel för att kompensera för skillnader mellan avsättningarnas bokföringsvärde och en försiktig värdering av tillgångar (resultat av översynen av tillgångarnas kvalitet) som tydliggör vilka förväntade förluster som inte täcks av bokföringsmässiga avsättningar.

480. I enlighet med artikel 104.1 e och f i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet

- a. reducerar stora exponeringar eller andra källor till kreditkoncentrationsrisk,

- b. skärper kriterierna för kreditgivning eller för vissa produkt- eller gäldenärskategorier, och/eller
- c. minskar sin exponering eller skyddar sig mot specifika faciliteter (t.ex. hypotek, exportfinansiering, kommersiella fastigheter, värdepapperisering), gäldenärskategorier, sektorer, länder etc.

481. I enlighet med artikel 104.1 j i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet förbättrar kvaliteten och frekvensen för rapporteringen av kreditrisk till ledningsorganet och den verkställande ledningen.

Marknadsrisk

482. Det är sannolikt att tillsynsåtgärder för att hantera brister som identifieras i bedömningen av marknadsrisk och därmed sammanhängande hanterings- och kontrollåtgärder, omfattar krav på att institutet minskar den inneboende risknivån eller stärker hanterings- och kontrollåtgärderna.

483. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet hanterar de brister som identifieras när det gäller institutets förmåga att identifiera, mäta, övervaka och kontrollera marknadsrisk, genom att bland annat

- a. förbättra institutets interna metoder eller eller förmåga att genomföra utfalls- eller stresstester,
- b. förbättra kvaliteten och öka frekvensen för marknadsriskrapporteringen till institutets verkställande ledning, och/eller
- c. kräva att grundligare internrevisioner av marknadsverksamheten genomförs oftare.

484. I enlighet med artikel 104.1 e i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna

- a. begränsa investeringarna i vissa produkter när institutets policy och rutiner inte i tillräcklig utsträckning ser till att risken i samband med de produkterna täcks och kontrolleras,
- b. kräva att institutet lägger fram en plan för att gradvis minska sin exponering för kritiska och/eller illikvida positioner, och/eller
- c. kräva en avyttring av finansiella produkter om institutets värderingsprocesser inte gör försiktiga värderingar som iakttar standarderna i förordningen (EU) nr 575/2013.

485. I enlighet med artikel 104.1 f i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna

- a. kräva att institutet sänker den inneboende marknadsrisken (genom risksäkring eller försäljning av tillgångar) när betydande brister har konstaterats i institutets mätsystem, och/eller
- b. kräva att institutet ökar mängden derivat som clearas genom centrala motparter.

Övervakning

486. Det är sannolikt att tillsynsåtgärder för att hantera brister som identifieras i bedömningen av övervakning och därmed sammanhängande hanterings- och kontrollåtgärder omfattar krav på att institutet minskar den inneboende risknivån eller stärker hanterings- och kontrollåtgärderna.

487. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna

- a. kräva att institutet mer aktivt involverar ledningsorganet eller dess kommittéer i beslut som rör övervakning,
- b. kräva att institutet beaktar inneboende övervakning vid godkännande av nya produkter och system, och/eller
- c. kräva att institutet förbättrar identifierings- och mätsystem för övervakning.

488. I enlighet med artikel 104.1 e och f i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna

- a. kräva att institutet minskar uppdragsavtalens omfattning, och/eller
- b. kräva att institutet reducerar sin exponering för övervakning (med försäkringar, fler kontrollpunkter etc.).

Ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret

489. Utan hinder av kravet om extra kapitalbasmedel enligt 104.1 a bör de behöriga myndigheterna överväga att vidta tillsynsåtgärder i följande fall:

- a. Om det finns en väsentlig ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret (se kapitel 8).
- b. Om resultatet av översyns- och utvärderingsprocessen (ÖuP) tyder på brister i institutets bedömning av inneboende ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret och därmed sammanhängande hanterings- och kontrollåtgärder.
- c. Om institutet rapporterar att dess ekonomiska värde kan minska med över 20 procent av kapitalbasen ("standardchock") som ett resultat av en plötslig och oväntad ränteförändring enligt artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU.

490. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet vidtar åtgärder för att hantera de brister som identifieras när det gäller institutets förmåga att identifiera, mäta, övervaka och kontrollera ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret, genom att bland annat

- a. förbättra dess förmåga att genomföra stresstester och/eller
- b. förbättra rapporteringen av likviditetsförvaltningsinformation till institutets ledningsorgan.

491. I enlighet med artikel 104.1 f i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet ändrar de interna gränsvärdena för att minska den inneboende risken i verksamhet, produkter och system.

492. I enlighet med artikel 104.1 j i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva extra eller mer frekvent rapportering av institutets positioner när det gäller ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret.

493. De åtgärder som vidtas för standardchocken bör bero på beräkningsmetodens komplexitet och hur lämplig standardchocken är samt det ekonomiska värdet. Om minskningen av det ekonomiska värdet fastställs med en relativt enkel eller standardmässig beräkningsmetod kan de behöriga myndigheterna till att börja med begära ytterligare, eventuell intern, information. Om minskningen däremot baseras på resultatet av en mer komplex modell som de behöriga myndigheterna har mer information om, kan de göra en snabbare utvärdering av de lämpliga åtgärderna. I det senare fallet bör man vid valet av åtgärder ta hänsyn till resultaten av den bedömning av ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret som görs enligt kapitel 6 i dessa riktlinjer.

Likviditetsrisk

494. I enlighet med artikel 104.1 k i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna

- a. ställa krav på koncentration av likvida tillgångar, bland annat
 - krav på sammansättningen av institutets profil för likvida tillgångar med hänsyn till motparter, valuta etc., och/eller
 - övre gränser, gränsvärden eller restriktioner för finansieringskoncentration,
- b. ålägga restriktioner för obalanser på kort sikt mellan avtalade och beteendemässiga löptider för tillgångar och skulder, bland annat
 - gränser för löptidsobalanser (i särskilda löptidskategorier) mellan tillgångar och skulder,
 - gränser för minsta överlevnadsperioder, och/eller

gränser för beroende av vissa kortfristiga finansieringskällor, t.ex. finansiering på penningmarknaden.

495. I enlighet med artikel 104.1 j i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva extra och mer frekvent rapportering av likviditetspositioner, bland annat

- a. frekvensen för rapportering om likviditetstäckning och/eller stabil nettofinansiering, och/eller
- b. frekvensen för och detaljnivån i likviditetsrapporter, t.ex. "ytterligare övervakningsmått".

496. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att institutet vidtar åtgärder för att hantera de brister som identifieras när det gäller institutets förmåga att identifiera, mäta, övervaka och kontrollera likviditetsrisk, genom att bland annat

- a. förbättra dess förmåga att genomföra stresstester samt identifiera och kvantifiera väsentliga källor till likviditetsrisk för institutet,
- b. öka dess förmåga att omsätta sina likvida tillgångar,
- c. förbättra sin plan för likviditetsberedskap och sitt system med indikatorer för tidig varning, och/eller
- d. förbättra rapporteringen av likviditetsförvaltningsinformation till institutets ledningsorgan.

Finansieringsrisk

497. I enlighet med artikel 104.1 k i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva att ytterligare åtgärder vidtas för att ändra institutets finansieringsprofil, bland annat genom att

- a. minska dess beroende av vissa (potentiellt volatila) finansieringsmarknader, t.ex. marknadsfinansiering,
- b. minska finansieringsprofilens koncentration av motparter, toppar i långfristig löptidsprofil, (obalanser i) valutor etc., och/eller
- c. minska mängden intecknade tillgångar, eventuellt genom att särskilja total inteckning och överträde i säkerhetsmassan (säkerställda obligationer, begäran om tilläggsäkerheter etc.).

498. I enlighet med artikel 104.1 j i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna kräva extra och mer frekvent rapportering av institutets finansieringspositioner, bland annat genom att

- a. öka frekvensen för den lagstadgade rapporteringen för övervakning av finansieringsprofilen (rapporten om den stabila nettofinansieringskvoten och "ytterligare övervakningsmåt"), och/eller
- b. öka rapporteringsfrekvens när det gäller institutets finansieringsplan till tillsynsmyndigheten.

499. I enlighet med artikel 104.1 b i direktiv 2013/36/EU kan de behöriga myndigheterna

- a. kräva att institutet vidtar åtgärder för att hantera brister som identifieras vid institutets kontroll av finansieringsrisk, bland annat genom att
 - öka rapporteringen av information till institutets ledningsorgan om finansieringsrisken,
 - omformulera eller förbättra finansieringsplanen, och/eller
 - sätta gränser för sin riskaptit/tolerans,
- b. förbättra institutets förmåga att genomföra stresstester genom krav på att institutet täcker en längre stressperiod.

10.6 Interaktion mellan tillsynsåtgärder och åtgärder för tidig ingripande

500. Utöver de tillsynsåtgärder som behandlas i detta kapitel kan de behöriga myndigheterna vidta de åtgärder för tidigt ingripande som fastställs i artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, som ett komplement till de tillsynsåtgärder som fastställs i artiklarna 104 och 105 i direktiv 2013/36/EU.

501. De behöriga myndigheterna bör vidta åtgärder för tidigt ingripande utan att det påverkar övriga tillsynsåtgärder och välja de åtgärder för tidigt ingripande som är lämpligast och som står i proportion till de särskilda omständigheterna.

10.7 Interaktion mellan tillsynsåtgärder och makrotillsynsåtgärder

502. Om ett institut är föremål för makrotillsynsåtgärder bör de behöriga myndigheterna bedöma

- a. om institutet med hjälp av modeller som godkänts av tillsynsmyndigheten för beräkningen av kapitalbaskrav, på grund av åtgärdens utformning utesluter den särskilda sårbara punkten/bristen som makrotillsynsåtgärden riktar in sig på (t.ex. om makrotillsynsåtgärden ökar riskvikten för vissa exponeringsklasser, skulle det innebära att åtgärden bara avser institut som tillämpar schablonmetoden för att beräkna kapitalbaskravet för kreditrisk, och att institut som tillämpar internmetoden därför inte skulle påverkas direkt), och

- b. om makrotillsynsåtgärder på ett lämpligt sätt hanterar ett särskilt instituts underliggande risker/sårbara punkter/brister, i förekommande fall.

503. Om makrotillsynsåtgärden på grund av sin utformning inte omfattar ett särskilt institut (se diskussionen ovan) kan de behöriga myndigheterna överväga att utöka åtgärdens effekter till att direkt omfatta det institutet (t.ex. genom att tillämpa likvärdiga riskvikter på vissa exponeringsklasser som makrotillsynsåtgärden riktar in sig på).

504. Om det i översyns- och utvärderingsprocessen fastställs att makrotillsynsåtgärden inte på rätt sätt hanterar den underliggande risken eller om det finns brister i institutet (dvs. institutet exponeras mot eller utgör en högre risk än det målvärde som makrotillsynsåtgärden inriktas på, eller bristerna som identifieras är mer väsentliga än de som åtgärden inriktas på), bör de behöriga myndigheterna överväga att komplettera makrotillsynsåtgärden med ytterligare åtgärder för särskilda institut.

Kapitel 11. Tillämpa ÖuP på gränsöverskridande grupper

505. I detta kapitel behandlas tillämpningen av gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖuP) enligt dessa riktlinjer, på gränsöverskridande grupper och deras enheter. Här anges även kopplingar till den gemensamma bedömnings- och beslutsprocessen som ska genomföras enligt artikel 113 i direktiv 2013/36/EU och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014 om villkoren för att tillämpa processer för gemensamma beslut om tillsynskrav för specifika institut¹⁰.

11.1 Tillämpning av ÖuP på gränsöverskridande grupper

506. När översyns- och utvärderingsprocessen och dessa riktlinjer tillämpas på gränsöverskridande grupper bör de behöriga myndigheterna bedöma överlevnadsförmågan för gruppen som helhet, inbegripet dess enskilda enheter. Denna process kan delas upp i de två följande etapperna: (1) De behöriga myndigheterna gör en inledande bedömning av enheter som står under deras direkta tillsyn, och (2) diskuterar och avslutar bedömningen inom ramen för tillsynskollegier i enlighet med kraven i artiklarna 113 och 116 i direktiv 2013/36/EU.

507. Enligt riktlinjernas tillämpningsområde som behandlas i kapitel 1

- a. bör samordnande tillsynsmyndigheter göra den inledande bedömningen av moderinstitutet och gruppen av institut på konsoliderad nivå, och
- b. de behöriga myndigheterna bör göra den inledande bedömningen av de enheter som står under deras tillsyn (individuellt eller på undergruppsnivå).

508. Om dessa riktlinjer tillämpas på dotterinstitut i en gränsöverskridande grupp enligt föregående punkt bör de behöriga myndigheterna vid sin inledande bedömning av dotterinstitut i första hand beakta institut på individuell nivå, dvs. bedöma affärsmodellen, strategi, internstyrning och institutomfattande kontroller, risker för kapital och likviditet, samt en enhets kapital- och likviditetstäckning som om de vore fristående institut. Resultaten av dessa inledande bedömningar bör eventuellt även omfatta svagheter i ett gränsöverskridande sammanhang eller i ett gruppssammanhang, vilket kan bero på att ett institut förlitar sig på finansiering, kapital, teknisk support från sitt moderinstitut/sin grupp etc. I sina inledande bedömningar på individuell nivå bör de behöriga myndigheterna även beakta styrkor och förmildrande omständigheter som beror på att enheten ingår i en grupp, vilka kan ha att göra med gruppens tekniska support, arrangemang för finansiellt stöd etc.

¹⁰ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014 av den 23 juni 2014, EUT L 188, 27.6.2014, s. 19.

509. Resultaten av sådana inledande bedömningar av ÖuP-delar, eventuellt inbegripet synpunkter på centrala beroendeförhållanden inom moderinstitutet/gruppen, bör användas som underlag i den gemensamma bedömnings- och beslutsprocessen i enlighet med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU, och bör därför diskuteras av de behöriga myndigheterna inom ramen för tillsynskollegier som föreskrivs i artikel 116 i direktiv 2013/36/EU.
510. Efter diskussionerna inom ramen för tillsynskollegier och resultaten av den gemensamma bedömningsprocessen bör de behöriga myndigheterna avsluta sina respektive ÖuP-bedömningar genom att göra nödvändiga anpassningar i förhållande till resultaten av kollegiediskussionerna.
511. Om det under en behörig myndighets inledande bedömning framkommer att det finns särskilda brister som har att göra med gruppinterna positioner (hög koncentration av exponeringar mot moderinstitutets bolag, gruppintern finansiering, problem med strategins hållbarhet i en enhet etc.) som påverkar den enskilda enhetens generella överlevnadsförmåga, bör de behöriga myndigheterna inom ramen för tillsynskollegier diskutera om den slutliga bedömningen av en enhet bör ändras med hänsyn till den övergripande gruppdimensionen, bl.a. gruppens affärsmodell och strategi, samt eventuella arrangemang för gruppinternt finansiellt stöd och vad som kännetecknar dessa.
512. De behöriga myndigheterna bör diskutera och samordna följande inom ramen för tillsynskollegier:
- a. Planering, inbegripet frekvens, och tidsramar för bedömningen av olika ÖuP-delar för gruppen och dess enheter för att underlätta utarbetandet av de grupp- och likviditetsriskrapporter som krävs för de gemensamma besluten, enligt artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.
 - b. Hur referensmått bör användas i detalj vid bedömningen av ÖuP-delar.
 - c. Metoden för att individuellt bedöma och betygsätta underkategorier av risker, om sådana underkategorier identifieras som väsentliga.
 - d. Vilka indata som krävs från institutet på grupp- och enhetsnivå för att göra bedömningen av ÖuP-delar, inbegripet från IKU och ILU.
 - e. Resultat av bedömningen, inbegripet ÖuP-betyg för de olika delarna, samt bedömningen av ÖuP och det samlade ÖuP-betyget på konsoliderad nivå och enhetsnivå. När de behöriga myndigheterna diskuterar bedömningen av enskilda risker för kapital och likviditet, bör de fokusera på de risker som identifierats som väsentliga för respektive enhet.
 - f. Planerade tillsynsåtgärder och åtgärder för tidigt ingripande, i förekommande fall.

513. När de behöriga myndigheterna sammanställer bedömningen av ÖuP för den gränsöverskridande gruppen och dess enheter, bör sammanfattningen struktureras så att rapportmallarna för samlad kapitalbedömning, grupprisk, bedömning av likviditetsrisk och bedömning av grupplikviditetsrisk blir lätta att fylla i, då dessa mallar krävs för det gemensamma beslutet enligt artikel 113 i direktiv 2013/36/EU enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014 om villkoren för att tillämpa processer för gemensamma beslut om tillsynskrav.

11.2 ÖuP-kapitalbedömning och tillsynskrav för särskilda institut

514. Fastställandet av kapitaltäckning och krav enligt den process som beskrivs i kapitel 7 för gränsöverskridande grupper är en del av de behöriga myndigheternas gemensamma beslutsprocess i enlighet med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

515. De behöriga myndigheterna bör i enlighet med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU gemensamt fatta beslut om utövande av tillsynsbefogenheter och vidtagande av tillsynsåtgärder, inbegripet införande av extra kapitalbaskrav enligt artikel 104.1 a på gruppnivå eller enhetsnivå, som det anges i kapitel 7, i enlighet med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

516. Tillämpningen av extra kapitalbaskrav för moderinstitut eller dotterinstitut i en gränsöverskridande grupp, enligt artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU och inom ramen för artikel 103 i detta direktiv bör genomföras i enlighet med den gemensamma beslutsprocessen som föreskrivs i artikel 113 i det direktivet.

517. I samband med diskussioner om huruvida kapitalbasen är tillräcklig och om fastställandet av extra kapitalbaskrav bör de behöriga myndigheterna

- a. beakta bedömningen av väsentligheten hos risker och brister som identifieras både på gruppnivå och enhetsnivå är (dvs. vilka risker som är väsentliga för gruppen som helhet och vilka som är väsentliga för bara en enhet), samt vilken kapitalbasnivå som krävs för att täcka sådana risker,
- b. om brister identifieras som är gemensamma för alla enheter (t.ex. att samma styrningsbrister finns i alla enheter, eller brister i modeller som används av flera enheter), överväga att samordna bedömning och tillsynsåtgärd, och framför allt besluta om huruvida åtgärder bör vidtas på konsoliderad nivå eller proportionellt för enskilda enheter om det föreligger gemensamma brister,
- c. resultat av bedömningar av IKU och synpunkter på IKU-beräkningarnas tillförlitlighet samt användningen av dessa för att fastställa extra kapitalbaskrav,
- d. resultat av beräkningar av referensmått för att fastställa extra kapitalbaskrav för alla enheter inom gruppen och på konsoliderad nivå, och

- e. extra kapitalbaskrav som ska åläggas enheter och på konsoliderad nivå för att se till att de slutliga kapitalbaskraven är konsekventa och om det finns ett behov av att överföra kapitalbas från konsoliderad nivå till enhetsnivå.

518. För att fastställa det totala ÖuP-kapitalkravet enligt kapitel 7 bör de behöriga myndigheterna beakta samma tillämpningsnivå som i kraven på gemensamma beslut enligt artikel 113 i direktiv 2013/36/EU. Framför allt bör det totala ÖuP-kapitalkravet och andra kapitalåtgärder, om de är tillämpliga, fastställas på konsoliderad eller individuell nivå för enheter som bedriver verksamhet i andra medlemsstater. På undergruppsnivå bör det totala ÖuP-kapitalkravet och andra kapitalåtgärder endast omfatta undergruppens moderinstitut för att undvika att extra kapitalbaskrav som de behöriga myndigheterna beaktar för dotterinstitut i andra medlemsstater räknas två gånger.

11.3 ÖuP-likviditetsbedömning och tillsynskrav för särskilda institut

519. Enligt artikel 113.1 b i direktiv 2013/36/EU bör de behöriga myndigheterna anse att "frågor" är viktiga och/eller "resultat" är väsentliga åtminstone när

- a. de behöriga myndigheterna föreslår särskilda kvantitativa likviditetskrav och/eller
- b. de behöriga myndigheterna föreslår andra åtgärder än de särskilda kvantitativa likviditetskraven och sätter betyget 3 eller 4 för likviditetsrisk och/eller finansieringsrisk.

11.4 Tillämpning av andra tillsynsåtgärder

520. De behöriga myndigheterna som ansvarar för tillsynen av gränsöverskridande grupper och deras enheter bör diskutera och om möjligt samordna tillämpningen av alla tillsynsåtgärder och åtgärder för tidigt ingripande i gruppen och/eller dess väsentliga enheter för att se till att de lämpligaste åtgärderna vidtas konsekvent på de sårbara punkter som identifieras, med hänsyn till gruppdimensionen, inbegripet de inbördes beroenden och gruppintern arrangemang som diskuteras i det föregående.

Kapitel 12. Slutbestämmelser och genomförande

521. Följande riktlinjer upphör att gälla den 1 januari 2016:

- a. CEBS *Guidelines on the Application of the Supervisory Review Process under Pillar 2* (GL03) (ej översatt till svenska) av den 25 januari 2006.
- b. Avsnittet Vägledning för tillsynsmyndigheter (*Guidance for supervisors*) i CEBS *Guidelines on Technical aspects of the management of interest-rate risk arising from non-trading activities under the supervisory review process* (ej översatt till svenska) av den 3 oktober 2006.
- c. CEBS *Guidelines on the management of concentration risk under the supervisory review process* (GL31) (ej översatt till svenska) av den 2 september 2010.
- d. CEBS *Guidelines for the joint assessment of the elements covered by the supervisory review and evaluation process and joint decision regarding the capital adequacy of cross-border groups* (GL39) (ej översatt till svenska) av den 7 april 2010.
- e. *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för kapitalåtgärder vid utlåning i utländsk valuta till ohedgade låntagare i enlighet med tillsyns- och utvärderingsprocessen* (EBA/GL/2013/02) av den 20 december 2013.

522. De behöriga myndigheterna bör genomföra dessa riktlinjer genom att införliva dem i sina tillsynsförfaranden senast den 1 januari 2016.

523. Även om specifika bestämmelser i dessa riktlinjer omfattas av följande övergångsordningar kan de behöriga myndigheterna påskynda denna övergång på följande sätt:

- a. Metoden för riskdiversifiering och kapitalbasens sammansättning för att täcka det totala ÖuP-kapitalkravet enligt kapitel 7 behöver inte vara genomförd förrän den 1 januari 2019.
- b. Strukturen för kvantitativa krav kopplade till den stabila nettofinansieringskvoten enligt kapitel 9 och 10 behöver inte införas förrän de relevanta kraven i förordning (EU) nr 575/2013 har fastställts och träder i kraft.

524. När de behöriga myndigheterna genomför dessa riktlinjer, och framför allt kapitel 7, 10 och 11, bör de se till att ÖuP-kapitalbedömningen och bedömningen av ÖuP, fastställandet av extra kapitalbaskrav samt vidtagandet av andra kapitalåtgärder inte påverkar eller äventyrar institutets efterlevnad av Basel I-golvet som avses i artikel 500 i förordning (EU) nr 575/2013.

Bilagor

Bilaga 1. Övervakning, exempel på samband mellan förluster och riskfaktorer

För att illustrera hur övervakning yttrar sig är det nödvändigt att förstå förhållandet mellan faktorerna som ligger till grund för en särskild riskhändelse och riskhändelsens effekt (dvs. resultat). Några exempel ges i följande tabell¹¹.

	Riskfaktor	Riskhändelse	Typ av effekt (resultat)
Människor	Mordbrand: en person begår en överlagd handling	Brand: händelsen	<ul style="list-style-type: none"> • Dödsfall/skada • Finansiell förlust/kostnad • Skada på egendom • Leveransavbrott
Process	Manuellt misstag	Felaktig redovisning	<ul style="list-style-type: none"> • Finansiell förlust • Omarbetning av redovisningen
System	Fel i it-program	ATM-system ligger nere/är inte tillgängliga	<ul style="list-style-type: none"> • Klagomål från kunder • Ersättning • Skadat anseende • Kritik från myndigheter
Externt	Mycket svår isstorm	Otillgängliga byggnader/tillämpning av beredskapsplan	<ul style="list-style-type: none"> • Leveransavbrott • Finansiell förlust • Reparationskostnader

¹¹ Den grundläggande orsaken till en riskhändelse som ger en effekt eller får flera resultat, varav en del kan kvantifieras.

Bilaga 2. Valda hänvisningar och tillsynskrav för intern styrning och institutomfattande kontroller

1. Artiklarna 73–74, 88, 91–96 och 98 i direktiv 2013/36/EU
2. *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för intern styrning*
3. *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för lämplighetsbedömningar av ledamöter i ledningsorgan och ledande befattningshavare* (EBA/GL/2012/06)
4. *Europeiska banktillsynskommitténs riktlinjer för stresstester*
5. *EBA Guidelines on remuneration policies and practices* (ej översatt till svenska)
6. *EBA Regulatory Technical Standards on the assessment of recovery plans under Article 6(8) of Directive 2014/59/EU* (ej översatt till svenska)
7. *EBA Regulatory Technical Standards on the content of recovery plans under Article 5(10) of Directive 2014/59/EU* (ej översatt till svenska)
8. *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer om tillämpligt teoretiskt diskonto för rörlig ersättning* (EBA/GL/2014/01)
9. Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 527/2014 om tekniska tillsynsstandarder som specificerar de instrumentklasser som på ett tillbörligt sätt avspeglar institutens kreditkvalitet på löpande basis och är avsedda att användas till rörliga ersättningar (EUT L 148, 20.5.2014, s. 21)
10. Baselkommittén för banktillsyn, *Principles for effective risk data aggregation and risk reporting* (ej översatt till svenska), januari 2013
11. Rådet för finansiell stabilitet, *Principles for An Effective Risk Appetite Framework* (ej översatt till svenska), november 2013
12. Rådet för finansiell stabilitet, *Guidance on Supervisory Interaction with Financial Institutions on Risk Culture* (ej översatt till svenska), 2014

Bilaga 3. Valda hänvisningar och tillsynskrav för kapitalrisker

Kreditrisk och motpartsrisk

1. Kapitalkrav för kreditrisk – Allmänna principer (artiklarna 107–110 i förordning (EU) nr 575/2013)
2. Beräkningar av kapitalbas enligt pelare 1 – Schablonmetod (artiklarna 111–141 i förordning (EU) nr 575/2013)
3. Intern metod för beräkning av kapitalbaskrav – Intern klassificeringsmetod (artiklarna 142–191 i förordning (EU) nr 575/2013)
4. Kreditriskreducering (artiklarna 192–241 i förordning (EU) nr 575/2013)
5. Värdepapperisering (artiklarna 192–241 i förordning (EU) nr 575/2013)
6. Motpartsrisk (artiklarna 271–311 i förordning (EU) nr 575/2013)
7. Kapitalbaskrav för avvecklingsrisk (artiklarna 378–380 i förordning (EU) nr 575/2013)
8. Exponeringar mot överförd kreditrisk (artiklarna 404–410 i förordning (EU) nr 575/2013)
9. System för stor exponering (artiklarna 395–401 i förordning (EU) nr 575/2013)
10. EBA *Implementing Technical Standards on Supervisory Reporting (Forbearance and non-performing exposures)* (ej översatt till svenska)

Marknadsrisk

1. Allmänna krav för handelslagret (artiklarna 102–106 i förordning (EU) nr 575/2013)
2. Beräkningar av kapitalbas enligt pelare 1 (artiklarna 325–377 i förordning (EU) nr 575/2013)
3. Kapitalbaskrav för risken för kreditvärdighetsjustering (artiklarna 378–380 i förordning (EU) nr 575/2013)
4. Intern metod för beräkning av kapitalbaskrav för specifik risk för skuldinstrument i handelslagret (artikel 77.3 i direktiv 2013/36/EU)
5. Risk för likviditetsbrist (artikel 83.2 i direktiv 2013/36/EU)
6. Basrisk (artikel 83.3 i direktiv 2013/36/EU)
7. Garantiverksamhet (artikel 83.3 i direktiv 2013/36/EU)

8. Stresstester som genomförs av institut med hjälp av interna modeller (artikel 98.1 g i direktiv 2013/36/EU)
9. Värderingsjusteringar av positioner i handelslagret (artikel 98.4 i direktiv 2013/36/EU)

Övervakning

1. Allmänna krav för hantering av övervakning (artiklarna 76–78 och 85 i direktiv 2013/36/EU)
2. Allmänna principer för användningen av olika metoder för beräkning av kapitalbaskrav (artiklarna 312–314 i förordning (EU) nr 575/2013)
3. Basmetod (artiklarna 315–316 i förordning (EU) nr 575/2013)
4. Schablonmetod (artiklarna 317–320 i förordning (EU) nr 575/2013)
5. Avancerade mätmetoder (artiklarna 315–316 i förordning (EU) nr 575/2013)
6. Baselkommittén för banktillsyn, *Principles for the Sound Management of Operational Risk* (ej översatt till svenska), juni 2011

Ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret

1. Allmänna krav för ränterisken som följer av verksamhet utanför handelslagret (artikel 84 i direktiv 2013/36/EU)
2. Effekterna av en ränteförändring på 200 punkter på det ekonomiska värdet (artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU)

Bilaga 4. Vissa hänvisningar och tillsynskrav för likviditets- och finansieringsrisker

1. Likviditet (artiklarna 411–428 i förordning (EU) nr 575/2013)
2. Infasning av likviditetskrav (artiklarna 460–461 i förordning (EU) nr 575/2013)
3. Kommissionens delegerade förordning som utfärdats enligt artikel 460 i förordning (EU) nr 575/2013
4. Rapporter och granskningar – likviditetskrav (artikel 509 i förordning (EU) nr 575/2013)
5. Samlad kapitalbedömning – likviditetsrisk (artikel 86 i direktiv 2013/36/EU)
6. CEBS *Guidelines on Liquidity Buffers and Survival periods* (ej översatt till svenska), december 2009
7. *Europeiska bankmyndighetens riktlinjer om inlåning från allmänheten som omfattas av andra utflöden avseende likviditetsrapportering* (EBA/GL/2013/01)
8. Baselkommittén för banktillsyn, *Monitoring tools for intraday liquidity management* (ej översatt till svenska), april 2013